

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 135
15 Cotmeh 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

GERİLLANIN ETKİN VURUŞLARI ULUSAL KURTULUŞÇU OTORİTEYİ PEKİŞTİRİYOR

ÇOLAMERG: ARGK'nin atakları seçim tartışmalarını bile gölgede bıraktı. Gerilla birliklerimizin TC'nin Çukurca Hudut Taburu'na düzenlediği baskında 1 yüzbaşı ve 28 er öldürüldü. Olay Ankara'da şok etkisi yarattı. / Elk(Beytüşşebap) merkezindeki çarpışmada 11 düşman askeri öldürüldü, birçoğu da yaralandı.

SERHEDAN: Karayolu denetim eyleminde halk düşmanı ve işkenceci bir üsteğmen ile bir çavuş ölümle cezalandırıldı. / Îdir(Iğdır)'da Devlet Su İşleri'ne ait şantiye, içindeki 20 araçla birlikte ateşe verilerek imha edildi.

AMED: Pasûr(Kulp) yakınlarında ARGK birlikleri tarafından pusuya düşürülen 3 cemselik bir düşman askeri konvoyu imha edildi. Pusu eyleminden sonra meydana gelen çarpışmada, sömürgeciler savaş uçakları kaldırarak Pasûr dağları üzerinden uçurdular. / Hezro'da şehit gerillanın cenaze töreni binlerce kişinin katılımıyla yapıldı.

BÊDLÎS: Şehit Seyfetullah YARGI için yapılan cenaze töreni ve yas nedeniyle Norşîn'de iki gün yaşam durdu. / Tûx(Tatvan)'daki yoğun köy baskınlarında çetelere ait çok sayıda silahlara el kondu.

BOTAN: Şirnex'in Gilîndor köyündeki çarpışmada bir düşman helikopteri düşürüldü. Çok sayıda asker ve çete öldürüldü. / Şirnex-Derşew karakolu askerlerine bombalı tuzak: En az 4 düşman askeri öldürüldü. / Çete aracına saldırı: 2 çete öldü çok sayıda yaralı var. / Şirnex-Dih karayolunda askeri konvoya gerilla saldırısı: 3 er öldü, 1 yüzbaşı ve 6 er yaralandı. / Dih çevresindeki diğer karakol baskınları ve saldırılarda toplam 22 düşman askeri öldürüldü, onlarcası da yaralandı. / Kasaplar Deresi mimarı Sêrt eski belediye başkanı Mahmut Celepoğlu ölümle cezalandırıldı.

MÊRDÎN: Nisêbîn'de gerillanın döşediği mayına çarpan aracın havaya uçması sonucu 13 asker öldü, birçoğu da yaralandı. / Nisêbîn-Midyad yolunda pusu: 1 asker ve 3 korucu öldürüldü. / Hezex-Xirabê Rappin'de korucular silah bırakınca, köydeki karakol da kaldırıldı.

DILÛK: Karabıyık dağlarında pusu ve ardından 3 gün süren çarpışmalarda sömürgecilere çok sayıda kayıp verdirildi.

Serhedan'da 4, Müş-Derxas'ta 2, Dêrika Çiyayê Mazî'de 2, Dilûk-Karabıyıklı çarpışmasında 2 ARGK savaşçısı sömürgeci güçlere karşı kahramanca savaşarak şehit düştü

HABERLER 6-12. SAYFALARDA

Foto: Medico

ARGK'nin kent baskınlarına her gün yenileri ekleniyor

☐ **Misric(Kurtalan) merkezine son iki ayda üçüncü baskın gerçekleştirildi. Birçok resmi kuruluş tahrip edildi.**

☐ Kerboran'da gerillanın ilçe merkezi baskınına halktan anlamlı yanıt: Tüm düzen partileri kendilerini feshederek ERNK'nin iradesine tabi olduklarını açıkladı.

☐ **Çewlik'in Aznapêrt ve Dara Hênê ilçeleri baskınında toplam 3 subay, 19 er ve 1 polis öldürüldü.**

☐ ARGK'nin Heskîf baskınında TC askerleri korkudan kriz geçirdi. / Bêdlîs-Reşadiye baskınında düşman karakolu imha edildi.

Haberleri 5. sayfada

Savaş hükümetine doğru -III-

Savaş ekonomisini örgütlendirmek

Dünya ulusal kurtuluş mücadelelerinde, ister devrim sürecinde isterse de devrimden sonra ulaşılan iktidar sürecinde olsun, bağımsız siyaset sahibi olmanın çok önemli olduğu ve bunun da esas olarak bağımsız ekonomik yapıya dayanabileceği defalarca kanıtlanmıştır. Siyaset, ekonominin yoğunlaşmış ifadesidir biçimindeki doğru tespitten hareket edildiğinde, bağımsız ekonomiye sahip olunmadan bağımsız siyasetin de geliştirilemeyeceği bilimsel sonucuna varıyoruz. Bu bilimsel doğru, sadece devrim süreçlerini yaşamak zorunda kalan halkların mücadelesi için geçerli değil, siyaset sahnesinde olduğunu ve iktidarda iddia sahibi olduğunu söyleyen her güç, grup, kuruluş ve devlet açısından hem ulusal ve hem de uluslararası boyutlarda geçerlidir. Her oluşum ister barış ister savaş döneminde olsun, denetiminde tuttuğu tüm alanlarda çeşitli yol ve yöntemlerle ekonomik yapısını inşa etmeye ve bunun üzerinde varlığını sürdürmeye çalışır. Siyasi faaliyet içinde bulunmanın anlamı da burada kendini bulur.

Siyaset toplumlarda üstyapı kurumunun bir unsurudur. Toplumu ise esas olarak altyapı kurumları ayakta tutar. Altyapıyı inşa etmek için siyaset yapılır. Amaç bu olmazsa, politika yapmanın anlamı ortadan kalkar. Ancak üstyapı ve altyapı kurumları arasındaki bağlantı devrimi gerçekleştirmiş toplumlar ile henüz bunu yapma evrimi içinde olan toplumlar açısından farklıdır. Devrim sürecini yaşayan toplumlar siyaset yapmaya, devrimini gerçekleştiren toplumlar ise ayakta durmak için ekonomik altyapı faaliyetlerine önem verirler. Boyutu farklı olsa da bu, devrim sürecinde olan toplumların ekonomik faaliyetlere gereksinim duymayacakları anlamına gelmez. Tam aksine yarının oluşturulacak iktidarının güçlü şekillenmesi, devrimden çıkışla birlikte dayanılabilecek bir altyapının varolması için devrimden önceki süreçlerde, özellikle de devrimin öngününde, savaşan ve siyaset güden toplumların ekonomik faaliyetlere çok büyük önem vermeleri hayati bir sorundur. Eğer devrimden sonra bazı iktidar güçleri çıkmaza giriyor ve sarsıntılar geçiriyorsa, bunun önemli bir nedeni, devrim sürecinde bu faaliyete yeterli önemin verilmemesindendir. Bunun en belirgin örneği, devrimini yapan ama devrimden sonra ayakta kalabilmenin sancılarını yaşayan Nikaragua'dır.

Devamı 4. sayfada

AGİK Konferansı Moskova'da yapıldı

AGİK'e üye 35 ülkenin katıldığı ve AGİK Konferansı olarak bilinen toplantı SSCB'nin başkenti Moskova'da yapıldı. SSCB'deki darbe girişimiyle ertelenmesi gündeme gelen, fakat darbenin başarısızlıkla sonuçlanmasıyla 4 Eylülü günü 35 ülkenin dışişleri bakanları Moskova'da biraraya geldiler. AGİK Konferansı'nın açılış konuşması SSCB Devlet Başkanı Gorbaçov tarafından yapıldı. Gorbaçov yaptığı konuşmada Sovyetler'deki darbe girişiminin başarısızlığını halkın demokrasiye sahip çıkışına bağladı. Ayrıca İnsan hak ve özgürlüklerine sahip çıkılması gerektiğini vurguladı.

Devamı 17. sayfada

PKK Düsseldorf Davası tutuklularıyla röportaj:

"Dava hakkında çözümleyici sözü Kürdistan halkının eylemi söyleyecektir!"

YAZISI 15. SAYFADA

İÇİNDEKİLER

Direniş kahramanlarımız:
Koşar Dağı Direnişçileri / s. 2
Mihrican '91 / s. 14
Okuyucu mektupları / s. 16
TC'nin suç günlüğünden / s. 13

Direniş tutkusunu Dêrsim-Çewlik alanında egemen kılan 21 Nisan Destanı'nın seçkin kahramanları:

Mehmet YÜCE, Mehmet Ali KEŞT, Ayhan ÇELİK, Fincan YALÇIN, Zeki YILMAZ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Mehmet YÜCE (Xalid)

Yoldaşlarıyla sımsıkı bir yumruk gibi kenetlenerek düşmana meydan okuyan; yoldaşlarıyla birlikte sergilediği direnişiyle namert düşmanın bile saygınlığını kazanan; partisinin bağımsızlık ve özgürlük için açtığı direniş bayrağını son nefesine kadar doruklarda onurluca dalgalandıran; binleri, onbinleri, yüzbinleri intikam duygusuyla ayağa kaldıran; yaşamını vatanına, halkına ve partisine sunduğu değerli hizmetlerle tarihe mal eden ve adını tarihe altın harflerle yazdıran onurlu ve büyük kahramanımız **Xalid** yoldaş, Dêrsim ayaklanmalarına omuz vermiş, çevrede sayılıp sevilen, kendi ulusal gerçekliğine bağlı yurtsever bir ailenin çocuğuydu. Böylesi bir ailenin ferdi olması nedeniyle **Xalid** yoldaş, soylu bir kinle büyütüldü.

Xalid yoldaş, ilk ve ortaokul öğrenimini Pilemorî'de yaptı. Okula devam ettiği yıllar, sömürgecilerin Dêrsim gerçekliği üzerinde en fazla oynadıkları; asimilasyonun ve çarpık kişiliğin en fazla geliştirildiği yıllardır. Bundan ötürü de kişiliksizliğin, lümpenliğin, kendini tanımazlığın boy verdiği bir ortam yaşanmaktadır. Bu duruma rağmen **Xalid** yoldaş, bu olumsuzluklardan etkilenmeyen sade kişiliğiyle göze çarpıyordu. Okulu bitirdikten sonra, ekmek kavgası nedeniyle işçilik hayatına atılır. Şu veya bu işin ayrımını yapmadan, iş bulduğu her kapıya koşarak, uzun bir zaman işçiliğiyle ailesinin geçimine önemli katkılarda bulunur. Yıllarca en ağır işlerde çalışmış olması, kişiliğinde değişmez bir yapıyı şekillendirmişti. Sömürüyü, haksızlığı, emeğe saldırganlığı bizzat kendi yaşamından öğrenmişti. Bu da O'nun, daha küçüklüğünden beri düşmana karşı içinde beslediği soylu kinini arttırmış, ruhunu çelikleştirmiş ve bükülmez bir iradenin içinde olmasını sağlamıştır.

Böylesi bir yaşam **Xalid** yoldaşı, hayalci düşüncelerden uzaklaştırarak gerçek kurtuluş yolunu aramaya itmiştir. Çünkü **Xalid** yoldaş, bir işçiydi ve düzen değişmedikçe yaşamının da köklü bir değişikliğe uğramayacağının bilincindeydi. Bu nedenle O, 1970'li yıllarda kabaran devrimci mücadeleyle bağ kurma arayışlarına girer. Düzenin bir an önce değişebilmesi için katkılarını sunmak istiyordu. Ama o yıllarda sömürgeciliğin mirası üzerinde yükselen sosyal-şovenizmin yarattığı karmaşa ortamında gerçek kurtuluş yolunu bulmak, gerçekten zordu. Hele hele Pilemorî'de PDA olarak bilinen ajan yapılanmanın ihbardan devletin milisliğine kadar sömürgeciliğin yedekliğine koşması vardı ki, bu şebeke Kürdistan devrimcilerine adım attırmamaya çalışıyordu. Ne var ki, hiçbir güç ulusal gerçekliğine bağlı **Xalid**'ı, doğru devrimci düşünceleri benimsemekten alıkoyamıyor ve **Xalid** yoldaş aradığı Kürdistan Devrimcileriyle 1978-1979 yıllarında nihayet tanışıyordu.

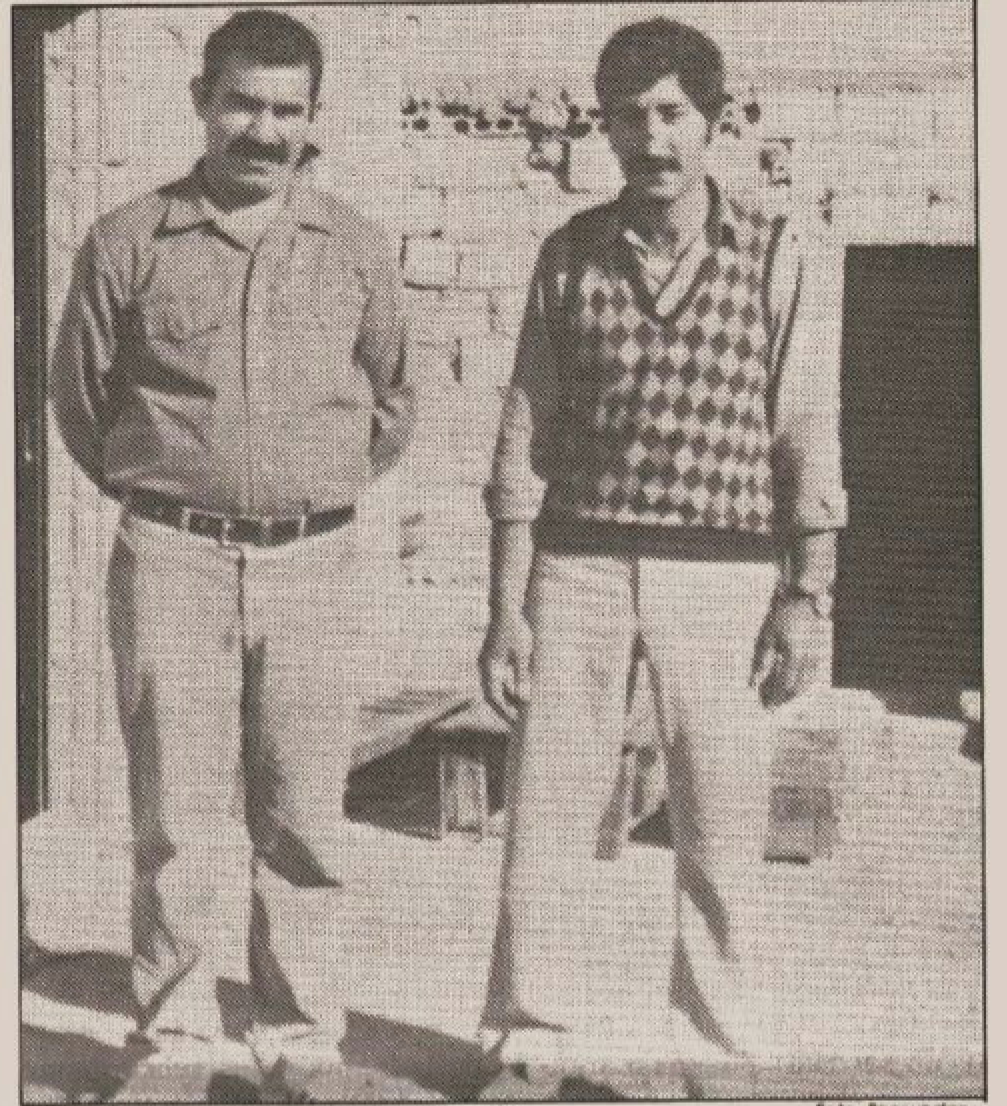
Bu tanışma **Xalid**'ın yaşamını bir bütün olarak değiştirdi. Çünkü, her geçen gün daha da zorlaşan yaşam koşullarında bir yandan çalışarak ailesinin geçimine yardımcı olurken, öte yandan nihai kurtuluşu sağlayacağını inandığı mücadelenin gelişmesi için de bir o kadar çalışması gerektiğine inanıyordu. Sahip olduğu azim, irade ve inançla bu iki zorlu görevi biraradа yürütmeyi ve partiye değerli olanaklar sunmayı başardı.

Ancak ekmek kavgası, yüzbinlerce Kürt emekçisi gibi, **Xalid** yoldaşı da Arap çöllerine sürdü. Bu kez **Xalid** Libya'daydı, ama yine de işçiydi. En zorlu işlerde çalışarak ailesini geçindirme uğraşındaydı. Fakat O, halkının mücadelesini hiç bir zaman unutmadığı gibi, gün geçtikçe daha aktif destekler sunma ihtiyacını duyduğunun da farkındaydı. Bu nedenle, günün sadece belli saatlerini değil, 24 saatini devrime ayırmak gerektiğini düşünüyordu sürekli. Nihayet, *"Partinin uygun gördüğü alanda aktif çalışmak isterim"* biçimindeki tarihi kararını, partinin sorumlu organlarına iletir. Parti tarafından isteмi kabul edilince, 1983 yılında parti kanalıyla eğitim amacıyla Lübnan'a gitti. Kısa süren eğitim devresindeki örnek tavrıyla, yalnız kendisini eğitmekle yetinmiyor, yoldaşlarının eğitimine de katkılarda bulunuyordu.

Uzun bir ayrılıktan sonra hasret kaldığı ülkesine 15 Ağustos Atılımı'nın öngününde döndü. 15 Ağustos Atılımı'na aktif olarak katıldı. Pratikte yeni olmasına rağmen Çolamerg'de bir yıl boyunca katıldığı bir dizi eylemde güçlü bir komutan olduğunu kanıtladı. Başarılı bir yıllık pratik faaliyetleri ardından, takviye güç olarak bir grup yoldaşıyla birlikte, doğup büyüdüğü Dêrsim'e gönderildi. Çolamerg'den Dêrsim'e kadar yol boyunca bir dizi eyleme aktif olarak katıldı. Partinin saldırı ruhunu bir baştan diğer başa taşımanın da adı oldu. Kısa mücadele tarihinde devrim için gösterdiği yararlılıklar ve üstün başarılarından ötürü, yeni faaliyet alanında birliğin askeri komutanlığına getirilir.

1985 yılından itibaren Dêrsim-Çewlik direnişinin örgütlendirilmesi gibi sorumlu bir görev üstlenen değerli komutanlarımızdan **Xalid** yoldaş, direnişin örgütlendirilmesi için gerekli olan bir dizi eylemin planlayıcısı ve pratikteki uygulayıcısı olmakla, sadece yoldaşlarının değil, alandaki tüm kitlelerin güven kaynağı oldu. **Xalid** neredeyse, orada gelişmeler de beklenir ve nihayet kızıl alevler de yükselir olmuştu. Üç yıldan beri en ön saflarda savaşan, güçlü deney ve tecrübeler kazanan devrimin gelişkin elemanı ve halk kitlelerinin O'nu sürekli yanıbaşında görmek istediği gerçek bir önder konumuna ulaştı. En verimli olduğu bir dönemde, Kürdistan halkının kendisine en fazla ihtiyaç duyduğu 1987 bahar atılımının hemen öncesinde, atılımı örgütlemeye çalıştığı bir sırada, beklenmedik bir ihbar sonucu, komutanlığını yaptığı örnek birliğiyle düşmanla girdiği silahlı çarpışmada son nefesine kadar üstlendiği komutanlık vasıflarını yerine getirerek şehitler kervanına katılıp ölümsüzleşti.

Ölümsüz komutan **Xalid**'ı tanımlamak, tanıtmak ve hele hele sözcüklerle anlatmaya kalkışmak gerçekten zordur. Çünkü O, kölelik zincirlerini kırıp, parçalayıp özgürlüğe ulaşmak isteyen, halkımızın kutsal savaşında ideal bir komutandı, böyle bir komutanın tüm özelliklerini şahsında somutlaştıran bir kişilikti. Öyle ki, bir komutanda aranan bilinç, örgütçülük, yöneticilik, yaratıcılık, cesaret ve fedakarlık gibi tüm meziyetleri O'nun sade kişiliğinde bulmak mümkündü ve O bunun örnek bir kişiliğiydi.

Mehmet Yüce yoldaş Başkan Apo ile...
Foto: Berxwedan

Mehmet Ali KEŞT (Ali)

Fêm-Gelinpertek direnişimizin kahramanlarından **Ali** yoldaş, 1956 yılında Mêzger'e bağlı Fereçê (Akdüven) köyünde doğdu. İlkokulu köyünde okuyan **Ali** yoldaş, ortaokula Mamikan (Tunceli)'da devam etti. Devrimci mücadelenin yükseldiği 1977-1978 yıllarında yakından tanıdığı halkımızın seçkin önderlerinden **Mazlum** ve **Delil DOĞAN** yoldaşların örnek kişiliklerinden etkilenerek, Kürdistan'da yeni yeni filizlenen ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duymaya başladı. Sempatinin ardından mücadeleyle bağ kurduğu günden itibaren, sahip olduğu hareketlilik, ataklık, canlılık ve coşku sayesinde, bir dakika bile boş durmuyor, gücü oranında çevresinde yoğun bir faaliyet yürütüyordu.

Partinin kırsala açıldığı 1978-1979 yıllarında **Ali** yoldaş, kır ile şehir arasında adeta mekik dokuyarak, faaliyetlerin kırsala taşınılmasında önemli bir rol oynuyordu. Faşist cuntanın iktidara çöreklendiği ilk dönemlerde, **Ali** yoldaşın kendi çevresinde yarattığı örgütlenme sayesinde, en sert operasyonlar bile bir bir atlatılıyor ve düşmanın birçok planı boşa çıkarılıyordu. Düşman tarafından durumu bilinmeyen **Ali** yoldaş, faaliyetlerini legal sürdürüyordu. O, bu durumunu en iyi tarzda değerlendirerek, bir grubun yapacağı işleri tek başına yapıyor ve devrimci faaliyette legal-illegal çalışmanın bütünleştirilmesi husunda sergilediği ustalığıyla, arkadaşlarına örnek oluyordu. Bu görevini hem de en zor koşullarda başarıyordu.

Sömürgeci düşman tarafından aranır duruma gelince, 1982'de **Ali** yoldaş, yurtdışına çağrıldı. Yoldaşları gibi O'da eğitim amacıyla çağrılmıştı. Yurtdışında partinin kendisine sunduğu değerleri en iyi tarzda kullanarak ülkeye çok güçlü bir kişilikle dönmeye son derece kararlıydı. Yurtdışına çıktığı ilk bir kaç ayda sarfettiği çabayla bu kararındaki gerçekliğini kanıtlamıştı bile. **Ali** yoldaş, sıcak savaş alanında eğitim gördü. Daha fazla bir zaman geçmemişti ki, alan 1982 Haziran'ında ABD desteğindeki

Berxwedan
Rojnameya Kurdî û Tirkî
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÛÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln
Avustralya 3.00 $ / Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.80 £. / İsveç 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 30.- DM	6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM	12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

İsrail siyonizminin saldırısına uğradı.

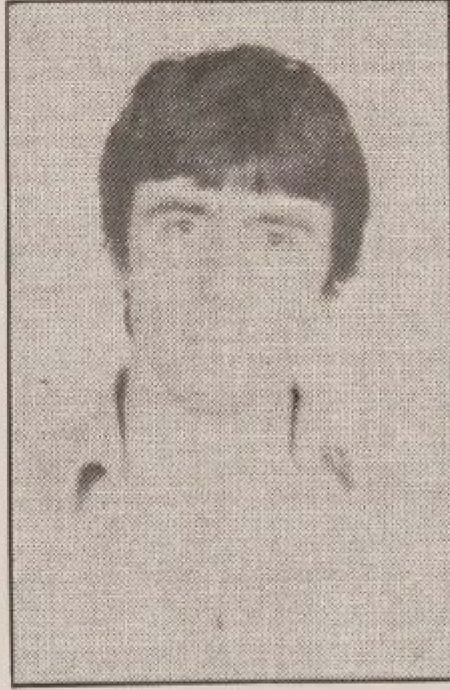
Partiye yaraşır bir direniş ruhuyla silaha sarılan **Ali** yoldaş, Filistin halkıyla omuz omuza savaşarak, İsrail siyonizmine karşı koyduğu tavrıyla da, enternasyonalist kişiliğin ileri örneğini sergiledi. Bir grup arkadaşıyla birlikte Lübnan güneyinde girdiği bir çarpışmada, cephanenin tükenmesi ve alana yabancı olmaları nedeniyle, İsrail siyonizmine esir düşer. Esir düştükten sonra, MOSAD ve MİT ortaklığıyla uygulanan korkunç işkencelere maruz kalır. Ama değil partinin en ufak bir sırrını düşmana vermeyi, ortaya koyduğu direnişle gerçek kimliğini bile gizlemeyi başardı.

Bir süre için partiyle bağı kopan **Ali** yoldaş, bir grup yoldaşıyla birlikte bir yılı aşkın bir süre İsrail'in Ensar Esir Kampı'nda kaldı. Ensar kampında kaldığı sürece, parti anlayışının temsil edilmesi ve direnişin egemen kılınması faaliyetlerinde en ön saflarda yer aldı. Canlı yapısıyla arkadaşlarına da moral kaynağı oluyordu. Daha sonra esir değişimi konusunda yapılan bir antlaşma sonucunda yeniden partiye ve halkına kavuştu. Böylece karşılaştığı birçok engeli de devrimci iradeyle aşmıştı.

Partinin yeni dönemde geliştirdiği ulusal direniş savaşında aktif yerini almak ve en ön saflarda savaşmak üzere, 1985 yılında yeniden Kürdistan'a döndü. Güney bölgelerindeki faaliyetlere belli bir süre katılmasının ardından, parti tarafından legal kanallarla Dêrsim'e gönderilir. Dêrsim'e ulaştığında karakış da basmıştı. Alandaki arkadaşlarla ilişki kuramadığından tek başına kaldı. Ama ne salt ne de tek başına kalması O'nun açısından hiç bir şeyi değiştirmiyordu. Kendi yaratıcılığıyla, henüz müdahalenin olmadığı bir alanda, partinin yeni çalışma anlayışı doğrultusunda yoğun bir faaliyet yürüttü. Bahar geldiğinde artık birçok değer de yaratılmıştı. Kendisinin yarattığı olanaklarla alandaki parti birimiyle nihayet bağ kurdu.

1986 bahar atılımından itibaren alandaki faaliyetlere en aktif katılıp önemli görevler omuzlayan **Ali** yoldaş, küçümsenmeyecek başarılar elde etmekle arkadaşları ve halk kitleleri arasında güven kaynağı oldu. Yine, çetin kış koşullarında bir yandan faaliyet yürütüyor, diğer yandan da 1986 yılının deneyimleri temelinde kendini yenileyerek, yeni ve daha büyük görevleri üstlenmeye hazırlanıyordu. Bu soylu görevleri yerine getirmeye çalıştığı 1987 bahar atılımının öngününde 4 yoldaşıyla birlikte 21 Nisan günü, sergilediği görkemli direnişte ölümü kucaklayarak şehit düştü.

Uzun yıllar parti saflarında yürüttüğü aktif faaliyetlerle Kürdistan ulusal kurtuluş devrimine büyük katkılarda bulunan **Ali** yoldaş, *"Militan bir devrimci için çalışmanın, fedarkarlığın, bilincin, cesaretin sınırı yoktur. Her zaman daha mükemmeli yapılabilir ve her kes yanında çalıştığı arkadaşlarla kolektif bir çalışma ruhu içinde bunu hedeflemelidir"* diyordu. O, hep böyle bir anlayışla hareket etti. Bu nedenle, devrim sorunları büyüdükçe O da, bitmez-tükenmez enerjisiyle kendisini yenileyip geliştirerek, halkın ve yoldaşlarının güven kaynağı olmasını bildi. **Ali** yoldaş, en zor koşullarda ve tek başına aşılmayacak gibi görünen engelleri aşan, yenilmeyecek gibi görünen zorlukların üstesinden devrimci irade, bilinç ve yaratıcılıkla gelerek parti bayrağını en yükseklerde dalgalandıran örnek bir militandı.

Ayhan ÇELİK (Mehmet Ali)

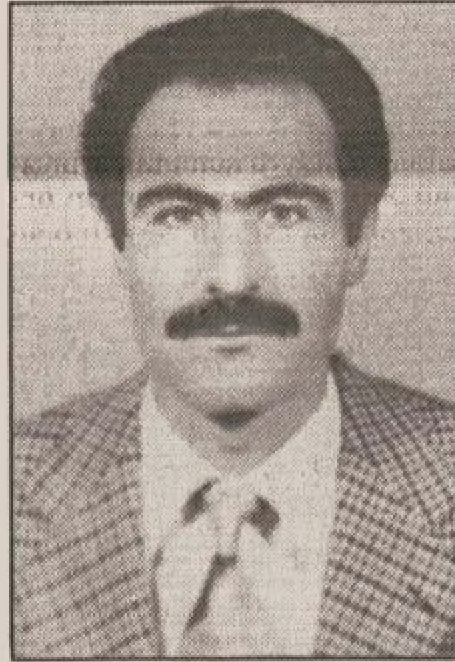
21 Nisan Destanı'nın diğer bir kahramanı **Mehmet Ali** yoldaş, 1964 yılında Dep'in Kızılca köyünde doğdu. İlkokulu köyünde okuduktan sonra, ortaokula Dep'te devam etti. Ortaokulu okuduğu yıllarda daha çok genç olmasına rağmen, gelişmeleri çok yakından izleyerek Kürdistan ulusal kurtuluş mcüadelesinin haklılığına ve doğruluğuna inanmış, bu temelde partiyle ilişkiye geçmiştir. Daha küçük yaştayken kendisini hep özgürlük savaşının bir neferi olarak görmüş ve mücadeleye daha fazla katkıda bulunmak amacıyla çabalar sarfetmiştir.

Ortaokulu bitirdikten sonra Almanya'daki yakınlarının yanına gitmek zorunluluğuyla karşılaşır. Orada öğrenimine devam etti. Ama, **M. Ali** yoldaşın vatandan uzak kalması, doğru düşüncelerini değiştirmediği gibi, vatan hasreti O'nu mücadeleye daha da fazla yakınlaştırdı. Avrupa'da aktif olarak katıldığı faaliyetlerle devrime önemli katkılarda bulundu. Ancak O, davanın bilincinde olan biri olarak, bunu kendisi için yeterli görmüyor, elde silah ön cephede savaşmak en büyük arzusuydu. Bu talebi parti tarafından kabul edilince, 1983'te Almanya'dan ayrılarak Lübnan'a gider. Bir yıllık askeri ve siyasi eğitimden sonra da, savaşa aktif katılmak üzere, Kürdistan'a döner. 15 Ağustos Atılımı ardından ülkedeki faaliyetlere pratikte katılan **M. Ali** yoldaş, birçok görevi başarmakla devrimci direnişin geliştirilmesine önemli hizmetlerde bulunur.

1986 yılında bir grup arkadaşıyla birlikte parti tarafından Dêrsim-Çewlik alanına gönderildi. Doğup büyüdüğü bu alanları yakından tanıması nedeniyle, çok daha önemli görevleri başaracağından son derece umutluydu. Büyük bir şevkle alan faaliyetlerine katıldı. Ne var ki, çeşitli aksiliklerin yakasına yapıştığı **M. Ali** yoldaş, geçirdiği birçok ciddi hastalıktan sonra, bu kez de katıldığı bir eylemde çıkan çarpışmada omuzundan ağır bir yara almıştı. Olanaksızlıklar nedeniyle yeterli bir bakımın yapılamaması ve uzun bir süre omuza saplanan kurşunun çıkarılamaması, O'nu mum gibi eritiyordu. Ama **M. Ali** yoldaş, hala da geçirdiği rahatsızlıkları ve aldığı yaranın durumunu, çalışmaların verimi düşer kaygısıyla kimseye yansıtmayarak her seferinde "iyiyim" diyor ve gerçeği gizlemeye çalışıyordu. Bir deri bir kemik kalmıştı, çektiği acılar artık katlanır gibi değildi. **M. Ali** yoldaş ise durumunu, *"Ne olursunuz beni bu halimle kitlelerin karşısına çıkarmayın, kitleler üzerinde olumsuz etki bırakır. Üstelik size de engel olurum. Bunun için düzelene kadar beni ormanın kuytu bir köşesine bırakınız"* biçiminde açıklıyordu.

Buna rağmen yaz faaliyetlerine katılan **M. Ali** yoldaş, önemli görevler başarır. Kış sürecinde durumu düzelerek, sadece fiili olarak değil, her konuda kendisini yenileyip 1987 yılı faaliyetlerine hazırlanır. Adeta kendini suçlu hissediyor, bunun için de çalışmalara dört elle sarılıp tüm gücünü ortaya koyuyordu. Bahar atılımı öncesinde, eh verimli olduğu bir dönemde, sömürgeci ordu birlikleriyle girdiği çarpışmada, O da 21 Nisan 1987 günü ölümü severek kucaklayıp şehitler kervanında ölümsüzleşti.

M. Ali yoldaş, bir halkın kurtuluşu uğruna bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine katılarak önemli hizmetler sunmanın yaşı, yeri ve zamanının olmadığını, yurt sevgisi taşıyan herkesin her koşulda gerekli çaba ve özveriyle büyük değerler ortaya çıkarabileceğini gösteren örnek ve büyük bir kişilik, seçkin bir militandı.

Zeki YILMAZ (Zinar)

Görkemli direnişimizin kahramanlarından **Zinar** yoldaş, 1956 yılında Serhedan Eyaleti'nin Qers ili Qaqizman ilçesine bağlı Oluklu köyünde doğdu. İlk ve orta öğrenimini bitirdikten sonra, Ankara'da iki yıllık eğitim enstitüsüne devam etti. 6 yıl öğretmenlik yaptı.

Zinar yoldaş, öğretmenlik yaptığı yıllarda devrimci mücadeleyle tanışır. Türkiye'deki devrimci hareketlerle yakın ilişkilere bulunur. Özellikle Dev-Yol hareketine önemli hizmetler sunar. Sunduğu hizmetlerden ötürü birara Ankara'da tutuklanır. Günlerce işkence tezgahlarından geçirilir. Ama O, bir devrimcinin sahip olması gereken iradeye sahip olduğundan, güçlü direniş sergileyerek polisin pençesinden kurtulmayı başarır.

Gördüğü işkence ve baskıların **Zinar** yoldaşın inancını sarsması bir yana, O'nun faşist Türk devletine duyduğu kin, nefret ve öfkesi daha da artmıştır. Her hangi bir örgüte bağlı olmadığı halde, 1980'den sonra öğretmenlik yaptığı Pilemorî köylerinde gücü oranında devrimci düşünceleri yaymaya çalışarak, kendini çevreye benimsetir.

PKK'nin yeni dönemde geliştirdiği direnişin alana yayılmasıyla, ulusal kurtuluş hareketiyle tanışır. İki yıl boyunca legal koşulları en iyi tarzda değerlendirerek direnişin alanda geliştirilip kitlelere mal edilmesinde önemli katkılarda bulunur.

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının kıran kırana geliştiği bir dönemde, bir devrimcinin kendisini sıradan faaliyetlerle sınırlayamayacağı anlayışıyla öğretmenliği bırakarak mücadeleye atılır. Saflarda yer alması daha bir ay bile olmamıştı. Ama bu kısa zaman bile, O'nun güçlü bir halk adamı olduğunu kanıtlamaya yetti. 21 Nisan günü düşmanla girdiği çarpışmada yılların savaşçısı özellikleriyle güçlü bir kahramanlık sergileyerek onurluca şehit düştü.

Zinar yoldaş, davanın bilincinde olan bir kişinin hangi koşullarda olursa olsun sömürgeci vahşete seyirci kalamayacağına, tek başına olsa da mutlaka bir şeylerin yapılması gerektiğine, fakat sonuç alınması bakımından çabaların örgütsel yapıya dönüştürülmesine inanan ve bu inancı temelinde tereddütsüz bir şekilde yaşamını ortaya koymasını bilen örnek bir Kürt aydınıydı.

Evet, Kürdistan'da bağımsızlık ve özgürlüğü hedefleyen doğru-devrimci düşüncelerle, Kürdistan halkının bu denli seçkin 5 yiğit evladı, Kürdistan halkının silahlı gücü olan ARGK'nin bir birliği saflarında biraraya gelmişti. Bu örnek kişilikler üstün meziyetlerini devrimci çizgi ve ahlakta bütünleştirince, Şehit Hüseyin DURMUŞ Birliği'nde azim ve coşkunun taşan kaynağı oldular. Yapıları içinde uyumlu, ahenkli, disiplinli olan, kolektif çalışma ruhuyla her türlü engeli rahatlıkla aşarak halk savaşı çizgisini yaratıcı tarzda hayata geçirebilen, yenilmez ve bükülmez devrimci iradeyi egemen kılmasını bilen bu kahramanlarımız, aynı zamanda devrimci gelişmenin temel taşlarından oldular. Bu nedenle Onlar'ın salt varlığı bile, geniş halk yığınları için büyük umut kaynağı oluyordu. Onlar, Kürdistan toplumuna musallat olan mevcut her türlü geriliğe, çağdığı anlayışlara karşı, amansız bir mücadele içinde olan bağımsızlık ve özgürlük düşüncesini Kürdistan'ın dört bir yanına dalga dalga taşıyıcılarıydılar. Onlar, birçok suni çelişki yumağında param parça edilmiş Kürdistan toplumunu, bağımsızlık şiarlarıyla mücadelesini yükselten Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK bayrağı altında toplayan örgütçülerdi. Onlar, sürekli ve sistemli saldırı ruhuyla düşmana rahat tanımayan, yanıbaşından ayrılmadıkları halk kitlelerini kurtuluşun ışıklı yolunda seferber eden halkın öncüleriydi.

Tüm bunlar elbetteki, öyle sıradan yakıştırmalar ya da sadece genel tanımlamalar değildir. Bu gerçekleri kaldı ki, biz öyle kendiliğinden dile getirmiyoruz. O yüce insanların kendi pratiği bunu açıkça kanıtlamaktadır. Partiye, halka ve vatana yıllarca sundukları büyük hizmetleriyle ve özellikle şehit düşmelerinden önceki son iki yılda en kıt olanaklarla geliştirdikleri direniş anlayışıyla, Kürdistan devrim gerçeğini Dêrsim-Çewlik alanına egemen kılmada büyük roller oynadılar. Sömürgeci düşmana karşı geliştirdikleri bir dizi etkin eylemleriyle, halkımız adına ortaya çıkardıkları büyük değerlerle ve son olarak 21 Nisan'da onlarca yıldan beri Dêrsim'e dayatılan teslimiyet ruhunu bizzat Dêrsim'in yüce dağlarında bir kez daha yenilgiye uğratmakla, PKK direnişçiliğini Dêrsim'de egemen kılmışlardır. Ve o görkemli direnişlerinde üstün meziyetlerin sahipleri olduklarını, bizzat kendileri kanıtlamıştır. Eğer Onlar'a ARGK'nin örnek birliği sıfatını bugün veriyorsak, bu Onlar'ın o üstün meziyetlerini birleştirerek Kürdistan ulusal kurtuluş savaşında gösterdikleri büyük yararlıklarından ötürüdür. Dolayısıyla bu sıfatları binlerce defa layıkıyla hak etmişlerdir.

En verimli bir hale geldikleri ve mücadelenin kendilerine en fazla ihtiyaç duyduğu bir anda Onlar'ı kaybetmemiz, yoldaşları olarak hepimizi büyük bir acıya boğmuştur. Hiç bir zaman ölümlerini hazmetmemiş yoldaşları, Onlar'ı her hatırladıklarında yeniden ve durmaksızın, "İntikam!" çağrısını yükseltmekten vazgeçmemiştir, vazgeçmeyecektir.

Elbetteki kaybımız büyük, acımız derindir. Ancak, ne dökecek göz yaşlarımız ne de yas tutacak vaktimiz vardır. Çünkü, bu büyük kaybımızın yerini doldurabilecek, az da olsa acılarımızı dindirebilecek ve gözünü kırpmadan ölümün üzerine yürüyen Kürdistan halkının O yiğit evlatlarını rahat uyutacak olan tek şey; **Xalidların, Alilerin, M. Alilerin, Bêrîvanların** ve **Zinarların** kanları pahasına geliştirip bizlere devrettikleri direnişi daha da geliştirerek zaferle taçlandırmaktır. Bu direniş geliştikçe, Onlar da yaşayacak ve direniş zaferle taçlandığında da, Onlar'ın gerçek intikamı da alınmış olacaktır.

İşte; 21 Nisan direniş kahramanlarımız, soylu bir dava uğruna şerefli bir ölümü seve seve kabullenerek, hayatımıza da mal olsa direnişin her şart altında geliştirilmesini ve kızıl bayrağın elden düşürülmemesini bizlere emretmektedir. Onlar'a bağlılık elbetteki bize devrettikleri direniş bayrağını yere düşürmeden, hiç bir tereddüte kapılmadan gösterdikleri yolda, Onlar'dan aldığımız güç ve kuvvetle sonuna kadar yürümekle mümkündür. Bu anlamda, o yüce insanların emirlerine uyarak, bize gösterdikleri ve kanlarıyla kızıllaştırdıkları yolda, bizlere devrettikleri kutsal davayı zaferle taçlandırana kadar, Onlar'dan aldığımız ruh ve cesaretle kanımızın son damlasına kadar korkusuzca savaşmamız görevimiz ve boyun borcumuzdur. İzlerinde coşkuyla yürüyeceğimize, tüm şehitlerimizin huzurunda söz veriyor ve payımıza düşeni yerine getireceğimizi bir kez daha belirtiyoruz.

Bağrından böylesine olağanüstü yiğitleri ve kahramanları çıkaran, bununla da çok önemli payların sahibi olan tüm Kürdistan halkını, Kürdistan'da hükmünü icra eden kahredici ve utanç verici köle yaşamından kurtulup, bağımsız ve özgür yarınlara kavuşmak için **Xalidların, Alilerin, M. Alilerin, Bêrîvanların, Zinarların** oluşturduğu binlerce şehidin kanıyla açılan kızıl bayrak altında toplanmaya, silahlanarak daha güçlü savaşmaya, serîhildanları yayarak zaferi ve nihai kurtuluşu sağlamaya bir kez daha çağırıyoruz.

SAVAŞ HÜKÜMETİNE DOĞRU -III-

Baştarafı 1. sayfada

Kürdistan halkı olarak bugün neden savaşıyor ve devrim yapmak istiyoruz? Bu sorunun cevabını burada uzun uzun aktarmanın gereği yoktur. Fakat ülkemize musallat olan emperyalist ve onlara bağımlı sömürgeci devletlerin, yeraltı ve yerüstü her türlü zenginlik kaynaklarımızı sömürerek, halk olarak bizleri açlığa, yoksulluğa ve sefalete mahkum ettikleri bilinen gerçeğimizdir. Üzerimize hakim kıldıkları egemenlikleriyle sefaletten başka bir seçenek sunmamaktadırlar. Kurtarılması gereken tüm değerlerimizin en başında, ülkemizin ekonomik değerleri vardır. Ekonomik değerleri kurtarılmış bir Kürdistan, her türlü değerini kurtarabilecek bir Kürdistan olur. İşte biz, ülkemizdeki sömürgeci düzenlerin egemenliklerine bunun için son vermek istiyoruz; ülkemizi kurtararak ekonomik kaynaklarımızın sahibi olmak ve özgür gelişmemizi sağlamak istiyoruz.

Bugün ülkemizin "efendileri" biz değil yabancı sömürücülerdir. Sömürülerini sürdürmek için de, varlığımızın tüketilişini bile önlerine almışlardır. Bunu kabul etmeyen halkımız ise, her türlü zorluğa rağmen PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş savaşını başlatmıştır. Bu savaşımda hepimizin bildiği bugünkü aşamalara varılmıştır. Yıllarca verilen zorlu kavganın ardından, şimdi mücadelemiz bir ikili iktidar sürecine varmış, siyasi dengeden askeri denge aşamasına doğru yürümektedir.

Bir dönüşümden geçmekte olan savaşımızın siyasi ve askeri alanları arasında sıkı ve uyumlu bir eşgüdüm sağlamak için, artık mücadelemizdeki faaliyetlerimiz ekonomik alanı da kapsamak zorundadır. Bu ise sadece bir alan için değil, mücadelemizi ilgilendiren her yönden ve hem ulusal hem de uluslararası çapta olmalıdır. Ekonomik faaliyet lojistik cephenin faaliyetlerinin merkezi olarak anlaşılmalı ve rayına oturtulmalıdır. Halkın, Ordumuz ARGK'nin mücadelesinin doğru ve güçlü devam ettirilmesi için gerekli olan ekonomik faaliyet son derece büyük ve acil öneme sahiptir. Burada hatta ekonominin değişik dalların kapsayan ve vermili bir ekonomik yapılanmaya götüren çabalar bile hızla gündemleştirilmelidir. Temel alacağımız yön ise, yalnızca savaşım cephesinin çeşitli alanları arasında iyi bir bağlantıyı amaçlayan ekonomik bir yapının geliştirilmesi değildir. Aynı zamanda sürdüreceğimiz ekonomik faaliyetlerimizle bütün diğer bir dizi ana sorunlarımıza çözümler getirecek üretim biçimlerinin bulunmasını amaçlayan bir yöne sahip olmalıdır. Ekonomik yapımızın üretim birimleri üzerinde gelişmesi, ulusal düzeyde gelişme olanaklarımızı da hızlandıracaktır. Bugün bir savaş ekonomisi olarak şekillendireceğimiz ekonomimiz, çeşitli dalları ve farklı girişimleri içerir. Ülkemizin denetime alınmış birçok alanında çeşitli düzeylerde üretime de dayalı ekonomik faaliyetin dinamik gelişimini ilerletmek için tüm ulusun ve ülkemizin her bölgesinin olanaklarından nasıl tam olarak yararlanabileceğimizi bilmeliyiz. Savaş ekonomimizin özüne hizmet edecek ekonomik birimlerin kurulması için, mevcut olanaklardan en iyi biçimde yararlanmak doğru olmakla birlikte, yetmez. Aynı zamanda, Kürdistan halkının tüm gizli olanak ve becerilerini harekete geçirecek, halkın ekonominin inşası, üretimin geliştirilmesi ve günlük yaşamın örgütlendirilmesi çalışmalarına katılmasını sağlayacak uygun ekonomik örgütleri de nasıl kuracağımızı bilmeliyiz.

Bir ekonomik yapıya sahip olmayan zorlu bir yaşam düzeyinde bu işe başladığımız biliniyor. Buna rağmen büyük zaferler elde edildi. Ama savaşın, gerillanın ve hatta halkın gereksinimleri her gün çok yönden artıyor. Bunları desteklemek ve tamamlamak dönemindeyiz. Halk savaşımız artık ekonomik temele dayanma ihtiyacını duyuyor. Çünkü Kürdistan'daki halk savaşının gücü, sömürgeciliğe karşı savaşmak için yola çıkan tüm halkın gücüdür. Öncü devrim güçlerimiz stratejik alanlarda uygun taktikler uygulamak için politik ve askeri güçler biçiminde örgütlenmiştir. Bu nedenle özellikle halkımızın her birimi hem savaş harekatı hem de lojistik açıdan, savaşın ve üretimin temel stratejik bir birimi olarak kavranmalıdır. Bu yüzden, salt şu veya bu yönlü ekonomik destekler yeterli olmaz, üretime dayalı ekonomilere de geçilmelidir. Yine üretim güçlerinin yaratılmasıyla da görev sonuçlanmaz, bir de stratejik olarak nasıl dağıtımın olacağı da bilinmelidir. Bu da her alanda ve her koşul altında savaşan ve üreten güçlerimizi koruyabilmek, geliştirebilmek ve halkın gücünü uzun bir mücadele için seferber edebilmekle mümkündür.

Genel olarak savaş ekonomisinin özü, halk kitlelerinin savaşın ihtiyaçları temelinde ekonomik üretim ve tüketimde örgütlendirilmesi ve eğitilmesini kapsar. Bu da sağlanacak üretimin ve tüketimin yükseltilen savaşa tabi kılınması olayıdır. Dünyanın neresinde yaşıyorsa yaşasın, her Kürdistanlının katılımını sağlayacak maddi ve manevi işleyişin yaratılmasını hedefler. Savaş ekonomisinin çeşitli yol ve yöntemlerle, çeşitli alanlarda örgütlendirilmesi gerektiğini belirttik. Ülke zemini temel alandır. Türkiye metropolleri ve yurtdışı alanlar da bu süreçte temel alanları teşkil ediyor. Ancak ekonomik örgütlenmede alanların farklı özellikleri dikkatle ele alınmalıdır.

Halk olarak olanaklarımızın sınırlı ve kısıtlı olduğu, ekonomik darlıklar yaşadığımızı biliyoruz. Ama buna rağmen kendi öz olanaklarımızı temel almak zorundayız. Çeşitli güçlerin bize sunacağı olanaklar elbette olacaktır, ancak başkalarının sunacağı olanaklar çok geniş ve çekici olsa da, bizim özgüce dayanmaktan şaşmamamız gerekir. Özgüce güvenme mücadelemizde temel ilkedir. Bu ilkeden ayrılmak düşünülemez bile ve bu son derece önemlidir. Mevcut koşullarda sahip olduğumuz imkanlar zorlandığında, olanaklarımızın dönemin ihtiyaçlarını karşılayabilecek oranda olduğu görülecektir. Bizim açımızdan sorun, varolan kaynaklarımızı örgütlemek ve devrimin kullanımına sunabilmektir.

Bugün devrimimizin ihtiyaçlarının alabildiğine kabarmakta olduğu ortadadır. Bir ordulaşma ve siyasal güç olma sürecini yaşıyoruz. Siyasi ve askeri alanlarda sağlanan mevziler ve ileri gelişmeler, her yönlü büyümeyi sağlamanın yanında maddi alanların açılması ihtiyacını daha da büyütmeyi gerektiriyor. Savaş hükümetine yürüme atılımından bahsettiğimiz bugünden bir savaş hükümetinin oluşturulacağı yarına gelindiğinde, devrimin ekonomik sorunları çok daha büyük boyutlarıyla kendini gösterecektir. O zaman savaş ekonomisinin örgütlendirilmesi her an üzerinde ciddiyetle durulması gereken bir konudur. Somut olarak bu süreçte yöneldiğimiz Botan-Behdînan savaş hükümeti, devlet kurmanın zemini olarak düşünülüyor. Bu kapsamda halkın yaşamı savaş ekonomisi koşulları içerisinde örgütlendirilecektir. Savaş ekonomisi için halkın örgütlendirilmesinde başvurulması gereken çeşitli yol ve yöntemler vardır ve bunlar somut koşullara göre ele alınmalıdır. Bazılarını sıralarsak:

Ülkemizde üretim faaliyeti tarım ve hayvancılıkla rahatlıkla sağlanabilir. Ulusal kurtuluşçu otoritemizin egemen kılındığı alanlarda halk bu üretim dallarında faaliyete katılır. Böylesi alanlarda savaşın gereksinimleri doğrultusunda çeşitli atölyeler de işletilir. Gerçekleşecek üretim yoluyla savaş güçlendirilir. Yine, karşılıklı dayanışma amacıyla ve hiçbir maddi karşılık beklemeden, yurtsever çevreler elele vererek, halk içinde muhtaç durumda olanlara imece usuluyla yardım olanakları yaratılır; savaşta yıkılan herşeyin birlikte onarım ve imariyle, ortak bir üretim gerçekleşir.

Öte yandan yurtiçinde, metropollerde ve yurtdışında yaşayan ve çalışan emekçiler yurtsever iş günü veya yurtsever iş saati yöntemiyle, belli gün veya saatlerde mücadeleyi beslemek için çalışır. İşçi olmayan yurtseverler bile bu uygulamaya katılır. Köylüler özellikle hasat zamanlarında bunu yaygınca geliştirir. Mücadeleye bağlı ve cephe üyesi olan çevreler düzenli aidat sisteminin işletilmesiyle mücadeleye katkılarını sunarlar. Maddi durumu elveren yurtseverler bağışlarda bulunur. Çeşitli dost çevrelerden, derneklerden, sendikalardan, işyerlerinden, kurumlardan mücadeleyi güçlendirecek maddi katkılar, bağışlar toplanır. Kürdistan vatandaşı olmanın gereği olarak her Kürdistanlı gelirine göre mücadeleyi besleyen vergi ödeme uygulamasına katılır. Kürdistan toprakları üzerinde yapılan taşımacılıktan, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının işletmeciliğinden, ticaretten, çeşitli işletmelerden vb. vergiler alınır. Kürdistan'a giren ve çıkan tüm mallara gümrük vergisi konulur. Suçlu durumlarda olanlara ERNK yönetmeliğinde belirlenen yasalara göre para cezaları verilir. Düşmanın petrol ofisleri, bankalar, toprak mahsülleri ofisleri, sümerbank, maden işletmeleri vb. gibi kurum ve kuruluşların, ülkeden kaçanların mal varlıkları, ajan ve çete odakların mal varlıkları kamulaştırılıp yurtseverler eliyle işletilir ve savaşın hizmetine sokulur. Ülkedeki tüm yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları yurtseverlerin işletmeciliğine verilerek atölyeler, işyerleri vb. açılır. Gelir amaçlı çeşitli kültürel, sosyal etkinlikler geliştirilir. Çeşitli yabancı kişi, örgüt ve devletlerden mücadelemizle dostluklarının bir ifadesi olarak maddi destekler sağlanır.

Açılan bağış kampanyalarına katılmak

İçinde bulunduğumuz süreçte, ekonomik güçlenmemizi sağlayan yöntemlerden biri tüm halka yönelik başlatılan ulusal kurtuluş savaşını destekleme kampanyalarıdır. Bu amaçla Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK **"Kürdistan'ı Özgürleştirme ve İnşa Kampanyası"** adıyla **15 Ağustos - 27 Kasım 1991** tarihleri arasında sürdürülen bir kampanya başlatmıştır. Kürdistan halkının özgür ve bağımsız Kürdistan'ı yaratmaya doğru atağa geçtiği bu dönemde, gerçekleşmekte olan askeri ve siyasi ataklara ekonomik atakla da eşlik etmenin bir gereği olarak, mücadelemiz bu kampanyadan mutlaka güçlü çıkmalıdır. Tüm Kürdistanlı yurtseverler bağımsız siyasetin bağımsız ekonomiye dayandığı bilinciyle, bugüne kadar özgüçle yürümenin bundan sonra da özgüce dayanan bir yürüyüş olması gerektiği kavrayışıyla, tüm gücünü bu faaliyete katmalı ve en geniş çevrelerin katılımına da yönelebilmelidir.

"Kürdistan'ı Özgürleştirme ve İnşa Kampanyası", bağımsızlık ve özgürlük savaşımızın karakteri ve gelişmelerin vardığı boyutun bir ürünü olarak ele alınmalıdır.

Biliniyor, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin varolma ve gelişim özelliğini belirleyen en önemli etmen, onun ideolojik-politik, örgütsel, ekonomik bağımsızlığı ve halkın özgücüne dayanma ilkesidir. PKK önderliğindeki mücadelemiz, tersyüz edilen ve çoğu özellikleriyle aleyhte olan son derece zorlu ve olanakları dar koşullarda gelişerek, bugün Botan-Behdînan savaş hükümetine doğru gitmektedir. Baştan beri PKK'nin temel ve bütün sermayesi, devrimci ideoloji-politikası ve Kürdistan halkının yurtsever potansiyeline duyulan inançtan ibaretti. Görülüyor ki, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemiz, yok denecek kadar az imkanlar, donanım ve ekonomik koşullarla savaşa başladı. Ve mücadelemiz tamamen ideolojik-politik, örgütsel, askeri bağımsızlığına ve halkın özgücüne dayanarak gelişti; on yıllık gibi bir tarih kesiti içinde halkımız milyonların bilinçli, örgütlü ve serhildanlar sesi olan Cephemiz ENRK ve savaş gücü olan Ordumuz ARGK'ye, bunların zaferler dolu gelişimine vardı.

Örgütsel ve siyasal bağımsızlığı olmayan bir güç, halkını da bağımsızlığa ulaştıramaz. Halkın özgücüne dayanmayan ve özgücü harekete geçirmeyen bir oluşum, ne bağımsız olabilir ne de bağımsızlık ve özgürlük savaşı verebilir. Ulusal kurtuluş savaşında halkın özgücü; ulusal kurtuluş bilinci, sorumluluğu, örgütlülüğü, mücadele ve destek gücüdür. Halkın en küçük desteğinin maddi ve manevi büyüklüğü, bağımlılığı doğuran en büyük desteklerle ölçülemez bile.

Cephe ve Ordumuzun öncüsü PKK, çıkışının ilk gününden bu sorumlulukla hareket ederek örgüt bağımsızlığını her şeyin üstünde tutmuştur. Halkın özgücünü ve desteğini temel almıştır. Dayanışma desteğini bağımlılık olarak dayatanlara karşı durduğu gibi, destek sağlama adına bağımsızlık amacından taviz verme anlayışlarına da şiddetle karşı durmuştur.

Yurtsever Kürdistan halkı da; işçisi, köylüsü, kadını, genci, yaşlısıyla yoksulluğuna ve kıt olanaklarına rağmen, ulusal kurtuluş bilinç ve sorumluluğu ile hareket etmiş; daha ilk günden öncüsünü canla, başla, kanla, maddi olarak desteklemiş ve bugün ERNK bayrağı altında kenetlenmiş halde bu desteğini sürdürmektedir. Halkımızın bu bilinçli desteği bugün dünyanın her tarafına dağılmış halkımızı bilinçlendiren, örgütleyen, birleştiren, savaştıran saygın ulusal kurtuluş mücadelemizin hem zemini, hem de onu her türlü saldırıya karşı koruyan güç olmuştur.

Faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin mücadelemize karşı geliştirdikleri özel savaşın en önemli hedefinin Midyad, Nisêbîn ve Kerboran'da da görüldüğü gibi yurtsever kitleler olduğu ortadadır. TC, denizi kurutmayı hedefleyerek amacına ulaşmanın boş çabası içindedir. Bir yandan halkımıza her türlü insanlık dışı katliamı, vahşeti ve sömürüyü reva görürken, öte yandan özel yöntem ve propagandalarla halkımızın dikkatini başka yönlere çekmek ve ulusal kurtuluş savaşını desteklemekten caydırmak istemektedir. MİT'in dağıttığı bildiriler, M. Şener gibilerine irtibat bürolarının açılması, yurtsever köylülerin sindirilmesi için tanınan bazılarının ölüm mangaları eliyle katledilmesi bu gerçeğin örnekleridir. Halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine desteğinden ürkerek, özellikle kampanya sürecinde şaibeler yayıyor, yalanları ardı arkasına diziyor.

Kürdistan halkına karşı silah ve para olarak faşist TC'yi donatan emperyalist güçler de bu saldırı ve çabalara katılıyor. Bunlar, halkımızın geleceği olan ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemesini engellemek için yapılmaktadır.

Ancak, direnen ve serîhildanlarda büyüyen bir halk yenilmezdir. Mücadelemiz bugün her cephede siyasal ve askeri bakımlardan boyutlanıyor; halkı bilinçlendiriyor, birleştiriyor, savaştırıyor. İşbirlikçiliği kurutarak, faşist Türk sömürgeciliğini hezimete uğratarak Botan-Behdînan savaş hükümetine hızla yöneliyor. Bu nedenle, cephe ve savaş boyutları daha ileri örgütlülük ve desteği zorunlu kılıyor. Savaşın daha da büyümesi, her alanda daha büyük gereksinimleri doğuruyor.

Şimdiye kadar olduğu gibi bundan böyle de mücadelemiz, yurtsever halkımızın olanak ve destekleriyle gelişecektir. En küçük destek bile; ulusal varlığa, ülkeye, insanlarımıza kasteden TC'ye karşı savaşan halkımızın özgürlüğü ve vatanımızın bağımsızlığı silahına güç vermek anlamına gelecektir.

İşte tüm bunlardan dolayı, her Kürdistanlının ERNK'nin başlattığı **"Kürdistan'ı Özgürleştirme ve İnşa Kampanyası"**na katılması ve destekleriyle gelişmeye katkı sunması zafer yürüyüşünü daha da hızlandıracaktır.

ARGK'NİN KENT BASKINLARINA HER GÜN YENİLERİ EKLENİYOR

Kırları çoktan beri yitiren sömürgeciler, kentlerde ve diğer yerleşim alanlarında da adım adım gerileyerek adeta korku ve panik içerisinde yaşamaktadır. Gerilla birliklerimizin kent merkezlerine düzenledikleri baskınlara her geçen gün yenileri eklenmektedir. Son iki hafta içerisinde Misric, Kerboran, Aznapert, Reşadiye, Heskîf ve Dara Hênê merkezlerine ARGK birliklerinin düzenledikleri baskınlarda sömürgecilere onlarca kayıp ve büyük miktarda maddi zarar verdirilirken, şehir merkezlerindeki sömürgeci otorite de iyiden iyiye sarsılarak gerillanın gücü bir kez daha ortaya konuyordu.

Berxwedan Muhabirleri bildiriyor

Gerilla kentleri vurdukça TC askeri kriz geçiriyor
Foto: Berxwedan

Misric merkezine üçüncü kez gerilla baskını

Sêrt'e bağlı Misric(Kurtalan) ilçesi son iki ay içerisinde üçüncü kez ARGK birliklerinin baskınına uğradı. Daha önce de Temmuz'un sonu ve 15 Ağustos'un yıldönümüne denk gelen tarihlerde gerillalar tarafından basılan Misric merkezinde sömürgecilere önemli kayıplar verdirilmişti. Bu iki baskın olayından sonra ilçeye özel timlerden ve komandolardan oluşan seçme sömürgeci birlikler yerleştirilerek sözümona güvenlik pekiştirilmişti. Gerillanın son baskın eylemi, hiçbir tedbir ve yöntemin sömürgecileri korumaya yetmeyeceğini, faşist ve barbar düşmanın tek çaresinin Kürdistan'ı terkederek defolup gitmek olduğunu kanıtlamıştır.

Misric merkezine son gerilla baskını 29 Eylül akşamı gerçekleştirildi. Büyük bir ARGK birliği ilçe merkezini kuşatarak giriş-çıkışları tümden kontrole aldıktan sonra saat 20.00 sıralarında gerilla grupları çeşitli kollardan şehre girdiler. Her zaman olduğu gibi asker ve polis üsleri başta olmak üzere sömürgeci resmi kurumlar gerillanın başta gelen hedefleri arasında yer aldı. Askeri birliklerin konumlandığı binalar ile emniyet amirliği roketatar ve otomatik silahlarla yoğun bir ateş altına alınarak etkisizleştirilirken, bazı gruplar da hükümet konağı, kaymakam evi ve diğer resmi kuruluşları hedefledi.

Adı geçen sömürgeci resmi kurumların tümünün büyük oranda hasar gördüğü ve bunlardan kaymakam konutunun çatısının tümden yıkıldığı kaydedildi. Gerilla saldırısı sırasında düşman güçleri öylesine etkisizleştirilmişti ki, birliklerimize karşılık dahi verememekteydi. Gerillanın bir yandan düşman hedeflere saldırısı ve bir yandan da halka yönelik propaganda konuşmaları iki saati aşkın süre devam etti. Birliklerimiz saat 22.30 sıralarında hiçbir kayıp vermeden ilçe merkezinden çekilirken, halk büyük bir sevinç içerisinde kendilerini uğurladı.

ARGK birlikleri ilçe merkezindeyken hiçbir varlık gösteremeyen ve kaçacak delik arayan sömürgeci güçler, gerillaların geri çekilişinden emin olduktan sonra sokaklara çıkıp sivillere yönelik bilinen uygulamalarını başlattılar. Birçok eve baskınlar yapıldı, bazı yurtseverler gerekçe dahi gösterilmeden gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan adlarını öğrenebildiğimiz yurtseverler şunlar: **Cemal Ecer**, Naif Polat, **Abdullah Polat**, Aydın Durmaz, **Edip Ayebe**, Ekrem Akman ve soyadını öğrenemediğimiz **Hasan** adındaki bir yurtsever.

Gerillanın ilçe merkezi baskınına halktan anlamlı yanıt: Tüm düzen partileri kendilerini feshederek ERNK'nin iradesine tabi olduklarını açıkladı

Gerilla savaşının ne tür siyasal sonuçlar doğurduğu, diğer bir deyimle Kürdistan'da yaşanan her siyasal gelişmenin ve elde edilen en küçük bir siyasal kazanımın dahi doğrudan gerilla savaşının bir sonucu olduğu gerçeği, Mêrdîn'in Kerboran(Dargeçit) ilçesinde yaşanan örneklerde çok açık biçimde görülebilmektedir. Kitlesel serhildanların öncü merkezlerinden biri olan Kerboran, bu alanda da örnek konumunu sürdürmektedir.

İlçe merkezine gerilla birlikleri tarafından baskın düzenlenmesinin hemen ardından Kerboran halkı toplanarak bütün düzen partilerini feshetme ve ERNK'nin iradesi doğrultusunda tavır koyma kararı alıyor. Bu son derece önemli karar, askeri ve siyasi gelişmelerin nasıl birbirine bağlı olduğunu ve daha da önemlisi sömürgecilerin Kürdistan'da askeri ve siyasi tükenmişliklerinin hangi boyutlara varmış bulunduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Kerboran ilçe merkezine 4 Ekim Cuma akşamı ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Sömürgeci kolluk kuvvetlerinin üslendiği merkezleri etkisizleştiren gerilla birlikleri, TC'ye ait resmi kuruluşlara roketatar ve otomatik silahlarla saldırdı. Bu saldırılar sonucunda özellikle hükümet konağı, kaymakam konutu ve lise binasının önemli oranda hasara uğratıldığı bildirilmektedir. Baskında gerilla birliklerinin herhangi bir kaybı olmazken düşmanın kayıpları konusunda somut bilgi edinilemedi.

Bu olaydan iki gün sonra, yani 6 Ekim günü Kerboran merkezinde bir kitlesel toplantı yapıldı. Toplantıya ilçedeki yurtseverlerin yanısıra şimdiye kadar çeşitli düzen partileri içerisinde yer alan ve bu partilerin ilçedeki temsilciliklerini yapan kesimler de katıldı. ERNK temsilcilerinin yönetiminde geçen toplantıda baştan sona ulusal kurtuluşçu bir hava egemendi. Gerek bu seçimlerde alınacak tavır ve gerekse de bundan sonra nasıl hareket edileceği konusunda yapılan çeşitli tartışmalar sonucunda varılan karar son derece olumlu ve olumlu olduğu kadar da önemliydi. İlçe halkı oybirliğiyle bütün düzen partilerinin feshedilerek bundan sonra kısa ve uzun vadede tümüyle ERNK'nin iradesine göre tavır belirlemeyi kararlaştırdı. Bu karara düzen partilerinin temsilcileri de katıldı.

Bu anlamlı karar sömürgecilere ait askeri-sivil tüm kurum ve kuruluşların adım adım Kürdistan'dan sökülüp atılacağının somut bir göstergesi oluyor. Bir yandan ARGK birliklerinin yoğun saldırılarıyla sömürgeci askeri birlikler ve karakollar geri çekilmeye zorlanırken, diğer yandan da düşmana ait sivil kurumlar da peyderpey sökülüp atılacaktır. Sömürgeci sivil kurumlar arasında önemli bir yer tutan ve Kürdistan halkını yıllardan beri sahte vaadlerle kandırıp oyalayan ve bölüp parçalayan TC'nin siyasal partilerinin ülkemizden çıkarılıp atılması, bu genel gidişatın önemli bir adımını teşkil edecektir. Ve bu doğrultuda Kerboran'da önemli bir adım atılmış oluyor.

Çewlik'in Aznapert ve Dara Hênê ilçeleri baskınında toplam 3 subay, 19 er ve 1 polis öldürüldü

Çewlik(Bingöl) ve yöresinde gerilla eylemleri yoğunlaşarak sürüyor. Bir süre önce bazı turistlerin tutuklanması üzerine alana binlerce kişilik yeni sömürgeci birlikler sevkedilmiş, yoğun operasyonlar başlatılmış ve bu ortamda bile ARGK birlikleri düşmana ağır darbeler vurarak sömürgecilerin askeri otoritesini de adeta sıfıra indirmişti. Kırsal kesimlerde sömürgeci ordu birliklerine önemli darbeler vurulurken kent baskınları da devam etmiş ve Çewlik merkezindeki düşman alayına yapılan saldırı ile eylemlilik zirveye çıkarılmıştı.

Ekim ayının ilk gününde Çewlik'in iki ayrı ilçe merkezine aynı günde düzenlenen baskınlar, Ulusal Kurtuluş Ordumuz-ARGK'nin gücünü ve otoritesini bir kez daha kanıtlamaktadır.

1 Ekim 1991 tarihinde Çewlik'in Aznapert(Adaklı) ilçesine ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Edinilen bilgilere göre ilçe merkezini kuşatarak giriş ve çıkışları tümden denetime aldıktan sonra sömürgeci resmi kurum ve kuruluşlara yönelen gerillalarımıza sömürgeci birliklerin karşılık vermesi üzerine çarpışma çıktı. Düşman güçlerini kısa sürede etkisizleştiren birliklerimizin herşeye rağmen planlanan hedeflere etkin darbeler vurmayı başardığı bildirilmektedir.

Olayda ilk belirlemelere göre sömürgeci güçlerden 1 asteğmen, 1 assubay ve 10 erin öldürüldüğü ve birçoğunun da yaralandığı kaydedildi. Baskın eylemini planlanan biçimde ve başarıyla gerçekleştiren ARGK birliklerinin herhangi bir kayıp vermeden ilçe merkezinden ayrıldığı belirtiliyor.

Çewlik-Dêrsim-Mazra(Elazığ) üçgeninde yer alan Aznapert merkezine baskın düzenlenen, günde, Çewlik-Amed arasında ve il merkezine 23 km mesafedeki Dara Hênê ilçesine de ARGK birlikleri tarafından saldırıldı. Bu saldırıda da ilçe merkezindeki resmi kurumlar ve özellikle de adliye binasının hedeflendiği ve önemli oranda tahrip edildiği bildirilmektedir.

Baskın esnasında Dara Hênê'nin Kupar Mahallesi Dermiryolu Köprüsü yakınlarında gerillalarımızla sömürgeci güçler arasında şiddetli çarpışmaların da yaşandığı ve burada da düşmana çok sayıda ağır kayıp verdirildiği belirtilmektedir. Bu olayda da sömürgecilere, rütbesi tam olarak tespit edilemeyen 1 subay, 9 er ve 1 polis ölü, çok sayıda da yaralı kayıp verdirilmiştir. Baskını düzenleyen ARGK birliği herhangi bir kayıp vermeden üssüne çekilmiştir.

ARGK'nin Heskîf baskınında TC askerleri korkudan kriz geçirdi

Kürdistan'ın eski kültür merkezlerinden ve o dönemlerden kalma tarihi eserleriyle ünlü beldesi Heskîf(Hasankeyf), son günlerde ARGK birlikleri tarafından basılan bir diğer ilçe merkezi oldu. Son aylarda Heskîf ve çevresinde sömürgeci ordu güçlerinin yanısıra çetelere yönelik de gerillaların eylemlerinin oldukça sıklaştığı dikkat çekmekteydi. Bu etkinlik sonucunda alandaki çetelerden önemli bir bölümü silah bırakırken, TC askerlerinin korku ve telaşı da gözle görülebilir tarzda artmıştı. İlçe merkezine yapılan baskında bu korkunun daha açık görülebildiği belirtiliyor.

Heskîf merkezine 5 Ekim günü ARGK birlikleri tarafından düzenlenen baskında askeri karakol ile askeri birliklerin konumlandığı diğer binaların hedeflendiği bildirilmektedir. Roketatarlarla yoğun biçimde dövülen düşman karargahlarında ağır hasar meydana geldiği ve bu binalarda bulunan askerlerden çok sayıda ölen ve yaralanan olduğu belirtilmektedir. TC yetkililerinin olayda 1 askerin öldürüldüğü doğrultusundaki açıklamalarına ilçe halkından inanan bulunmuyor. Herkes sömürgecilerin kayıplarının çok daha fazla olduğu konusunda görüş birliği içerisinde.

Bir saat kadar sürdüğü belirtilen gerilla saldırısı sırasında sömürgeci kolluk kuvvetlerinin birliklerimize karşılık verememediği, bazılarının ancak bulundukları binalardan sağa sola korku belasından ateş açtığı kaydedildi. Bu arada karakolda bulunan sömürgeci askerlerden üçünün gerillalardan duyduğu müthiş korku sonucu kriz geçirdikleri ve kriz nöbetlerine tutularak kendilerini karakoldan dışarı atan TC askerlerinin bu görüntülerine tanık olan ilçe halkının bu olayı günlerce birbirlerine anlattıkları bildirildi.

Gerilla birliklerinin olayda hiçbir kayıp vermeden üssüne çekildiği bildirildi. Baskın olayından sonra ilçe merkezine çok sayıda yeni birlikler sevkeden sömürgecilerin halka yönelik baskılara giriştiği, ancak bundan herhangi bir sonuç alamadıkları belirtiliyor.

Bêdlîs-Reşadiye baskınında düşman karakolu imha edildi

Gerilla ve kitle eylemliliğinin atbaşı gittiği ve birbirlerini besleyerek büyüttüğü alanlardan biri olan ve bu özelliğiyle de ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK'nin IV. Ulusal Kongresi sonrasında gelişen 1991 yılı atılımında önemli bir yer tutan Bêdlîs alanında da ARGK'nin otoritesi giderek pekişmektedir. Kırsal alanlarda yoğunlaşan çarpışmalar ve kitlesel eylemlerin yanısıra kent merkezlerine yönelik baskın ve saldırılar da devam etmektedir.

Bu alanımızda ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından baskın düzenlenen son ilçe merkezi de Bêdlîs'e bağlı Reşadiye ilçesidir. 6 Ekim tarihinde kalabalık sayıdaki ARGK birliklerince gerçekleştirilen baskında, sömürgecilere ait jandarma karakolu içindekilerle birlikte tümden imha edilirken, devlete ait pek çok resmi kurum binası da ağır hasara uğratıldı. Düşman ısrarla kayıplarını saklamaya çalışırken, ilçedeki yurtsever kaynaklar ve görgü tanıkları, gerillaların roketatarlarla vurarak yerlebir ettiği jandarma karakolundan kurtulan olmadığını bildirmektedir. Sömürgeci birliklerden ciddi bir karşılık bile görmeden düşmana unutamayacağı bir ders veren ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz herhangi bir kayıp vermeden üslerine döndü.

Gerillanın etkin vuruşları ulusal kurtuluşçu otoriteyi pekiştiriyor

ARGK'nin atakları seçim tartışmalarını bile gölgede bıraktı

Sömürgeci-faşist rejim, ölümcül krizini geçici de olsa hafifletmek ve gündemi bir süre istediği yöne çevirebilmek için ortaya attığı erken seçimlerden de beklediğini bulamıyor ve bulamayacaktır. Bu gerçeklik daha seçimler yapılıp sonuçlar alınmadan bile ortaya çıkmış bulunmaktadır. Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'nin güçlü atakları, en tantanalı kampanyalarla yürütülen seçim tartışmalarını da gölgede bırakarak gündemin ilk sırasını işgal etmeye devam etmektedir.

Sömürgeciler Kürdistan'daki bağımsızlık ve özgürlük savaşını, savaşın kitlesel ve askeri boyutlarını içte ve dışta kamuoyunun dikkatinden kaçırmak, örtbas etmek için elinden geleni yapmasına rağmen, özellikle bu konuda basını hiçbir ilkesine sahip çıkamayacak ölçüde kullanıp yönlendirmesine rağmen, bunu başaramamaktadır. Bütün bu çabasıyla savaşı örtbas edip gizlemesi bir yana, gündemin birinci maddesi olmaktan bile çıkaramamaktadır. Çünkü ARGK'nin bu atakları gerçekten TC'yi temellerinden sarsacak niteliktedir.

Günlerdir seçim güvenliğini koruma adı altında Kürdistan'daki askeri birlikler ile özel timlere durmadan yenileri katılmaktadır. Sömürgeci yetkililer bir süre önce Samanlı karakolu baskını ardından Güney Kürdistan'a saldırırken bütün Botan'ı kapsayan bir "süpürge operasyonu"ndan sözetmekteydiler. Öyle anlaşılıyor ki şimdi bu operasyon tersinden işliyor. Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK sömürgeci birlikleri Kürdistan'dan silip süpürüyor adeta. Gerilla, vurduğu düşman karakolunu söküp atıyor. Dün Samanlı'da, Çobanpınar'da, Hêzil Vadisi'nde ve adlarını sayamadığımız daha birçok yerde olduğu gibi, bugün de Dih(Eruh)'te, Çel Tekevler vb. yerlerde düşman karakolları yerlebir edilerek, bir daha tutunamayacakları biçimlerde sökülüp atılıyor. Bir yandan da gerilla birliklerinin kent baskınlarına yenileri ekleniyor. Son bir-iki hafta içerisinde Misric(Kurtalan), Kerboran, Heskîf(Hasankeyf), Çewlik-Aznapert(Adaklı) ve Bêdlîs-Reşadiye ilçelerine düzenlenen baskınlarla sömürgecilere önemli kayıplar verdirilirken, ulusal kurtuluşçu otorite kentlerde de daha çok pekiştirilmiş oluyordu.

Ayrıca özel savaşın kolu durumundaki çeteciliğin de iflasıyla birlikte, sömürgeci askeri birliklerin Kürdistan'dan çekilmesi daha da hızlanıyor. Köy koruculuğu adıyla örgütlendirilen çeteler zaten baştan beri TC askerlerini korumaktaydı ve asıl işlevi de buydu. Şimdi bu durum daha da belirginleşiyor. Koruculuğun çözüldüğü ve işlemez kılındığı alanlardaki sömürgeci askeri birlikler de tutunamıyor ve çekiliyor. Kürdistan'da bunun pratik örnekleri yaşanıyor. Örneğin, geçtiğimiz günlerde Hezex(İdil)'in Xirabê Rappin köyünde korucuların silah bırakmasının hemen ardından köydeki karakol da boşaltılarak buradaki sömürgeci birlikler geri çektirildi. Benzer örnekler daha birçok yerde yaşanmaktadır ve çeteciliğin iflasına paralel olarak daha da hızlanacaktır.

Öte yandan sömürgeci özel savaş başarısızlık ve iflasının doruğunu yaşamaktadır. Yurtsever kitlelere yönelik kontr-gerilla eylemleri alabildiğine yoğunlaştırılmıştır. Ölüm mangalarının eliyle bir veya birkaç yurtseverin katledilmediği gün geçmemektedir. Cinayetler büyük bir pervasızlıkla işlenmektedir. Seçim öncesi ortam bir anlamda sonuna kadar kullanılarak adeta son bir kez özel savaş en kirli boyutlarıyla tırmandırılıyor. Seçimde hükümet değişikliği halinde, olup-bitenlerden geçmiş hükümetler sorumlu tutularak işin içinden sıyrılabilmenin hesapları yapılmakta ve bunun için de kontr-gerilla timlerinin cinayetleri birbirini izlemektedir. Kuşkusuz bu durum, hangi yönden bakılırsa bakılsın rejimin tükenmişliğinin en açık belirtisi olmaktadır.

Faşist rejimin askeri açıdan ne derece tükenmiş bulunduğu ve nasıl bir yenilgili durum yaşadığının bir göstergesi de, küçük bir gerilla birliğine karşı en ağır ve modern silahlarla donatılmış binlerce kişilik güç çıkarmakla ve helikopterler de kullanmakla yetinmeyip, şimdi artık F-104 Fantom savaş uçaklarını da savaşa sürmesidir. Geçen ayın sonlarında Çermûk(Çermik) yakınlarındaki çarpışmadan sonra, birkaç gün önce Pasûr(Kulp)'daki olayda da görüldüğü gibi, bu uygulama giderek de sıklaştırılmaktadır. Bunun, bir gövde gösterisi olmaktan öte bir çaresizlik ve çözümsüzlük örneği olduğu açıktır.

Rejimin siyasi açıdan tükenmişliğinin ve Kürdistan'da bir otorite olmaktan çıkmasının hangi ölçülere vardığını ise, Kerboran'da yaşananlar çok çarpıcı biçimde gözler önüne sermektedir. Kerboran'da bütün düzen partilerinin ilçe örgütleri kendilerini feshederek ERNK'nin iradesine tabi olduklarını açıkladılar. Bu son derece önemli bir olaydır ve boyutlarının daha da büyüyeceği, bu durumun bir Kerboran'la sınırlı kalmayıp Kürdistan'ın her alanına yayılacağı şimdiden açıkça görülebilmektedir.

Bütün bunlar, ulusal kurtuluş mücadelemizin PKK-ERNK-ARGK önderliğinde siyasal dengeden askeri dengeye doğru güçlü adımlarla ilerlediğinin somut kanıtlarıdır. Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK'nin gündemleştirdiği Botan-Behdînan savaş hükümeti olgusu böylelikle her geçen gün daha da somutlaşıyor. ARGK'nin son günlerdeki atakları, devletleşmenin ilk adımı olan bu tarihi kararın gerçekleşmesine doğru bizi adım adım yaklaştırıyor.

Çolamerg

Gerillanın Çel'de vurduğu darbe faşist rejimi deprem gibi sarstı

Çolamerg/Amed *(Berxwedan):* Çolamerg(Hakkari)'in Çel (Çukurca) ilçesine bağlı Erîş (Çayırlı) köyü yakınlarında bulunan Çukurca Hudut Taburu üslerine, ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından bir saldırı gerçekleştirildi. 7 Ekim günü düzenlenen bu saldırıda düşman birliklerinden 1 yüzbaşı ve 28 er öldürüldü, çok sayıda düşman askeri de yaralanmak suretiyle safdışı bırakıldı.

TC'yi sarsan olay nasıl gelişti?

Edinilen bilgilere göre faşist rejimi bu denli sarsan olayın gelişimi şöyle oldu:

Tabur düzeyindeki bir ARGK birliği 7 Ekim sabahı 05.00 sıralarında Çel'in Erîş köyü yakınlarındaki Yekmal Karakolu ve çevresinde konumlanmış bulunan TC hudut taburuna yönelik bir saldırı gerçekleştirdi. Düşman birliklerini kuşatan ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz, havan, roketatar ve ağır makinalı silahlarla saldırıya geçerek düşman mevzilerini bir anda yaşanılmaz bir cehenneme çevirdi. Karakol ve etrafındaki mevzilerde konumlanmış bulunan düşman güçlerinden ilk belirlemelere göre 1 yüzbaşı ve 28 er öldürülürken, pek çoğu da yaralanmak suretiyle safdışı kaldı. Sömürgeciler yaptıkları açıklamada sadece 11 askerinin öldüğünü öne sürdüyse de, kayıplarının gerçek sayısı yukarıda belirtildiği gibidir. Hatta yaralıların arasında durumu ağır olanlardan bazılarının daha sonra da ölmüş olabilecekleri belirtilmektedir.

Birkaç saat içerisinde düşman mevzilerini tamamen susturan ARGK birliklerinin herhangi bir kayıp vermeden geri çekildiği bildirilmektedir.

TC olaydan sonra yöreye çok sayıda yeni birlikler sevkederken bir yandan da yeniden Güney Kürdistan'a saldırı yapılacağı tarzından haberler yayılmaya başladı. Hatta bazı gazeteler "PKK'ya baskın" tarzından manşetlerle Güney'e yönelik saldırıların başladığını bile duyurdu. Ama TC sömürgecileri kısa süre önce Güney'de gerilla birliklerimizden yediği darbenin acısını henüz unutmuş değildi. Seçim ortamı da düşünülerek bu tarz bir gövde gösterisine girişilse de bundan hiçbir sonuç alamayacaklarını faşist rejimin temsilcileri herkesten daha iyi bilmektedirler.

Olay Ankara'da şok etkisi yaratıyor

TC yetkilileri devekuşu misali kafalarını kuma gömerek Kürdistan'daki bağımsızlıkçı direniş mücadelesinin boyutlarını ve kendi iflaslarını görmezlikten gelir ya da en azından kamuoyuna yönelik böyle bir imaj yaratmaya çalışırken, ARGK birlikleri Çolamerg'de vurduğu tokatla yürürlükteki sömürgeci planı adeta darmadağın etti. Tüm dikkatlerin bir süreden beri özellikle çekilmeye çalışıldığı seçim tartışmaları bir anda ikinci plana düştü. Olay bir anda gazetelerin manşetlerine çıktı. "Lafı bırakın PKK'yı durdurun" tarzında feryatlar ya da "Güneydoğu'da kontrol kimde" tarzında itiraflar burjuva basınının sayfalarını süslemeye başladı.

Kürdistan'da hem siyasi hem askeri açıdan kontrolü çoktan elden kaçırdıklarını rejim sözcüleri de, burjuva basının ilkesiz ve onursuz temsilcileri de öteden beri çok iyi bilmekteydiler. Ama bu tür soruları kamuoyu nezdinde ortaya atmak, özel savaş yönetimince yasaklanmıştı. Kimse bu tabuya yaklaşamıyordu. Ancak yenilen darbenin etkisi o denli büyüktü ki, bu uygulamayı bir anda unutturuverdi.

Öte yandan burjuva basının istisnasız tümünde köşe yazılarına ve yorumlara konu oldu. Herkes kendince "tehlike"nin büyüklüğüne dikkat çekmeye çalıştı. Bunlar arasında pek çoğu faşist generallerin mantığını aşmayan yöntemlerle soruna yaklaşmakta ve ne yazık ki sağduyu sahibi sesler bunlar arasında da pek görülememektedir. Bizce bu durum, Türk halkının belki de en büyük talihsizliklerinden biri sayılmalıdır. Köşe yazarları son birkaç ayın hatta bazıları yılın bilançolarını çıkarmaya başladı. Ne kadar asker subay veya polis öldürüldüğü yazılıp çizilmeye, gerillanın ne kadar etkili eylemler gerçekleştirdiği itiraf edilmeye başlandı. Bu tür örnekler hem kendilerinin gazetecilik ahlakından ne kadar uzak kişiler olduklarını, hem de çalıştıkları gazetelerin nasıl özel savaşın emrindeki birer paçavra olduklarını kanıtlamaktaydı aslında. Çünkü bu tür eylemler yaşandığında hepsi suskundular. Devletin istemediği hiçbir savaş haberini yayınlama, bu konularda okuyucularına haber ulaştırarak gazetecilik yapmak hiçbirinin aklından geçmiyordu. Çel saldırısının şoku anlaşılan bu kesimleri de efendileri kadar sarsmıştı.

Kısacası gerillanın vurduğu darbe, rejimi her açıdan bir deprem gibi sarstı. Öyle ki, burjuva partileri seçim propagandası için oluşturdukları planları bile değiştirmek zorunda hissettiler kendilerini. Örneğin ANAP, propaganda faaliyetinde en çok bel bağladığı 12 Eylül öncesine ait "terör olayları" filmini göstermekten vazgeçti. Kürdistan'da gerilla bu kadar etkili vururken gerçekleri kitlelerden gizlemek mümkün olamıyordu. Ve bu olay, şiddetten başka hiçbir çözüm tanımayan faşist rejim temsilcilerine, anladıkları bu tek dilin kendilerine neye malolacağını da bir kez daha göstermiş oluyordu.

Halkımız 7'den 70'e tarihi ataklar içinde... Foto: Berxwedan

Elk merkezinde çarpışma: 11 düşman askeri öldürüldü

Kürdistan'ın birçok alanında yaşanan çarpışmaların TC tarafından özellikle gözlerden kaçırıldığı ve bunun için yoğun bir çaba sarfedildiği bilinmektedir. Zorunlu kalmadıkça hiç söz edilmiyor, bahsetme zorunluluğu duyunca da çok sınırlı olarak ve kendi kayıplarını çok az göstererek açıklamalar yapmaktadır. Burjuva basını da meslek ahlakını bir yana atıp bu konuda Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nin işaretine bakmakta ve valiliğin istediği tarzda habercilik yapmaktadır.

Çolamerg'in Elk(Beytüşşebap) ilçesinde ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında meydana gelen çarpışma, sözü edilen tutumun sadece bir örneği olmaktadır.

Edinilen bilgilere göre Elk merkezine 1 km mesafedeki yatılı bölge okulunun yanında gerillalar ile TC güçleri arasında 2 Ekim günü meydana gelen çarpışmada düşmana önemli kayıplar verdirildi. Oldukça şiddetli ve büyük boyutlu olduğu bildirilen çarpışmada sömürgeci birliklere 11 ölü ve birçoğu ağır olmak üzere 30 civarında da yaralı kayıp verdirildi. ARGK birliklerinin bu çarpışmada herhangi bir kayıp vermeden üslerine çekildiği bildirilmektedir.

Öte yandan geçen sayıda verdiğimiz Gever(Yüksekova) Çobanpınar Karakolu baskınında öldürülen askerlerin sayısının, sömürgecilerin iddia ettikleri gibi 7 değil 19 olduğu gerilla kaynakları tarafından bildirilmiştir.

Serhedan

Serhedan-Qaqizman karayolunu denetleyen ARGK birlikleri halk düşmanı 1 subay ile 1 çavuşu ölümle cezalandırdı

Serhedan-Qaqizman karayolu 7 Ekim günü akşam saatlerinde ARGK birlikleri tarafından kesilerek birkaç saat denetime alındı. Her iki yandan gelen araçları da durduran gerillalar, yolcuları araçlardan indirerek kimlik kontrolü yaptı. Zaman zaman biriken yolculara yönelik propaganda konuşmaları yapılarak yol denetiminin amacı ve mücadelemizin çeşitli sorunları halka anlatıldı.

Bu arada durdurulan bir yolcu otobüsünde yapılan kimlik kontrolü sırasında faşist işkenceci bir subay ile bir çavuşun da yolcular arasında bulunduğu tespit edildi. Serhedan'ın Qulp (Tuzluca) ilçesinde karakol komutanlığı yapmakta olan üsteğmen Hakan Özkaner, halka yaptığı baskı ve işkencelerden ötürü daha önce yurtsever kitleler tarafından gerillalara da şikayet edilmişti. Bu azılı halk düşmanının yanında bulunan eşi ve diğer bir askeri de birlikte gözaltına alan gerillalarımız, yol denetim eylemi sonuçlandıktan sonra kendilerini yargılayarak ölümle cezalandırdı. Faşist subay ve çavuşun cezaları kurşuna dizilmek suretiyle infaz edildi. Cezalandırılan subayın eşi ise, kocasının yaptıklarından kendisinin sorumlu tutulamayacağı ve kendisine suçsuz olduğu bildirilerek serbest bırakıldı.

Îdir-Başan yolunda şantiye baskını: Bütün araçlar ateşe verilerek imha edildi

ARGK birlikleri 5 Ekim gecesi Îdir(Iğdır)-Başan(Aralık) karayolunda bulunan Devlet Su İşleri'ne ait bir şantiyeyi basarak burada bulunan bütün makina ve araçları ateşe vererek imha etti.

Edinilen bilgilere göre, Qers'in Çamurlu köyü yakınlarında bulunan şantiyeye akşam saat 20.30 sıralarında baskın düzenleyen gerillalar, şantiye bekçilerini etkisizleştirdi. Daha sonra şantiyede bulunan kamyon, greyder, binek otosu ve benzerinden oluşan toplam 20'yi aşkın araç ateşe verilerek imha edildi.

Eylemi başarıyla gerçekleştiren ARGK birliği hiçbir kayıp vermeden üssüne çekildi.

Öte yandan Serhedan'ın Malezgîn(Selim) ilçesi yakınlarında ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında 6 Ekim günü çıkan ve ayrıntılarını henüz tam olarak öğrenemediğimiz bir çarpışmada 3 ARGK savaşçısı şehit düştüğü bildirilmektedir. Yurtsever kaynaklarca düşmana çok sayıda kayıp verdirildiği bildirilen bu çarpışmada şehit düşen 2 gerillanın kimlikleri henüz belirlenemedi.

Ancak şehitlerden birinin Îdir'a bağlı Panîkê(Özdemir) köyünden olduğu bildirilmektedir. Bu şehidimiz için 8 Ekim günü Îdir merkezinde bir cenaze töreni yapıldı. ERNK bayrağına sarılı şehit cenazesi konvoylar eşliğinde Panîkê köyüne götürülmek istendiğinde özel timler tarafından araçlardan indirilen halk 10 km'lik yolu yaya olarak yürüdü. Ve şehidin cenazesi doğum yeri olan Panîkê köyünde sloganlar eşliğinde toprağa verildi.

Ordumuz gururumuz
Foto Berxwedan

Serhedan Eyaleti III. Bölge'den eylemler

1- 26 Nisan günü Têkor (Digor) ilçesinin Başköy'ünde yapılan teşhir toplantısında bir köy korucusu yargılandı. Bu kişi bir daha koruculuk yapmayacağına dair söz verdikten sonra, halk tarafından afedildi.

Tarım Kredi Kooperatifi ile ilkokul yakıldı. Kooperatif memuruna ait 7.65 mm çapındaki bir tabancaya el konuldu. Bir genç savaşçı da ARGK saflarına katıldı.

2- 28 Nisan 1991 günü Têkor Emniyet Binası'na roketli saldırı düzenlendi. Binada büyük hasar meydana gelirken, düşmanın kayıpları öğrenilemedi.

3- Haziran'ın ilk günlerinde Têkor'un Arpalı köyünde düşmana ajanlık yapan Xalîse adında bir ajan cezalandırıldı.

4- 14 Haziran günü Qamûşan(Sarıkamış)'in Karakurt Nahiyesi Jandarma Karakolu'na roketli saldırı düzenlendi. Atılan roketler, askerlerin silahlarının asılı olduğu yere isabet etmiştir. Askerler hiçbir karşılık vermeden köylülere ait evlere sığınırken, karakol komutanı ise değirmen oluğuna sığınmıştır. Köylüler, "Teröristler gitmiştir. Çıkın yerinizden, gelin" demesine rağmen, karakol komutanı, "Çevreyi kontrol ediniz, belki buralarda gizlenmişlerdir" diye cevap verir. Düşman, kayıplarını gizlediğinden öğrenilemedi.

5- 4 Temmuz günü Qers merkeze bağlı Küçük Yusuf köyünde tüm köy halkı caminin önünde toplatılarak, halka yönelik propaganda yapılmıştır. Halkın sorunları, düşmanın yönelimleri üzerinde durulmuştur.

6- 4 Temmuz günü Qaqizman ilçesi Kotek nahiyesine bağlı Cengilli köyünde halk caminin önüne toplatılarak devrim sorunları üzerine propaganda yapılmıştır.

7- 7 Temmuz günü Qaqizman ilçesinin Şami(Denizgölü) köyü yakınlarında bulunan karayolları 12. Bölge Müdürlüğü'ne ait bakımevi yakıldı. Milyonlarca lira maddi zarar verdirilmiştir. Devlete ait büyük bir telsize elkonuldu.

7- 8 Temmuz günü Qers şehir merkezine çok yakın olan Vezin(Ölçülü) köyüne baskın düzenlendi. Baskın esnasında köy korucuları hiçbir karşılık vermeden kaçtılar. 400 hanelik köyde caminin hoparlöründe halka hitap edildi. Çetecilik ve ihanet üzerine konuşmalar yapıldı. Halkın istemi üzerine bir de yürüyüş düzenlendi. Bir saate yakın devam eden yürüyüşte çeşitli sloganlar atıldı. Bu durumu işiten çeteler silahlarını sömürgecilere götürüp teslim ederler.

8- 13 Temmuz günü Torkmeşîn(Kırdamı) köyüne baskın düzenlenmiştir. Baskın esnasında köy korucuları hiçbir karşılık vermeden Zeynok köyünde konumlanmış olan geçici düşman karakoluna sığınmışlardır. Gerillalar, köy halkını caminin önüne toplayarak propaganda yaptılar. Gerillalardan cesaret alan halk, sloganlar atmaya başladı. Tüm köy halkı gerillalarla birlikte köy dışına kadar yürüdü. Baskın esnasında koruculara ait 3 telefon cihazına el konuldu. Daha sonra haberi duyan düşman, kurduğu seyyar karakolu terkederek alandan uzaklaşır. Köy korucuları ise silahlarını teslim ettiler.

9- 15 Temmuz günü Têkor ilçesinin Susuz köyünde tüm halk muhtarın evinin önünde toplatılarak, bir konuşma yapılmıştır. Halk arasında yürütülen düşman faaliyetler üzerinde durulmuştur. Mevsim hasat mevsimi olduğundan, çevre köylerden de çok sayıda işçi toplantıya katılmıştır. Ayrıca bir masa telsizine de el konulmuştur.

10- 21 Temmuz günü Zixçî köyünde halk caminin önüne toplatılarak propaganda yapıldı. Toplantıda ordumuz ARGK'nin sancağı açıldı. Sancağın açılmasıyla halk sloganlar atmaya başladı. Bu eylemde de bir masa telsizi kamulaştırıldı.

12- 27 Temmuz günü Teşnik köyünde halk caminin önüne toplatılarak propaganda yapıldı. Özellikle düşmanın göç ettirme politikası üzerinde durulmuştur.

13- 27 Temmuz günü Ala Kilise köyüne baskın düzenlendi. Baskın esnasında köy korucuları kaçtı. Orman muhafaza memurlarına ait 2 adet 7.65 mm çapında tabanca ile tabancalara ait mermilere el konuldu.

14- 29 Temmuz günü Têkor ilçesinin Alem köyünde halk caminin önüne toplatılarak, hoparlörlerde propaganda konuşmaları yapıldı. Göç ettirme ve ihanet üzerinde duruldu. Eylemde 1 telefon cihazına ve 1 telsize el konulmuştur. Köyün yakınında bulunan karakol, tüm konuşmaları işitmesine rağmen müdahale etme cesaretini kendisinde bulamamıştır.

15- 29 Temmuz günü Qamûşan ilçesinin Bozat köyü yakınlarında gerilla birliklerimizle karşılaşan orman muhafız memurunun 7.65 mm çapındaki tabancasına el konuldu. Orman muhafızının şahsi eşyalarına dokunulmadan serbest bırakıldı.

16- 28 Temmuz günü Qaqizman ilçesinin Karabağ yaylasında halka yönelik propaganda toplantısı yapıldı. Gerillalar yoğun alkış ve sloganlarla uğurlandılar.

17- 2 Ağustos günü SSCB sınırında bulunan Düzgeçit sınır karakoluna roketli saldırı düzenlendi.

18- 4 Ağustos günü Têkor ilçesinin Baş köyünde halkı kahvenin önüne toplayan gerillalar, ARGK'nin yıldönümünden dolayı propaganda yaptılar. Ayrıca bağış kampanyası da başlattılar. Köyde 2 genç de ARGK saflarına katıldı.

19- 5 Ağustos günü Başköy'de 2 gencin ARGK saflarına katılması üzerine, özel tim baskın düzenler. Yurtseverler tutuklanır. **Süleyman Dalya** adlı yurtsever, "Eğer bize böyle işkence yaparsanız, hepimiz gerillaya katılırız" der. Bunun üzerine özel tim, Süleyman Dalya adlı yurtseveri katleder. Halkın büyük çoğunluğu yaylada olduğu için özel timler cenazeyi sessizce köye götürür. Halk özel timleri taş yağmuruna tutar. Halk, cenaze töreni yapar. Yine 1500 kişilik yurtsever kitle vali konağına kadar bir protesto yürüyüşü düzenleyerek, sömürgecilerin bu tavırlarını protesto ederler.

20- 6 Ağustos günü Qaqizman ilçesinin Karagüney köyünün kuzeyinde bulunan TV verici istasyonu gerillalar tarafından yakıldı. 1 İngiliz yapısı silaha ve bu silaha ait mermilere el konuldu.

21- 9 Ağustos günü Pifika Filan köyü halkı caminin önüne toplatılarak, halka hitaben konuşmalar yapılır. Bu köyün bir de şehidi vardır: PKK-MK yedek üyesi **Vesim ARAS** yoldaş. Vesim ARAS yoldaşın posterinin gösterilmesi üzerine, **"Vesimler ölmez!"** sloganı uzun süre halk tarafından atıldı. ARGK'nin kuruluşunun yıldönümünden dolayı bir de bağış kampanyası başlatıldı. Ayrıca devlete ait 1 telefon cihazı, 1 İngiliz onlusu ve silaha ait mermilere el konuldu.

22- 20 Ağustos günü Qaqizman ilçesinin Karakale köyü halkıyla bir toplantı yapıldı. Toplantıda özel savaş ve psikolojik savaş üzerinde duruldu.

15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümü Kürdistan'ın birçok alanında olduğu gibi Serhedan alanında da görkemli bir eylemlilik ve ARGK gerillalarının sömürgeci hedeflere yönelik yoğun bir saldırısıyla karşılanmıştı. Ancak Serhedan Eyaleti'ndeki gerilla saldırılarından zamanında yeterince bilgi alınamadığı için bunların yayınlanması ve halkımıza duyurulması mümkün olmamıştı.

Aradan uzun sayılabilecek bir zaman geçmiş bulunsa da, gerilla kaynaklarından elimize ulaşan haberleri okuyucularımıza sunmayı uygun görmekteyiz:

23- 22 Ağustos 1991 tarihinde Serhedan 3. Bölge Değirmen köyü civarında ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında şiddetli çarpışmalar meydana gelmiştir. Bu çarpışmalarda düşman güçlerden 1 binbaşı, 1 asteğmen ve 20 asker öldürülmek suretiyle safdışı bırakılmıştır.

24- 27 Ağustos günü Serhedan 4. Bölge'de sömürgecilere ait bir askeri konvoy pusuya düşürülmüştür. Konvoyda bulunan 7 araçtan ikisi imha edilirken diğerlerine de önemli oranda zarar verdirilmiştir. Düşmana büyük kayıplar verdiren güçlerimiz geri çekilirken birlik komutanı **Sabri AY** şehit düşmüştür. Riha(Urfa) doğumlu, ARGK'nin değerli komutanı **Sabri AY** cezaevinden çıkmıştı.

Aynı günlerde Erzirom'un Oltilî(Şenkaya) ilçesine bağlı Dokuzelma köyünde çetelere ait 5 mavzer kamulaştırılmıştır.

Dêrsim/Çewlik/Mûş

Mêzger baskını ardından iki gün süren çarpışma

Dêrsim'in Mêzger(Mazgirt) ilçe merkezine ARGK birlikleri tarafından 27 Eylûl günü bir baskın düzenlenmiş ve sömürgecilere ait resmi kurumların çoğu tahrip edilmişti. Bu olaydan sonra gerilla birliklerini izleyen düşman güçleriyle gerillalarımız arasında yer yer iki gün devam eden çarpışmalar meydana geldi. Bu çarpışmalarda birliklerimizden sadece 1 savaşçı yaralanırken, düşmana çok sayıda ölü ve yaralı kayıp verdirildiği bildirilmektedir. Düşman kayıplarının sayısı tam olarak belirlenememekle birlikte 2 askerin öldürüldüğü kesin olarak tespit edilmiştir.

ARGK eylemlerinde yakılan sömürgecilere ait bir araç

Foto Berxwedan

Dêrsim mektubu

Dêrsim yöresinde ARGK birlikleri yürüttükleri yoğun faaliyetler ve etkili saldırılarla sömürgecilere önemli darbeler vurmaktadır. Ne var ki, Dêrsim'den savaş haberleri çoğu zaman duyulamamakta ya da çok geç duyulabilmektedir. Kürdistan'ın diğer alanları için de aynı durum sözkonusu olmakla birlikte, sömürgeciler Dêrsim yöresindeki savaşı ve ARGK birliklerinin buradaki başarılarını örtbas etmek ve gözlerden uzak tutmak için daha fazla çaba sarfetmektedir.

Yoğun bir haberleşme ağı kuramadığımızdan bu yöremizdeki savaş haberlerini biz de oldukça gecikmeli ve eksik yansıtabilmekteyiz. Bu olumsuzluğu aşmanın yolu, her yurtseverin kendini bir doğal muhabir gibi görerek tanık olduğu olay ve gelişmeleri anında gazetemize ulaştırmaktan geçmektedir.

Dêrsim'de bulunan ARGK birliklerinden elimize ulaşan ve ağırlıklı olarak alanda Haziran ve Temmuz aylarında yaşanan gelişmeleri konu edinen mektuptan bir bölümünü sunuyoruz:

"...Haziran ayı başlarında Pülûr(Ovacık) ilçesi Mercan karakoluna gerilla birliklerimiz tarafından bir baskın düzenlendi. Baskında düşman güçlerinden 1 uzman çavuş ve 4 er öldürüldü. Bu saldırıda gerillalarımızdan birinin elindeki roketatarın kazayla ateş alması sonucunda 2 savaşçımız şehit düştü.

Aynı günlerde Pülûr-Yeşilyazı karakoluna düzenlenen baskında karakol binası kullanılmaz derecede hasara uğratılırken düşman güçlerden 5 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı. Baskını düzenleyen birliğimizin herhangi bir kaybı olmadı.

Yine, Haziran ayı içerisinde Pülûr'a bağlı Tornova bucağı yakınlarında birliklerimiz tarafından yola döşenen mayına basarak devrilen askeri araçta bulunan düşman askerlerinden 14'ü öldü, çok sayıda asker de yaralandı. Yaralıların çoğunun durumu ağır ve muhtemelen bunlardan da ölenler olmuştur.

Pûlûr merkezinde ARGK yasalarına aykırı hareket eden ve bütün uyarılara rağmen bu tutumlarını sürdüren iki kişiye ait dükkanlar bombalanarak sahipleri ağır maddi kayba uğratıldı. İlçenin yurtsever halkı olayı memnuniyetle karşıladı. (...)

Temmuz ayı ortalarında Dep (Karakoçan) yakınlarındaki kırsal alanda gerilla birliklerimizle düşman ordu güçleri arasında çıkan çarpışmada 1 assubay ve 2 er öldürüldü. Bu çarpışmada 1 savaşçımız da yaralandı.

5 Temmuz günü Mazra(Elazığ)-Erzingan(Erzincan) ana karayolunu Dêrsim-Kırmızıköprü mevkiinde kesen birliklerimiz, 2 saat kadar yolun denetimini elinde tuttu. Olay yerine gelen bir panzerde bulunan düşman güçleriyle çıkan çatışmada 1 savaşçımız yaralandı.

Aynı gün bu mıntıkada bulunan devlete ait bir odun deposu ateşe verilerek imha edildi.

Aynı günlerde Nazimiye(Nazmiye) Dereova karakoluna gerilla birliklerimiz tarafından bir baskın düzenlendi. Karakol binasında ağır hasar meydana geldi. Olayın sonuçlarını tam olarak öğrenebilme olanağı olmamakla birlikte, yöredeki yurtseverlerin belirttiğine göre, saldırıda 3 özel tim elemanı ölmüş ve birkaçı da yaralanmıştır. (...)

Geneldeki gelişmeler bu alanımız üzerinde de oldukça olumlu etkiler yaratmış ve bunun sonucunda bölgede örgütsel ve eylemsel koşullar son derece elverişli bir durumdadır. Bu durumu değerlendiren güçlerimiz yeni alanlara sürekli açılımlar yapmaktadır."

Kanîreş-Çêrmê köyüne baskın: 10 çetenin silahına el kondu

Çewlik *(Berxwedan):* Çewlik(Bingöl)'in Kanîreş(Karlıova) ilçesine bağlı Çêrmê köyüne 28 Eylûl günü bir baskın düzenleyen ARGK birlikleri 10 çetenin silahlarına el koydu. Edinilen bilgilere göre, adı geçen köyü tümden denetime alan gerilla birliklerine korucülardan karşı koyan olmadı. Bunlara ait silahlara el koyduktan sonra köy halkına da çeteciliğin anlamı üzerine açıklamalar yapan ve bir daha köylerinden kimsenin düşman silahını almalarına izin vermemeleri gerektiğini belirten gerillalar herhangi bir kayıp vermeden köyü terkettiler.

Aynı köydeki çetelerden bir tanesinin de bu olaydan bir gün önce Kanîreş ilçe merkezine giderek silahını geri verdiği, böylece bu köyde korucu kalmadığı bildiriliyor. Çevrede sömürgecilerden silah almış bulunan bazı köylerin de daha önce silah bıraktıkları ve bu yöremizde de çeteciliğin can çekiştiği belirtiliyor.

Derxas-Zîxak mıntıkasındaki çarpışmada düşmana büyük kayıplar verdirildi

Mûş *(Berxwedan):* Mûş'un Derxas(Hasköy) ilçesine bağlı Zîxak(Karakûtük) köyü yakınlarında ulusal kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci ordu sürüleri arasında büyük bir çarpışma meydana geldi. 1 Ekim günü meydana gelen çarpışmada, kendisinden sayıca kat kat büyük düşman güçleri karşısında kıyasıya savaşan gerillalarımızın sömürgecilere büyük kayıp verdirdiği bildiriliyor. Ancak düşman kayıplarını gizli tuttuğundan bunların sayısı konusunda herhangi bir bilgi edinilemedi.

Bu olayda 2 ARGK savaşçısının da sömürgecilere karşı kahramanca savaşarak şehit düştüğü belirtiliyor. Şehitlerden **Seyfetullah YARGI** Bêdlîs Norşîn(Güroymak) ilçesine bağlı Boryan(Oduncular) köyündendir. Diğer şehidimizin de Güneyli olduğu söyleniyor, ama kimliği konusunda somut bilgi henüz edinilemedi.

Şehit **Seyfetullah YARGI**'nın cenazesi Norşîn'de kitlesel törenle toprağa verildi.

Amed

Pasûr'da pusu: 3 cemselik bir konvoy imha edildi

Pusu eyleminden sonra meydana gelen çarpışmada sömürgeciler savaş uçakları kaldırdılar

Amed/Farqîn *(Berxwedan):* Amed'e bağlı Pasûr(Kulp) ilçesi Hêlîn(Narlıca) köyü yakınlarında ARGK birlikleri tarafından pusuya düşürülen 3 cemselik bir düşman askeri konvoyu imha edildi. 6 Ekim günü meydana gelen olayda araçlarda bulunan sömürgeci asker ve subaylardan kurtulan olmadığı, düşman kayıplarının 50 civarında olabileceği bildiriliyor.

Gerilla ve yurtsever kaynaklardan edinilen bilgilere göre olay şöyle gelişti:

ARGK birlikleri Hêlîn'deki düşman karakoluna yönelik bir saldırı planlıyor ve uygulamak üzere harekete geçiyor. Ancak gerillalar saldırıya geçmeden önce 3 cemse dolusu düşman askerinin karakola doğru gittiğini görüyor ve bunun üzerine karakola saldırı planını erteleyerek konvoyun dönüş yoluna pusu atıyor. Hêlîn karakoluna giden cemseler bir süre sonra tahmin edilen yoldan geri dönüyor. Ve gerillalarımız tarafından atılmış bulunan pusuya düşüyor. Roketatarlar ve otomatik silahlarla çapraz ateşe tutulan her üç araç da içindekilerle birlikte kısa sürede imha ediliyor.

Silah seslerinin duyulması üzerine Hêlîn karakolunda bulunan askerler olay yerine doğru harekete geçiyor, ancak olay yerine vardıklarından üç araçlık konvoydan geriye kalan sadece yanmakta olan bir enkazla karşılaşıyorlar. Daha başka takviye birlikler de alan düşman güçleriyle gerillalarımız arasında şiddetli çarpışmalar çıkıyor.

7 Ekim günü de çarpışmaların yer yer devam ettiği bildirilirken Amed'den havalanan savaş uçaklarının çarpışmaların geçtiği Pasûr dağlarına doğru yöneldikleri gözlendi. Ancak görgü tanıkları, savaş uçakları alana geldiğinde çarpışmaların durduğunu ve gerillaların kayıp vermeden üslerine çekilmiş olduğunu belirttiler.

Sömürgeciler aldıkları ağır darbeyi gizleme olanağı bulamayınca, yine kayıplarını olduğundan çok çok az göstererek sadece 2 askerin öldüğü, 2 askerin de yaralandığı tarzında açıklamada bulundular.

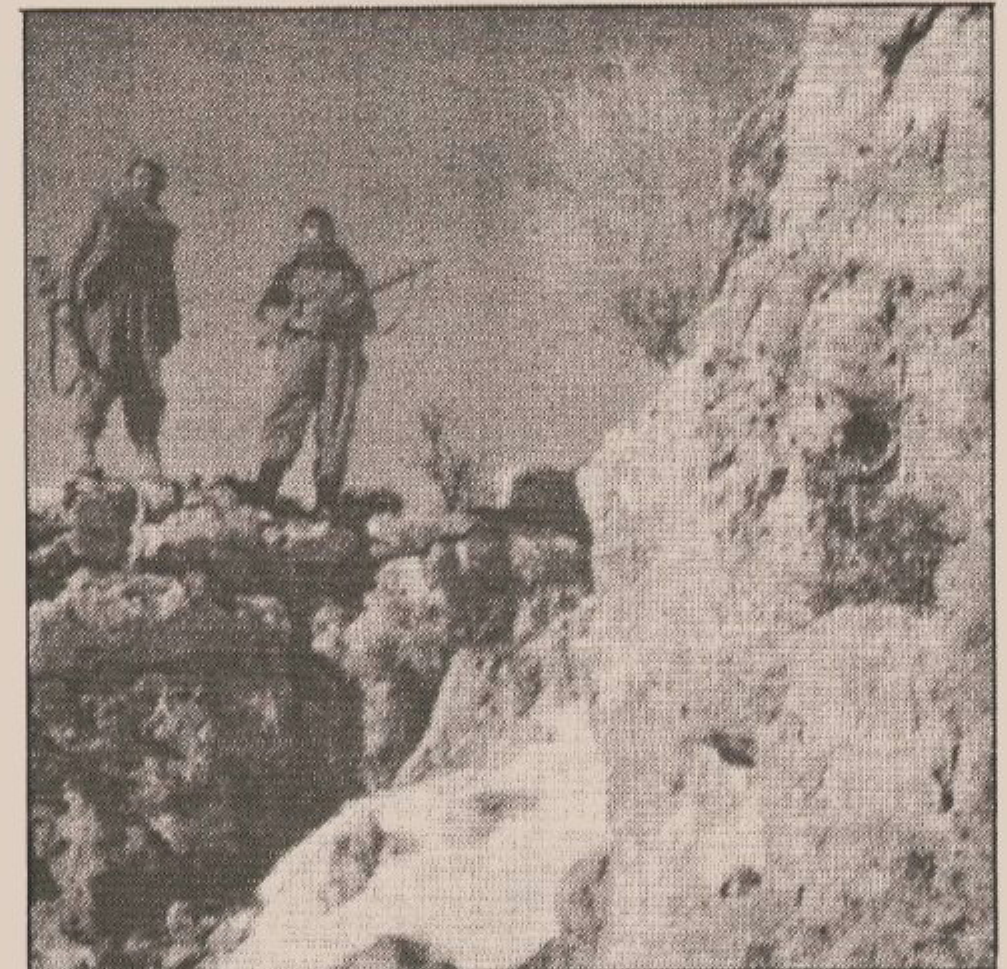
Gerilla birlikleri tehlikelere karşı telsizle birbirlerini uyarıyor

Pasûr'da pusu eyleminin gerçekleştirildiği gün, kalabalık bir ARGK birliği de Farqîn'in bir köyünde bulunmaktaydı. Gerillaların bu köye gelişlerinin nedeni, kısa süre önce kendi çağrıları üzerine silah bırakan eski korucuları sormak, herhangi bir sorunları olup olmadığını öğrenmek ve kendilerine yardımcı olmaktı.

Burada köylülerle konuştukları bir sırada kendilerine telsizle gelen haberde, bir başka gerilla birliği, Pasûr'da düşman konvoyuna saldırarak ağır kayıp verdirdiğini sömürgecilerin muhtemelen alana askeri birlikler sevkedeceğini bu nedenle köylerden ve yerleşim alanlarından hızla uzaklaşılması gerektiğini bildirmekteydi. Bunun üzerine köydeki birlik hızla toparlanarak köylülerle vedalaşıp alanı terkederken, yurtseverler hayret ve sevinç dolu bakışlarla kendilerini uğurladı.

ANAP'a zorla oy toplayan faşist yüzbaşı

Farqîn'deki jandarma karakolunun komutanı faşist yüzbaşı **Bülent Eroğlu**, Diyarbakır 2. Bölge'deki köyleri dolaşarak köylülerden oylarını ANAP'a vermelerini istiyor. Bunun için köylüleri tehdit ediyor. Hatta ANAP'a oy vermeyeceklerini söyleyen köylülere hakaretler yağdırıyor, köy meydanlarında köylüleri dayak ve işkenceden geçiriyor. Oy vermeyi kabul etmeyenleri ölümle

Dağların doruklarından gelen özgürlük

Foto Berxwedan

tehdit ediyor. Adı geçen faşist yüzbaşının Mazra(Elazığ)'nın Palî ilçesinden olduğu, azılı bir halk düşmanı niteliğiyle öteden beri tanındığı ve seçimler nedeniyle son birkaç haftadır daha da azıtarak köylülere olmadık acılar çektirdiği bildiriliyor. Farqîn ve yöresindeki yurtseverler, Kürt halkının kanını içse bile doymayan bu caninin bütün Kürdistanlılar tarafından iyi tanınmasını istiyorlar.

Hezro'da binlerce kişinin katıldığı cenaze töreni

Çewlik-Germav(Hamamlar) mevkiinde bir süre önce sömürgeci birliklerle girilen bir çapışmada şehit düşen ARGK savaşçısı **Habip Beyaztaş** için, doğum yeri olan Hezro ilçesi merkezinde binlerce kişinin katıldığı görkemli bir cenaze töreni yapıldı.

Şehidin cenazesinin toprağa verildiği gün yapılan törene 7-8 bin civarında bir kitlenin katıldığı ve törenin bir direniş mitingi ve gösterisine dönüştüğü belirtiliyor. Ayrıca geleneksel 3. gün başsağlığı töreninde de yine şehidin mezarının başında 4 bin civarında yurtseverin katıldığı bir anma toplantısı yapıldı. Bu törene Farqîn'den de çok sayıda yurtsever katıldı. Aynı gün Hezro köylerinden törene katılmak üzere ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçen binlerce köylünün yolları sömürgeci birlikler tarafından çeşitli yerlerde kesilerek, ilçeye yürümeleri engellendi. Köylülerle düşman birlikleri arasında yer yer çatışmalar yaşandığı öğrenildi.

Bütün engellemelere rağmen 4 bini aşkın kişinin katılımıyla gerçekleşen tören son derece görkemliydi. Şehidin mezarının başında halaylar çekildi ve tören her zamanki gibi yine bir düğün ve şenlik gibi, bir direniş gösterisi gibi geçti, halk tarafından da öyle algılandı. Çeşitli ulusal kurtuluşçu marşlar okundu, hep bir ağızdan sloganlar atıldı. Partiden gelen mesajın okunmasıyla birlikte direnişçi coşku doruğuna vardı. Kadınlar zılgıt çekerek kitlelerin coşkusuna coşku kattılar. Ayrıca törenin yapıldığı saatlerde tüm Hezro esnafının da kepenklerini kapatarak şehidin mezarının başına gittiği gözlendi.

Böylece sömürgeciler 1 ARGK savaşçısını şehit etmekle sevinip "kazandım" dediği yerde ne büyük bir kayıba uğradıklarını bir kez daha görmüş oldular.

Hezro'daki törene, seçimlerde Diyarbakır 2. Bölge'den SHP-HEP listesinden aday olan Leyla Zana ile eşi Mehdi Zana'nın da katıldığı bildirildi.

Bêdlîs

Şehit Seyfetullah YARGI için Norşîn'de iki gün yaşam durdu

Bêdlîs/Wan *(Berxwedan):* 1 Ekim 1991 tarihinde Müş-Derxas köyünde meydana gelen çarpışmada şehit düşen ARGK savaşçısı **Seyfetullah YARGI**'yı anmak için, doğum yeri olan Norşîn(Güroymak)'de iki günlük yas ilan edildi ve bu sürede ilçede yaşam adeta durdu.

İlçe merkezinde kepenklerin kapalı olduğu iki gün ve gece boyunca Norşîn'de olağanüstü önlemler alan sömürgecilerin özellikle geceleri gerilla baskını olacağı korkusuyla büyük bir panik ve tedirginlik içerisinde bekledikleri bildiriliyor. Norşîn'in etrafındaki dağlarda geceleri birkaç yerde ilçe merkezinden görülebilecek tarzda büyük ateşler yakan gerilla birliklerinin de kitlesel direnişe böylece güç ve destek verdiği belirtiliyor. Aynı günlerde Norşîn'de bulunan Wan muhabirimiz izlenimlerini şöyle belirtiyor:

"Müş'tan cenazesinin getirilmesi beklenen şehit **Seyfetullah YARGI,** *Boryan(Oduncular) köyündendi ve iki yıldan beri ARGK saflarında savaşmaktaydı. Cenazenin gelmesi gereken saat geçipte cenaze gelmeyince bunun nedenini bir Norşînli şöyle izah ediyor; 'Amaçları geceye bırakmak. Böylece törene katılmak üzere gelen köylüler köylerine dönmüş olacak ve kalabalık azaltılmış olacak.'*

ARGK gerillası, Kürdistan'da kitlesel direnişin kıvılcımı

Foto: Berxwedan

"Akşam satlerine doğru Müş tarafından cenaze konvoyu beliriyor. Norşîn'den bir konvoy da karşılamaya gidiyor. Bir minibüse konmuş olan cenazenin ardından uzun bir konvoy takılmıştı. İki konvoyun birleşmesiyle araç dizisi daha da uzadı ve kilometreleri buldu. Farlarını yakarak siren çalan araçlardan dışarı sarkan kitleler sürekli olarak **'Bijî PKK', 'Bijî ARGK'** *ve* **'Bijî Kurdistan'** *sloganları atıyordu. Konvoy ilçe merkezine girince ilçe halkından da büyüklü küçüklü yüzlerce kişi zafer işaretleri ve alkışlarla onlara katıldı. Boryan köyüne yönelen konvoya büyük bir kitle koşarak eşlik ediyordu.*

"Norşîn-Boryan arası 15 km'lik mesafede konvoy köye yaklaştıkça katılanların sayısı artıyordu. Köy girişinde konvoyu, damlara çıkan kadınlar, alkışlar ve **'Şehîdên me bê mirin in', 'Yek şehîd be em ê sedan rêkin'** *sloganlarıyla karşılıyordu.*

"Şehidin cenazesi yıkanırken şehit annesinin yanına gidiyoruz. Anne, başsağlığı dileyenlere şu karşılığı veriyor; 'Vatan sağolsun, neden ağlayayım. Aksine içim huzurla dolu. Oğlumu şerefli bir yolda şehit verdim. Şehitler kervanında yerini aldı.' Ve anne bir süre sonra çömeldiği yerden önündeki bohçasını açmaya başladı. İçinden sarı-kırmızı-yeşil renkli desmalları çıkararak cenazenin üzerine yaydı. Bu arada alkış ve slogan sesleri arasında konuşan ve daha sonra şehidin kardeşi olduğunu öğrendiğimiz genç, 'Bir öldürseler altı kardeş daha çıkarız dağa...' diyordu"

İlçe esnafının kepenk kapattığı 2 ve 3 Ekim tarihlerinde Norşîn'deki okulların kapalı olduğu, ayrıca hiçbir resmi dairenin de açık olmadığı bildirildi.

Tûx'ta yoğun köy baskınları

Bêdlîs'in Tûx ilçesine bağlı köylere yönelik gerilla baskınlarının son günlerde arttığı dikkat çekiyor. Özellikle çetelerin halen silah bırakmadığı köylere baskın düzenleyen ARGK birlikleri, çetelerin ellerindeki silahlara el koyuyor, böylelikle artık çeteciliğin yaşatılmasına izin verilmeyeceğini, eğer Af Yasası'ndan yararlanarak silah bırakmazlarsa bunların mutlaka her yol ve yöntem denenerek etkisizleştirilecekleri kanıtlanmış oluyor.

Eylül ayının son günlerinde Tûx'un Gernê köyüne baskın düzenleyen gerillalar, köydeki çetelerden 8'inin silahlarına el koydu. Bundan sonra düşmandan aldıkları silahları bırakmamakta direnenlere yönelik daha sert uygulamalarda bulunulacağı uyarısında bulunan gerillalar, olaydan sonra herhangi bir düşman saldırısıyla karşılaşmadan köyden ayrıldı.

Aynı günlerde Tûx'un Salih köyüne de gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Bu köyde öteden beri sömürgecilere ajanlık yapan ve bütün uyarılara rağmen bundan vazgeçmeyen iki işbirlikçi ölümle cezalandırıldı. Ayrıca köydeki 10 kadar çetenin de silahlarına el koyan gerillalar kayıp vermeden üslerine çekildi.

Öte yandan Motkî ilçesinde de Şirîn adındaki bir işbirlikçi ajanın ölümle cezalandırıldığı bildiriliyor.

Tûx yakınlarında tren sabotajı

Eylül ayının son günlerinde Tûx'tan batıya doğru gitmekte olan bir posta treni Tûx yakınlarındaki bir mıntıkada ARGK birlikleri tarafından düzenlenen sabotaj ve baskında, 1038 numaralı posta treninin birçok vagonlarının tahrip edildiği bildiriliyor. Gündüz saat 16.00 sıralarında gerçekleştirilen baskın da gerillalara karşılık vermeye çalışan tren makinisti ile güvenlik görevlisi 1 polisin ağır yaralandığı belirtiliyor.

Gerilla birliği, sömürgecilere büyük maddi kayıp verdirilen eylemden sonra herhangi bir kayıp vermeden üssüne çekildi.

Büyük bir bunalım yaşayan sömürgeci orduda birbirini vurma işlemleri sürüyor

Kürdistan'da özel savaşın tam bir başarısızlık ve iflasla karşı karşıya gelmesi, sömürgeci ordunun ARGK birlikleri karşısında sürekli bir yenilgili konum içerisinde bulunması ve çok sayıda subay ve asker kaybı vermesi sonucunda ordu saflarında huzursuzluk had safhaya çıkmış bulunmaktadır. Özellikle geçtiğimiz Ağustos ayında Güney Kürdistan'a yaptığı saldırıda almış olduğu ağır yenilgiden sonra düşman ordusu saflarındaki bunalımın daha da alevlendiği, birçok yerde birbirlerini vurmaya kadar gittiği ve bu tür olaylarda çok sayıda subay ve erin öldürüldüğü belirtilmektedir. Bazı alanlarda kimi subayların bile artık şiddet ve baskı ile Kürdistan sorunun çözülemeyeceği tarzındaki görüşleri yüksek sesle dile getirdiklerine tanık olunmaktadır.

Sömürgeci ordu içerisindeki bunalım ve huzursuzluklar nedeniyle yaşanan olaylar dışa yansıtılmasa da, bazıları zaman zaman duyulabiliyor. Bunlardan somut bir örnek de 10 Ekim günü Tûx'ta yaşandı. Tûx'a bağlı köylerde giriştikleri sivillere yönelik yağma ve vahşi saldırılardan sonra Kotum köyünde askerlerin arasından anlaşmazlık ve tartışmalar çıktığı ve bunun çatışmaya dönüştüğü belirtildi. Düşman askerlerinin kendi aralarında çatışması sonucu 1 askerin öldüğü, 1'inin de yaralandığı bildiriliyor.

Sêrt

Gilîndor köyündeki çarpışmada 1 düşman helikopteri düşürüldü, çok sayıda asker ve çete öldürüldü

Sêrt/Şirnex/Êlih *(Berxwedan):* Şirnex'e bağlı Gilîndor (Kemerli) köyünde 28 Eylül günü ARGK birlikleri ile düşman güçleri arasında meydana gelen çarpışmalarda 3 çete öldürüldü. Ayrıca sömürgecilere ait bir helikopter düşürülerek içindekilerle birlikte imha edildi.

Edinilen bilgilere göre olay şöyle gelişiyor:

Gilîndor köyü bundan iki yıl önce sömürgeciler tarafından zorla boşaltılmıştı ve köy o günden beri halen boş durumdadır. Ancak köylüler seneden seneye ürün toplamaya gelmektedirler.

İşte 28 Eylül günü köyün girişindeki ceviz ağaçlarından ürünleri toplamaya gelen bir grup köylü çetelerin saldırısına uğrar. Bunlardan birçoğu çeteler tarafından dövülür ve köylülerin ürün toplamalarına engel olunmak istenir. Olay bu şekilde başlar.

Köylüleri dövüp çeşitli işkencelerden geçirerek ürün toplamalarını engelleyen korucu çeteler yanlarında eşleriyle birlikte boş sandıkları köyün içine doğru giderlerken ummadıkları bir sürprizle, gerillanın "Dur!" ihtarıyla karşılaşır ve neye uğradıklarını şaşırırlar. Sayılarının 30 kadar olduğu bildirilen çeteler burada gerillalarla çatışmaya girerler. Bu sırada gerillanın açtığı etkin ateşle vurulan çetelerden ikisi olay yerinde ölürken ağır yaralı olarak Şirnex'te hastaneye kaldırılan bir çete de burada ölür. Ve böylece öldürülen çetelerin sayısı 3'e yükselir.

Gilîndor köyünden gerillalarla çeteler arasındaki çatışma haberi duyulur duyulmaz sömürgeci birliklerden çok sayıda komando ve özel tim helikopterler desteğinde olaya müdahale etmek üzere Gilîndor köyüne doğru harekete geçer. Kısa sürede köye ulaşan düşman ordu güçleriyle gerillalar arasında yeni ve şiddetli bir çarpışma başlar. Çarpışmanın daha ilk anlarında bir düşman helikopterinin alevler içerisinde yere çakıldığını Şirnex merkezinden de halk net bir şekilde izler.

Şirnex merkezine yakın mesafede ve kentten bakınca rahatlıkla görülebilen Gilîndor köyünden uzun süre silah ve bomba sesleri gelmeye devam eder. Heyecanla olayı izleyen kent halkı düşman helikopterinin yere çakıldığını görünce büyük bir sevinçle gerillanın başarısını izler.

Çarpışmanın aynı gün ve gece boyunca devam ettiği ve düşman birliklerine ayrıca çok sayıda ölü ve yaralı kayıp verdirildiği, gerillalarımızın ise olayda herhangi bir kayıp vermediği bildirilmektedir.

Derşev karakolu askerlerine bombalı tuzak: En az 4 düşman askeri öldürüldü

Gerillanın düşman ordusuna nazaran en belirgin üstünlüklerinden bir tanesi de zengin taktikleridir. Bu taktikleri ustaca kul-

lanıldığında düşmana büyük darbeler vurmak her zaman mümkündür. Ve şimdiye kadar çarpışmaların dışında bu tür taktiklerle de ARGK gerillaları sömürgeci TC ordusuna ağır kayıplar verdirmiştir.

Bu tarz olaylardan bir örnek de 2 Ekim günü Şirnex'in Derşev(Alkemer) köyünde yaşandı. Gabar dağında bulunan adı geçen köydeki düşman karakolu askerlerine yönelik eylemde en az 4 sömürgeci askerin öldürüldüğü ve birçoğunun da yaralandığı bildirilmektedir. Belirtildiğine göre karakol askerlerinin toplu olara nöbet tuttuğu mevzilerden birine, bir nöbetçi ekip terkedip diğer ekibin henüz gelmediği bir anlık sürede gerillalar tarafından bombalar yerleştirildi. Gelen yeni nöbetçiler mevziye girer girmez bombalar bir anda patladı. Nöbetçi ekibin tümünün ölü ya da yaralı safdışı kaldığı bildiriliyor. İlk belirlemelere göre 4 askerin öldüğü kaydedildi. Ancak yöredeki yurtseverler düşmanın ölü ve yaralılarını iki helikopterle taşıdığını, bu durumun da ölü sayısının çok daha fazla olduğunu gösterdiğini belirtmektedirler.

Bu olay aynı zamanda ARGK birliklerinin düşmanı nasıl adım adım yakından izlediğini ve her an her yerde vurmaya nasıl hazır olduğunu göstermektedir.

Halkımızın şafakta seyrettiği aydınlığın müjdesi gerilla

Foto: Berxwedan

Çeteleri taşıyan araca gerilla saldırısı: 2 ölü çok sayıda yaralı

Şirnex'e bağlı Cefanê(Cevizdüzü) köyü korucularını taşıyan bir traktöre ARGK birlikleri tarafından yapılan saldırıda 2 çetenin öldürüldüğü birçoğunun da yaralandığı bildirilmektedir. Edinilen bilgilere göre, Cefanê köyünün çeteleri sömürgeci ordu birliklerinin önünde bir operasyona katılmak üzere Gilîndor(Kemerli) köyü istikametine doğru bir traktörle yola çıkarlar. Olayı haber alan gerilla birlikleri yolun dağlık bir kesiminde aracın önünü keserek saldırıya geçerler. Çetelerin de karşılık vermeye yeltenmesi üzerine çatışma başlar. Kısa süren çatışma sonucunda çetelerden ikisi ölü birçoğu da yaralı olarak safdışı bırakılır. Ve gerilla birliği olayda hiçbir kayıp vermeden geri çekilir.

30 Eylül günü gerçekleştirilen bu saldırının çetelerden bazı kararsızların silah bırakmasında oldukça etkili bir rol oynadığı bildirildi.

Şirnex merkezinde polis aracı havaya uçuruldu

Şirnex merkezindeki su deposu yakınlarında gerillalar tarafından yola döşenen bir mayına basan polis aracı havaya uçtu. Olayda, araçta bulunan bir komiser ile 2 polisin ağır yaralandığı bildirildi. Patlamadan sonra olay yerine sevkedilen çok sayıda sömürgeci kolluk kuvvetlerinin herhangi bir ize dahi rastlayamadıkları, ancak acizlikten bazı sivil insanları gözaltına aldıkları kaydedildi.

Bu olay 5 Ekim günü meydana geldi.

Şirnex-Dih karayolunda askeri konvoya gerilla saldırısı

Şirnex ile Dih(Eruh) arasındaki karayolunda seyretmekte olan bir düşman askeri konvoyuna ARGK birlikleri tarafından saldırı düzenlendi. 30 Eylül günü öğlen saatlerinde meydana gelen olayda askeri araçları otomatik silahlarla tarayan gerilla birliği, düşman birliğinden ilk belirlemelere göre 3 askeri öldürürken, 1'i yüzbaşı olmak üzere 2 subay ile 6 erin de aynı olayda yaralandığı bildiriliyor.

Düşman konvoyundan gerillalara yer yer karşılık verildiği ve bu sırada bir ARGK savaşçısının da yaralandığı bildirilmektedir.

Dih çevresindeki çeşitli karakol baskınları ve saldırılarda toplam 22 düşman askeri öldürüldü, onlarcası da yaralandı

Ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin düşmana çok sayıda kayıplar verdirdiği alanlardan biri de Dih(Eruh) ve çevresi oldu. Bu yörede gerçekleştirilen birçok karakol baskını, pusu ve saldırı eyleminde sömürgecilere 22 ölü ve onlarca yaralı kayıp verdirildi.

Bu olaylardan öğrenebildiklerimizden bazıları şöyle:

Dih'in Ebas köyü karakolunda görevli jandarma birliği 26 Eylül tarihinde bir operasyon dönüşünde, görevli bulundukları karakola yakın bir mevkiide ARGK gerillaları tarafından pusuya düşürüldü. Düşman birliğinin herhangi bir karşılık bile vermeye fırsat bulamadığı bu olayda, 10 askerin öldürüldüğü pek çoğunun da yaralı olarak safdışı bırakıldığı belirtiliyor. Gerillaların herhangi bir kayıp vermeden alandan ayrıldığı bildirildi.

28 Eylül tarihinde yine Dih'e bağlı bir başka karakolun askerleri gerillalar tarafından pusuya düşürüldü. Edinilen bilgilere göre, gerilla pususuna düşen Aslanbaylar karakolu askerlerinden 7'si öldürülürken, çoğu ağır olmak üzere 6'sı da yaralandı. ARGK gerillalarının ölü ve yaralı düşman askerlerine ait tüm silah ve teçhizata da el koyduğu bildirilmektedir. Bu olayda da gerillalarımızın herhangi bir kaybı olmamıştır.

Öte yandan 13 Eylül tarihinde de Dih'in Aval(Tünekpınar) köyü karakolunun mevzilerine döşenen mayının patlaması sonucunda 1 asker öldü, 12 asker de çeşitli biçimlerde yaralandı. Bu tür olayların artış göstermesi sonucunda, mevziye gitmenin bile artık düşman askerleri için büyük bir korku nedeni teşkil ettiği bildiriliyor.

Aynı gün ayrıca Sêrt-Dih karayolunun da gerillalar tarafından birkaç saatliğine kesilerek denetlendiği bildirildi.

17 Eylül'de Dih'in Memiran(Görendoruk) köyünde bulunan düşman karakoluna ARGK birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Sömürgeci birliklerin karşılık vermesi üzerine çıkan çatışmada karakolda bulunan askerlerden 4'ünün öldürüldüğü birçoğunun da yaralandığı bildirilmektedir. Gerilla birliğinin olayda herhangi bir kaybının olmadığı belirtiliyor.

Aynı ilçeye bağlı Hêsinkan(Özlüpelit) köyüne 3 Ekim akşamı bir baskın düzenleyen ARGK birlikleri, hedeflemek istediği çeteleri evlerinde bulamayınca onlara ait üç evi ateşe vererek imha etti. Bu olaydan sonra gerillalar köyden ayrılırken, köy gençlerinden bazılarının da saflara katılmak üzere onlarla birlikte köyü terkettikleri bildirilmektedir.

Xizxêr'deki köy baskınında çete odakları dağıtıldı

Sêrt'in Xizxêr(Şirvan) ilçesine bağlı Derkîn (Nallıkaya) köyüne gerilla birliklerimiz tarafından baskın düzenlendi. Köyü her yandan kuşatıp tüm giriş çıkışları denetim altına aldıktan sonra köyde bulunan çete odaklarına yönelen gerillaların bunlara ait 7 evi ateşe vererek imha ettiği bildiriliyor. Olayda 1 çete de ölümle cezalandırıldı.

Öte yandan Berwarî ilçesine bağlı Newala Beşê köyünde devlete ait iki aracın gerillalar tarafından ateşe verilerek imha edildiği bildiriliyor. 2 Ekim günü meydana gelen bu olayda yakılan araçlardan birinin PTT'ye, diğerinin de TEK'e (Türkiye Elektrik Kurumu) ait olduğu belirtildi.

Qûbîn'deki köy baskınlarında 2 işbirlikçi ajan ölümle cezalandırıldı

Sêrt'in Qûbîn(Beşiri) ilçesine bağlı iki ayrı köye baskın düzenleyen ARGK birlikleri 2 işbirlikçi ajanı ölümle cezalandırırken, işbirlikçilere ait bazı tesisleri de ateşe verdiler.

Baskınlardan ilki, ANAP milletvekili Şeyh Kutbettin Hamidi adlı işbirlikçinin köyü olan Ridwanê'ye yönelik gerçekleşti. 3 Ekim akşamı saat 21.00 sıralarında düzenlenen baskında, şeyhe ait akaryakıt deposu bombalanarak havaya uçurulurken, köy odası adı altında bir ihbar üssü olarak kullanılan evin de benzin dökülmek suretiyle ateşe verilip imha edildiği bildiriliyor. Şeyhin yakın akrabalarından olan muhtar Zeki Konak da ARGK birliği tarafından işlediği ağır suçlarının karşılığı olarak ölümle cezalandırıldı. Bu ajanın geçtiğimiz yıl Ali AGAL ve yanında bulunan iki arkadaşını ihbar ederek şehit düşmelerine sebep olan kişi olduğu belirtiliyor. Baskından sonra köylülerle bir de toplantı yaparak amaçlarını açıklayan gerilla birliği kayıp vermeden üssüne döndü.

Bundan iki gün sonra, yani 5 Ekim günü ise yine Qûbîn'e bağlı Beşpınar bucağına baskın düzenlendi. Öteden beri ihbarcılığıyla tanınan ve tüm uyarılara rağmen bu işi terketmeyen Salih Ertaş adındaki işbirlikçiyi yanlarına alarak köyden ayrılan gerillalar, daha sonra bu kişiyi yargılayarak ölümle cezalandırdı ve cezası kurşuna dizilmek suretiyle infaz edildi.

Kasaplar Deresi'nin mimarı Sêrt eski belediye başkanı Mahmut Celepoğlu ölümle cezalandırıldı

Sêrt'in eski DYP'li belediye başkanı Mahmut Celepoğlu, 11 Ekim günü Sêrt merkezindeki evinde ARGK şehir timlerinden biri tarafından ölümle cezalandırıldı. Gazetemiz yayına girerken aldığımız habere göre, olay sırasında gerillalara karşı koymaya çalışan bu hainin oğlu Cengiz Celepoğlu da gerillaların kurşunlarına hedef oldu. Oğlu olay yerinde ölürken, kafasından aldığı kurşunla komaya giren Mahmut Celepoğlu'nun koma halinde hastaneye kaldırıldığı ancak tüm çabalara rağmen kurtarılamayarak öldüğü bildirildi.

TC sömürgecilerinin ne askeri ne de tıbbi gücü, kendilerine çokça hizmet etmiş olan bu işbirlikçinin pis canını kurtarmaya yetmedi.

ARGK birlikleri tarafından ölümle cezalandırılan Mahmut Celepoğlu, aslında ölümü defalarca hakketmiş bir suçludur. Şehit gerillaların cenazelerini her türlü ahlaki, insani ve dini kural ve yasaları ayaklar altına alarak Kasaplar Deresi'ne attıran bu caninin ölümle cezalandırılması, insanlığın yaralanan vicdanının rehabilitasyonu olarak değerlendirilmelidir. Olayın duyulması, bu kişiyi en yakından tanıyan Sêrt halkı tarafından sevinçle karşılanmıştır.

Aynı gün ayrıca Sêrt'e bağlı bir köyde de Nadir Erdem adındaki bir başka ajan ölümle cezalandırıldı.

Mêrdîn

Nisêbîn'de gerillanın döşediği mayına çarpan askeri araç havaya uçtu: 13 asker öldü, birçoğu da yaralandı

Cizîra Botan/Mêrdîn *(Berxwedan)*: Mêrdîn'in Nisêbîn ilçesine bağlı Kertwînê(Duruca) köyü yoluna ARGK gerillaları tarafından döşenen mayına basarak havaya uçan sömürgecilere ait bir askeri araçta bulunan askerlerden 13'ünün öldüğü, kalanlarının da çoğu ağır olmak üzere yaralandığı bildiriliyor.

Edinilen bilgilere göre, Bagok Dağı civarında bulunan Kertwînê köyüne son günlerde sömürgeci güçlerce sık sık operasyonlar yapılması ve köylülere işkence edilmesi üzerine durumu haber alan yöredeki ARGK birliği hemen harekete geçti. Oluşturulan istihbarat ağıyla düşman güçleri adım adım izlenip hareket tarzları ve istikametleri hakkında somut bilgiler alındıktan sonra Kertwînê yoluna tahrip gücü yüksek bir mayın, düşman askeri konvoyunun geçmesinden çok kısa bir süre önce yerleştirildi ve yol denetime alınarak sivil araçlar için önlem alındı. 3 Ekim günü beklendiği tarzda düşman aracı yerleştirilen mayının üzerinden geçerken büyük bir patlamayla havaya uçtu ve içindekilerin çoğuyla birlikte imha oldu.

Bagok'ta düşmana bu tarzda bir darbenin vurulmuş olması, Bagok şehitlerinin anısına bağlılığın gereği daha da anlamlı olmaktadır.

Nisêbîn-Midyad yolunda pusu

Nisêbîn-Midyad karayolu üzerinde bulunan yol yapım şantiyesinde nöbet tutan sömürgeci kolluk kuvvetlerine yönelik bir saldırı gerçekleştiren ARGK gerillaları düşmana önemli kayıplar verdirdi.

Yöredeki yurtsever kaynakların bildirdiğine göre, şantiyenin güvenliğini korumakla görevli düşman askeri birliği, nöbet değişimi sırasında gerilla birliklerinin saldırısına uğradı. Ardından kısa süren şiddetli bir

çarpışma meydana geldi. 3 Ekim günü meydana gelen olayda ilk belirlemelere göre 1 asker ve 3 korucu çete öldürülürken, çok sayıda düşman askeri de yaralandı. Ancak tüm engellemelere rağmen olaya yakından tanık olan yöre halkı, sömürgecilerin kayıplarının daha fazla olduğu ve bunun kamuoyundan gizlendiği belirtilmektedir.

Olayda gerilla birliklerimizin herhangi bir kayıpları olmamıştır.

Dêrika Çiyayê Mazî'de çarpışma

Mêrdîn'e bağlı Dêrika Çiyayê Mazî yakınlarında ulusal kurtuluş kuvvetlerimizle düşman birlikleri arasında, ayrıntılarını tam olarak öğrenemediğimiz bir çarpışma meydana geldi. 4 Ekim günü çıktığı bildirilen bu çarpışmada düşman güçlerine çok sayıda kayıp verdiren ARGK birliğinden 2 savaşçı da düşmana karşı kahramanca savaşarak şehit düştü.

Şehitlerden birinin Bismil'in Dêrîş(Soyut) köyünden **Ferit ALPAY (Mustafa)** olduğu bildirilmektedir. Bismil'in Mêrdîn yakınlarına düşen Dêrîş doğumlu şehit **Mustafa** için, 5 Ekim günü 100 araçlık bir konvoy kendi köylerine giderek ailesine başsağlığı diledi ve daha sonra şehidin mezarının başında 600'ü aşkın yurtsever, türkü, marş ve sloganlar eşliğinde gösteri yaptılar.

Bu olaydan sonra büyük bir kudurganlığa kapılan sömürgeci güçlerin şehidin evine giderek her şeyi kırıp döktükleri ve evi talan ettikleri bildirilmektedir.

Korucular silah bırakınca sömürgeciler de jandarma karakolunu geri çekmek zorunda kaldılar

Çeteciliğin çöküşü ve çözülüşü sürüyor. Birçok alanda sömürgeci kurumların kapılarında silah bırakmak üzere kuyruklar oluşturulurken, silah bırakmak istemeyenlerin silahlarına da ARGK gerillaları tarafından köylere düzenlenen baskınlarda el konuyor.

Koruculuğun iflas ettiği alanlardan biri de Mêrdîn ve çevresidir. Hezex ve Kerboran'da ancak tek tük köylerde kalan korucuların da bu günlerde silah bırakmak üzere girişimde bulundukları bildiriliyor. Kerboran'ın korucusu kalan tek köyü Kerbend-(Suçatı)'de, ARGK gerillaları çetelerden birini esir alıyor ve köydeki diğer çetelere derhal silah bırakmaları için haber salıyor. Ve silah bırakmadıkları takdirde esir çeteyi ölümle cezalandıracaklarını bildiriyor. Bunun üzerine köyün toplam 20 kadar korucusu derhal harekete geçti. 7 Ekim günü Kerboran merkezindeki tabura giderek silah bırakmak istediklerini bildiren Kerbend korucularının bu talepleri sömürgeciler tarafından kabul edilmedi. Ancak Kerbendliler de mutlaka silah bırakıp köylerine öyle döneceklerini ve bunda kararlı olduklarını söylüyorlar. Kerboran'da korucusu kalan tek köy durumundaki Kerbend çetelerinin de silah bırakmasıyla alan çetelerden tümüyle temizlenmiş olacaktır.

Öte yandan Hezex(İdil)'e bağlı köylerden korucusu kalan son

TC'nin Güney Kürdistan'a ikinci saldırısı da fiyaskoyla sonuçlandı

Geçtiğimiz Ağustos ayında Güney Kürdistan'a yaptığı saldırıda 500 civarında kayıp vererek ağır bir yenilgiyle dönen TC'nin, havadan ve karadan 11 Ekim'de başlattığı ikinci saldırısı da fiyaskoyla sonuçlandı. 4-5 gün devam eden saldırıda gerillaların izine bile rastlamayan faşist ordu sürüleri, büyük bir moral bozukluğu içerisinde geri döndü.

Gerilla kaynaklarından aldığımız bilgilere göre, TC uçakları sivil yerleşim yerlerini ve terkedilmiş bazı köyleri bombaladı. Fosfor ve napalm bombalarının da kullanıldığı bu saldırılar sonucunda 3 peşmerge ve 9 sivilin yaşamını yitirdiği, 55 sivilin de yaralandığı belirtildi. Karadan da Deştan mıntıkasından giren 2-3 bin komandonun Kanî Masî'ye kadar gidebildiği ve orada çakılıp kaldığı açıklandı. Bunların bütün yapabildikleri ise, yine bazı köyleri uzaktan top atışına tutmak olmuştur.

Gelen en son haberlere göre, bu saldırılarda gerillanın hiçbir kaybı olmadığı gibi, TC birliklerinin gerillalarla temas sağlaması bile sözkonusu olmamıştır.

Öte yandan faşist Türk sömürgecilerinin bu saldırısı Güney Kürdistanlı kitlelerimiz tarafından büyük bir nefretle karşılandı. Zaxo'da PAK tarafından düzenlenen ve 4 bin civarında kitlenin katıldığı yürüyüş ve mitingle TC'nin saldırganlığı protesto edildi.

Türk sömürgecilerinin, uluslararası yasaları hiçe sayan bu saldırısı çeşitli güçler tarafından da tepkiyle karşılandı. Olayı kınayan Alman devleti Türkiye'ye bir protesto notası vererek askeri yardımları durduracağı tehditinde bulunurken, İngiltere de olayı kınayan bir açıklama yaptı. Dünya ilerici kamuoyu ise bu saldırganlığı genelde büyük bir nefretle karşıladı.

BASINA VE DÜNYA KAMUOYUNA AÇIKLAMA

Sömürgeci-faşist Türk devleti, 11 Ekim 1991 günü sabah saat 05.00'ten itibaren Güney Kürdistan'daki gerilla kamplarımıza yönelik yeni bir saldırı başlatmış bulunmaktadır. TC ordusunun savaş uçaklarıyla başlatmış olduğu bombalama harekatı sivil yerleşim birimlerini hedeflemiştir. TC, bu insanlıkdışı saldırılarını 12 Ekim günü sabah saat 07,15'deki bombardımanla da devam ettirmiş ve harekat, savaş uçakları ve helikopterler eşliğindeki hava kuvveti ile binlerce komando, özel tim ve köy korucularıyla karadan da sürdürülmektedir.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin bu iki günlük saldırıları sırasında Güney Kürdistan'da Zaxo-Dihok-Amadiye şehirleri arasında kalan üçgen içinde, sınıra 30 km'lik bir alanda bulunan Banî, Şilan, Suryan ve Begowan köyleri ile Zaxo yakınlarındaki Derxwarî köyü ve ona bağlı iki mezra bombalanmış bulunmaktadır. Sömürgeci-faşist Türk rejiminin sivil halka yönelik bu bombardımanlarında şimdiye kadar belirlendiği kadarıyla sivil halktan 3 kişi ölmüş, 30'un üzerinde kişi de yaralanmıştır. Bombardımanlarda napalm bombalarının kullanılması sonucu, yaralanmaların önemli bir bölümü yanık şeklindedir.

Ayrıca, düşmanın Güney Kürdistan'a saldırıya geçtiği Çukurca ve Uludere alanları basına kapatılmış bulunmaktadır.

Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkının bir bütün olarak desteğini alan ve buna dayanan ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi karşısında nasıl bir çıkmaz içinde olduğunun açık ve somut bir göstergesi olan bu saldırılar sırasında alanda bulunan güçlerimizin hiçbir kaybı olmadığı gibi, bazı kaynaklardan alınan haberlere göre bir savaş uçağı düşürülmüştür. Çukurca-Habur hattındaki güçlerimizden aldığımız kesin haberlere göre ARGK'nin hiçbir kaybı yoktur. Türk sömürgeciliğinin çaresizliğinden kaynaklanan bu azgınca saldırıları sırasında, Güney Kürdistan halkımızın ARGK gerillalarına destek verdiği ve bu doğrultuda tüm imkanlarını seferber ettiği, ARGK 2. Karargah Komutanlığı'ndan verilen bilgiler arasındadır.

Türk sömürgeciliğinin Kuzey Kürdistan'da da tutuklamalar ve kontr-gerilla katliamlarıyla yoğunlaştırdığı bu saldırılar, kendi aczini, çürümüşlüğünü ve çaresizliğini kanıtlamaktan öteye bir anlam ifade etmemektedir. Sömürgeci-faşist Türk ordusunun Ağustos ayındaki Xaxûrkê'ye yönelik saldırısı nasıl büyük bir hezimetle sonuçlanmışsa, bu beyhude saldırısının akibeti de aynı olacaktır. Artık Güney Kürdistan halkımızın da büyük desteğini kazanan Ordumuz ARGK, halkımızla birlikte bu saldırıları anında boşa çıkaracaktır. Ordumuz ARGK ve onun yanında yer alan halkımız, Türk sömürgeci faşizmine hakettiği dersi verecek güçtedir.

Rejimin ağır bunalımının zorlamasıyla gündeme gelen erken genel seçim öncesinde böyle bir saldırıya girişen faşist ANAP hükümeti, sözümona halka ne kadar "güçlü" olduğunu göstermek istemektedir. Ama bu "kuvvet gösterisi"nin Ordumuz ARGK karşısında büyük bir bozgunla sonuçlanması ve sahiplerinin bunalımlarını derinleştirerek TC'nin çöküşünü hızlandırması kaçınılmazdır. Hiçbir güç TC'yi bu akibetten kurtaramayacaktır.

12 Ekim 1991

PKK Avrupa Temsilciliği

Değerli okuyucularımız,

Sizlere her bakımdan daha kaliteli ve doyurucu bir Berxwedan sunabilmek amacıyla yeni yılla birlikte yapacağımız düzenlemeler için eleştiri ve önerilerinizin bizlere yol göstereceği ve yardımcı olacağı inancındayız.

Bunun için her okuyucumuzun aşağıdaki anketi doldurarak en geç 30 Kasım 1991 tarihinde elimize ulaştırmalarını diliyoruz.

Berxwedan

Rojnameya Kurdî û Tirkî

OKUYUCU ANKETİ

ULUSAL VE SOSYAL KİMLİK

1- Milliyetiniz: ....

2- Ana diliniz: ....

3- Yaşınız: ....

4- Cinsiyetiniz: ☐ Kadın ☐ Erkek

5- Mesleğiniz: ....

6- Öğrenim durumunuz: ....

7- Bildiğiniz yabancı diller: ....

....

8- Çalışıyor musunuz: ☐ Evet ☐ Hayır

9- Ortalama aylık geliriniz: ....

BERXWEDAN'IN İÇERİĞİ VE BİÇİMİ

10- Berxwedan'ı bir bütün olarak nasıl görüyorsunuz?

....

....

11- Yazım dilini ve anlatımını nasıl buluyorsunuz?

....

....

12- Yazı ve fotoğraf dizimini nasıl buluyorsunuz?

....

13- Fotoğraf sayısı için ne diyorsunuz?
☐ Az ☐ Çok ☐ Yeterli

14- Berxwedan'ın Kürdistan, Avrupa ve Dünya haberlerini yeterli buluyor musunuz? Eğer hayır ise hangileri?
☐ Kürdistan ☐ Avrupa ☐ Dünya

15- En çok beğendiğiniz ve sürmesini istediğiniz sayfalar sırasıyla hangileridir? (Kutulara sırasıyla rakam yazınız)
☐ Kahramanlık sayfası ☐ Kültür sayfası
☐ Yorum sayfası ☐ Dünya haberleri
☐ Kürdistan'dan savaş haberleri
☐ Okuyucunun kaleminden
☐ Avrupa haberleri ☐ Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi
☐ TC uygulamaları ☐ Röportajlar
☐ Cezaevi mektup ve yazıları
☐ Gerilla mektupları ☐ Çocuk sayfası

16- Berxwedan'da beğenmediğiniz sayfalar var mı, hangileri?

....

....

17- Berxwedan'da ağırlıklı olarak yer verilmesini istediğiniz konular var mı, hangileri?

....

....

DEVAMI ARKA SAYFADA

birkaçının da silah bıraktıkları bildiriliyor. Örneğin Ereban(Karalar) köyünden 24 kişinin, yine 21 Eylül'de Xirabê Rappin(Tepeköy) köyünden de 60 korucunun silah bıraktıkları bildiriliyor. Xirabê Rappin köyünden olan ve silah bırakmak istemeyen bir çetenin 23 Eylül günü Hezex merkezinde gerillalar tarafından vurularak ölümle cezalandırıldığı bildiriliyor.

Bu arada yaşanan dikkat çekici bir gelişme de, tüm korucuların silah bırakması ardından Xirabê Rappin köyündeki jandarma karakolunun derhal kaldırılarak taşınmış olmasıydı. Çeteler olmayınca sömürgeci askeri birliklerin Kürdistan'ın birçok alanında kendilerini korumakta bile aciz kaldıkları bir kez daha açıkça gözler önüne serilmiş oluyordu. Aynı zamanda "Korculuk" sisteminin kimleri korumak amacıyla oluşturulduğu da bir kez daha açığa çıkmış oluyordu.

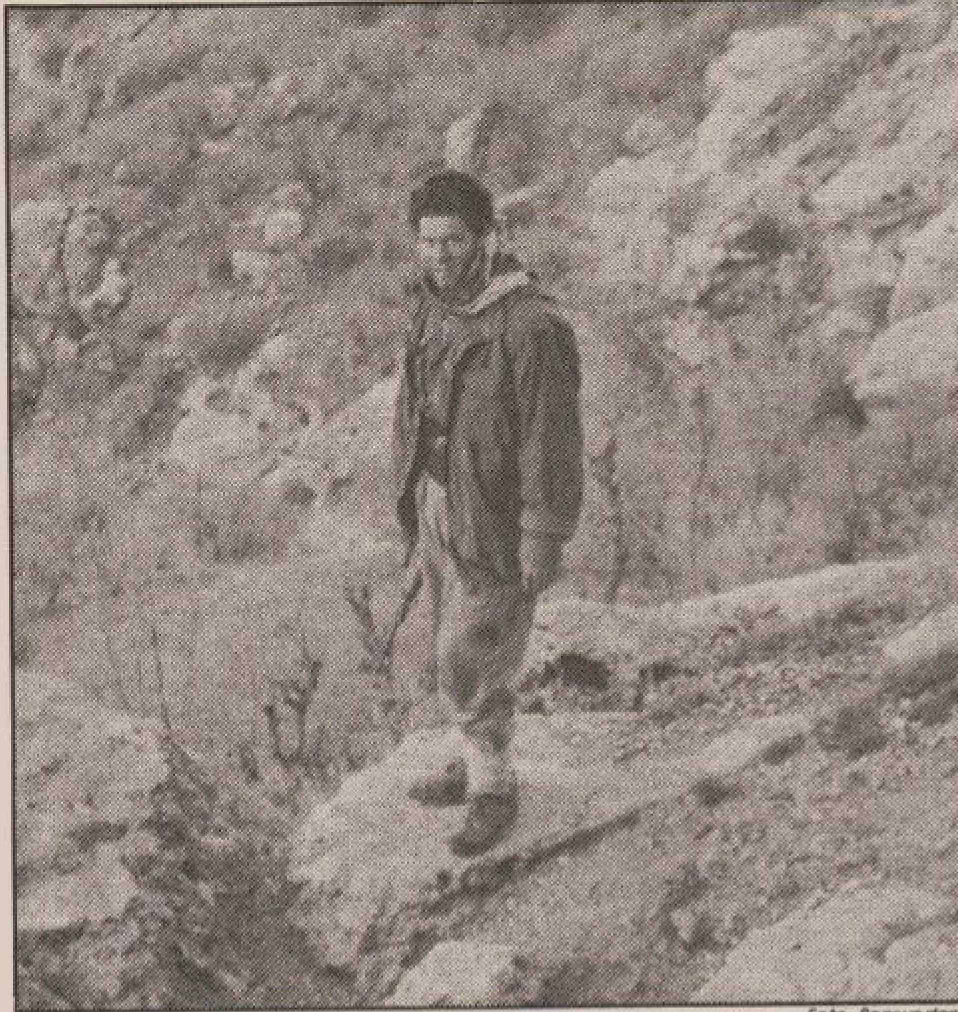
Midyad-Qertemîn çarpışmasında sömürgecilere bir darbe daha

Midyad'ın Qertemîn köyü yakınlarında ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında çarpışma çıktı. Midyad'a bağlı olmakla birlikte Hezex'e daha yakın olduğu bildirilen bu alanda 28 Eylül günü meydana gelen çarpışmada, sömürgeci ordu sürülerine etkili bir darbe daha vuruldu. Düşman kayıpları konusunda kesin bilgi edinilememekle birlikte çok sayıda ölü ve yaralı bulunduğu belirtiliyor. Çarpışmada gerilla birliklerimizin herhangi bir kayıp vermediği kaydedildi.

Çarpışma haberinin çevrede kısa sürede yayılması üzerine olayı gizlemenin mümkün olmadığını anlayan sömürgeciler, sadece iki askerin yaralandığı tarzında açıklama yaparak kayıplarını ve olayın gerçek boyutlarını gözden kaçırmaya çalıştılar.

Gûrgum/Pirrîn/Dilûk

Karabıyıklı dağlarında üç gün süren çarpışmalarda sömürgecilere çok sayıda kayıp verdirildi

Çoşku ve sevinç duygusunu dağlarımda yaşarım

Foto: Berxwedan

Dilûk/Pirrîn *(Berxwedan):* Dilûk(Antep)-Gûrrgum(Maraş) il sınırındaki Karabıyıklı dağlarında ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz ile sömürgeci ordu sürüleri arasında çıkan ve yer yer üç gün devam eden çarpışmalarda sömürgecilere çok sayıda ölü ve yaralı kayıp verdirildiği bildirilmektedir.

Edinilen bilgilere göre olay şöyle gelişiyor:

1 Ekim günü sabah saatlerinde Karabıyıklı dağlarının Mağaratepe mevkiinde 3 araçlık bir düşman askeri konvoyu, ARGK birlikleri tarafından pusuya düşürüldü. Ağırlıklı olarak özel tim ve kontr-gerilla birliklerinden oluştuğu anlaşılan düşman güçlerine önemli kayıplar verdirildi. Pusu eyleminin ardından konvoydaki araçların ağır hasar gördüğü, bu alandan çevre il ve ilçe hastanelerine çok sayıda ölü ve yaralı taşındığı bildirildi. Bunlardan sadece Antep Sosyal Sigortalar Hastanesi'ne kaldırılanlardan 1 özel tim elemanı ile 1 askerin öldüğü kesin olarak öğrenilebildi. Ayrıca Türkiye'nin bir numaralı kontr-gerilla elemanlarından olan emniyet şube müdürü Reşat Altay ile komiser Mehmet Pakdemir'in de ağır yaralılar arasında bulunduğu bildirilmektedir.

İlk gün yedikleri ağır darbenin etkisiyle sarsılan sömürgeci birlikler, alana sevkedilen çok sayıda yeni birlikler ve havadan da Puma helikopterlerinin desteğinde yeniden saldırıya geçtiler. Böylelikle çarpışmalar yer yer üç gün devam etti. Kendilerinden sayı ve teknik açıdan kat kat üstün düşman birliklerine karşı üç gün boyunca kahramanca savaşan ARGK gerillaları, düşmana sürekli yeni kayıplar verdirdi. Bu arada kahramanca bir direniş sergileyen değerli ARGK komutanlarından **Hasan VURAL(Abbas)** ile **Sait ATEŞ** şehit düştüler. Şehit Abbas yoldaş, Eyalet Komite Üyesi ve Maraş Bölge Sorumlusu idi.

Şehit **Abbas** yoldaşın cenazesi Narlı'da törenle toprağa verildi.

Pirrîn'in Şerefan köyüne gerilla baskını

Pirrîn merkezine bağlı Şerefan(Şerefli) köyüne 28 Eylül akşamı ARGK birlikleri tarafından bir baskın düzenlendi. Belirtildiğine göre akşam saat 21.00 sıralarında köyü kuşatmaya alan gerillalar, daha sonra üç koldan köyün içine girerek işbirlikçilere ait evleri ateşe tuttular. Yaklaşık iki saat kadar silah seslerinin duyulduğu, gerillaların daha sonra çetelere ait evlere girdiği ancak hiçbir evde çetelerle karşılaşmadıkları bildirildi. İşbirlikçi çeteler böylece bir şans eseri pis canlarını kurtarırken, işbirlikçilere ait bir otobüs de gerillalar tarafından ateşe verildi.

İlk kez böyle bir eyleme tanık olan ve gerillanın düşman odaklarına saldırısını ilk kez bu denli yakından gören köy halkının bundan büyük bir sevinç ve coşku duydukları ve gerillaları köyden bu duygularla uğurladıkları belirtildi.

Olaydan sonra Pirrîn merkezine çok yakın mesafedeki bu köye baskın düzenlenmiş olmasını sindiremeyen sömürgecilerin bunun verdiği kudurganlıkla Şerefan halkına yoğun baskı uyguladığı ve birçok suçsuz insanı gözaltına aldıkları bildirilmektedir.

✂

18- Berxwedan'ın sayfa sayısı hakkında düşündükleriniz?

☐ Daha az olmalı ☐ Daha çok olmalı

☐ Yeterli

19- Gazetenin boyutlarını nasıl buluyorsunuz?

☐ Daha büyük olmalı

☐ Daha küçük olmalı

☐ Bu durumuyla iyi

20- Kürtçe bölüm hakkında düşünceleriniz

a) Sayfa sayısı: ☐ Daha çok olmalı

☐ Daha az olmalı ☐ Yeterli

b) Yeterince anlaşılıyor mu?

☐ Evet ☐ Hayır

21- Kültür, sanat ve edebiyat sayfalarını yeterli görüyor musunuz?

☐ Evet ☐ Hayır

22- Berxwedan'a hiç haber iletiyor musunuz?

☐ Evet ☐ Hayır

23- Berxwedan'a hiç yazı yazdınız mı? (Herhangi bir konuda)

☐ Evet ☐ Hayır

DAĞITIM, PERİYOD, FİAT

24- Berxwedan'ı nasıl alıyorsunuz?

☐ Dağıtıcılardan ☐ Abone ☐ Diğer

25- Berxwedan'ı dağıtıyor musunuz?

☐ Evet ☐ Hayır

26- Berxwedan'ı dağıtırken güçlükle karşılaşıyor musunuz? Varsa belirtiniz.

....

27- Berxwedan sizi etkiliyor mu? En çok hangi konularda etkiliyor?

....

....

....

28- Berxwedan'ı haftalık görmek ister misiniz?

☐ Evet ☐ Hayır

29- Aldığınız Berxwedan'ı kaç kişi okuyor?

....

30- Berxwedan'ı toplu okuduğunuz oluyor mu?

☐ Evet (Kimlerle) ☐ Hayır

....

....

31- Berxwedan'ı ne zamandan beri okuyorsunuz?

....

32- Berxwedan'ı düzenli mi, aralıklarla mı okuyorsunuz?

☐ Düzenli ☐ Aralıklarla

33- Okuduğunuz başka gazete ve dergiler hangileridir?

....

....

34- Ayrıca iletmek istediğiniz eleştiri-önerileriniz var mı? Kısaca belirtiniz.

....

....

....

....

Sömürgeciler kiliseye saldırdı

Bugün Kürdistan halkı dünya insanlık tarihinde eşine ender rastlanan vahşet, katliam, sürgün ve işkencelere maruz kalmaktadır. Birleşmiş Milletler'ce kabul edilen insanın temel hak ve özgürlüklerine ilişkin tüm belgelere ve İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'ne imzasını atan TC, pratikte hiçbir zaman bunların gereklerini yerine getirmemiştir. Tükenişini gören TC, ömrünü birkaç gün daha uzatabilmek için her türlü çılgınlığa baş vurmaktadır.

İşte son dönemlerde sıkça görülen örnekler TC'nin sadece Kürt halkına değil, bütün insanlık değerlerine düşman olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Yaşanan örnek şöyle gelişiyor: Nisêbîn'in Xwarê Balê(Üçköy) köyünden 3 km. uzaklıktaki Dêr-Melkê Kilisesi'ne gerillaları barındırıyor gerekçesiyle, 12 Eylül günü sömürgecilerce bir baskın düzenlenir. TC ırkçılığı dünyada eşine ender rastlanan bir ırkçılıktır. Halklara düşman olan karakterini geçmişte yüzbinlerce Ermeni ve Balkan halklarına yaptıkları soykırımlarla gösterirken, günümüzde de Kürdistan'daki Asuri, Yahudi, Hıristiyan vd. azınlıklara yaptıklarıyla daha da açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Kilisenin rahibi İşo Ataş'ı gece geç saatlerde kaldıran sömürgeciler, kendisini kilisenin kapısını açmaya zorlarlar. Rahip gecenin bu saatinde kapıyı açmayacağını söyleyince, TC subayı rahibi tehdit ederek, merkezine döner ve daha fazla asker alarak tekrar Dêr-Melkê Kilisesi'ne gelir. Azgın, sömürgeci subay rahibe kapıyı açmaması halinde, kiliseyi bombalayacağını söyler. Rahip çaresiz kapıyı açar. Kapı açılır açılmaz 30 asker birden Rahip İşo'nun üzerine çullanır. Bir yandan işkence yaparken diğer yandan da, "Siz kilisede gerillalaları barındırıyorsunuz" diyerek işkencelerine gerekçe o-luşturular. Kilisedeki tüm eşyaları arama bahanesiyle kırıp dağıtırlar. Kilisede bulunan dört rahibeye de küfür ederek sarkıntılık etmeye yeltenirler. Rahibelerin direnişiyle karşılaşan faşist TC askerleri, öfkelerini kilisede bulunan 12 yetim çocuğa işkence yaparak almaya çalışırlar.

Sömürgeci birlik, sinsi bir yönelimle Rahib İşo'ya ajanlık teklif ederek, gerillalar hakkında anti-propaganda yapmasını isterler. Ancak rahip bütün bunlara karşı çıkarak kabul etmez. Bunun üzerine öfkelenen TC subayı, rahibi on gün Nisêbîn şehir merkezine sürgün eder.

Bu uygulamayla da anlaşılacağı üzere TC, giderek gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısındaki çözümsüzlüğünü din, mezhep vb. çelişkileri derinleştirerek bertaraf etmeye çalışmakta ve bunu bir "can simidi" olarak görmektedir. Ancak Kürdistan halkı bu oyunları iyi bilmekte, sömürgeciliğe karşı verdiği mücadelede hakların kardeşliğini her gün daha da pekiştirmektedir.

TC'nin suç günlüğünden

Nisêbîn'de 4 yurtsever daha vahşice katledildi

Yurtseverliğin giderek daha çok geliştiği Nisêbîn'de kontr-gerilla timleri suçlarına yenilerini ekliyorlar.

En son olarak elimize ulaşan bilgilere göre Nisêbîn'e bağlı Bawernê köyünde 3 ve Nisêbîn merkezinde de 1 olmak üzere toplam 4 yurtsever daha kontr-gerilla tarafından katledildi.

4 Ekim günü akşam saatlerinde içinde 5 kişinin bulunduğu kahverengi bir taksi ile Bawernê(Bahçebaşı) köyüne gelen kontr-gerilla timi, **Süleyman Aslan** (47) adlı yurtseverin evine giderler. Kontr-gerilla timi *"Gel beraber Mehmet Göktekin'in evine gidelim. Orada işimiz var"* diyerek, Süleyman Aslan'ı yanlarına alırlar ve 47 yaşındaki **Mehmet Göktekin**'in evine götürürler. Mehmet Göktekin bu şahısları tanımadığından kapıyı açmak istemez. Kontr-gerilla timinin *"Çık dışarı, senin misafirleriniziz ve seninle işimiz var"* şeklindeki ısrarlarına rağmen Mehmet Göktekin'e kapıyı açtıramazlar. Bunun üzerine Süleyman Aslan'ı kapıyı açtırması için zorlarlar. Ancak yine sonuç alamayan özel tim elemanları bir süre kapı ve pencereler önünde sessiz bir şekilde durarak Mehmet Göktekin'in çıkmasını beklerler. Özel tim elemanlarının gidip gitmediklerini anlamak için pencereden kafasını uzatan Mehmet Göktekin tek kurşunla vurularak katledilir.

Kontr-gerilla timi yanlarında bulunan Süleyman Aslan'ı da kollarını kırdıktan sonra vücudunun değişik yerlerine 13 kurşun sıkarak katleder. Burada katledilen yurtsever Süleyman Aslan'ın bir oğlu ARGK saflarında savaşmaktadır.

Katiller timi köyü terkederken su deposunun bekçi kulübesinde bulunan iki bekçiyi de tanıyorlar ve bu bekçilerden 27 yaşındaki **Aziz Aslan** da vurularak katlediliyor.

Bekçilerden yaralı olarak kurtulan da bir şehit babasıdır. Görüldüğü gibi hedefler bilinçli olarak seçilmiştir ve katillerin ellerindeki silahların G-3 piyade tüfekleri olduğu görgü tanıklarınca anlatılmaktadır.

Halkımızın özgürlük kavgasına sahip çıkalım

Kürdistan'da çağımızın en büyük vahşeti yaşanıyor. Denilebilir ki, 20. yüzyılın en büyük soykırımlarından biri gerçekleştiriliyor. Hem de tüm dünyanın gözleri önünde, en sıradan insani duyguları bile ayaklandıracak tarzda bir insanlık trajedisi yaşanıyor. Soykırıma tabi tutulan, özgürlük, demokrasi, bağımsızlık, birlik ve onurlu bir yaşam istemiyle ulusal kurtuluş kavgası yürüten Kürt halkıdır.

Faşist sömürgeci TC rejimi, tüm uluslararası kuralları, ölçüleri, anlaşmaları hiçe sayarak, Hitlervari yöntemlerle, tüm savaş mekanizmalarıyla, en gelişmiş kitle kırım araçlarıyla tüm dünyaya meydan okurcasına bir soykırım hareketi gerçekleştiriyor. Faşist TC büyük kitle katliamları yapma amacındadır. Sivil yerleşim birimlerini hedef seçmektedir. Kimyasal bombalarla, kontr-gerilla katliamlarıyla, Kürtlük adına, Kürt direnişi adına ne varsa hepsini imha etmeyi önüne hedef koymuştur. Katliamlara tabi tutulmak için Kürt olmak yeterlidir. Acelesi var faşist TC'nin. Çünkü; 7 yıllık gerilla savaşında büyük bir ekonomik ve toplumsal çöküntünün içine girmiştir. Ve giderek ekonomik, askeri ve toplumsal çöküntü şiddetleniyor. 7 yıllık süreçte, ulusal kurtuluş mücadelemiz önemli gelişmeler kaydetti ve etmektedir. Öyle ki, Kürdistan'ın önemli bir bölümü bugün gerillalarımızca TC kontrolünden çıkarılmıştır. TC rejiminin varlığı bugün Kürdistan'da tartışma konusu olmuştur. İşte tüm bu nedenlerden dolayı TC, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizi ezmek, etkisizleştirmek için katliamlara girişiyor.

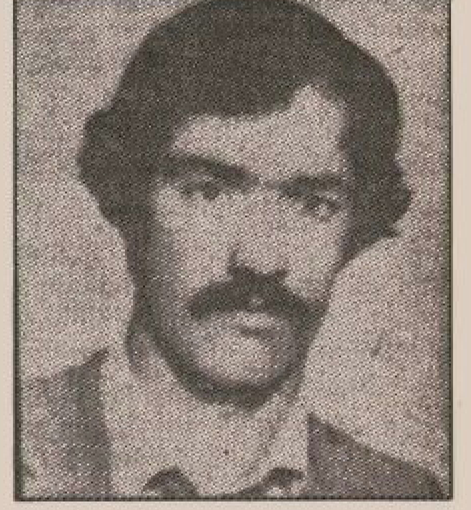
Durdurulması imkansız hale gelmiş kitle eylemliliğimize karşı, çaresizlik içinde bocalayan TC, Kürdistan'ı bombalamakta, her gün yeni katliamlar gerçekleştirmekte ve Güney Kürdistan'a katliam seferleri düzenlemektedir. Sömürgecilerin halkımıza reva gördükleri soykırımlar yeni değil. Daha dün faşist Saddam yüzbinlerce insanımızı ölüme attı, yüzlerce kadın ve çocuğu açlık ve soğuktan katletti. TC bugün bunu daha da genişleterek yapma planları içindedir. ABD'nin Vietnamlılara, Hitler'in Yahudilere, İsrail'in Filistinlilere karşı gerçekleştirdiği soykırım yöntemlerinin tümünü TC katliamcı ruhunda sentezleyip halkımız üzerinde deniyor. Bu politikasıyla şunları hedefliyor: Soykırımı şiddet ve kitlesel kırım aracıyla gerçekleştirip, gerillayı halktan koparmayı, dalga dalga büyüyen serhildanları durdurmayı, en azından kendi ömrünü birkaç yıl daha uzatmayı hedeflemekte ve Kürdistan'da yaşamı olanaksızlaştırmak; ki bunun bir parçası olarak, köyleri yakılıp yıkılan, yaşam olanakları ve fiziki varlığı ciddi bir tehlike altına sokulan halkı göçe zorlamak... Filistin halkının başına getirilen, bugün halkımızın başına getirilmek isteniliyor. Halkımız mültecileştiriliyor. El kapılarında onursuzluğa, açlığa, sefalete, hastalığa ve her türlü işkenceye mahkum ediliyor. Bu da soykırımın çok kaba ve acı bir halkasıdır.

Tarihsel sorumluluk, bugün fiili siyasal sorumluluk biçiminde somutluk kazanıyor. Faşist TC, Kürdistan'da tüm canlı varlıklara karşı bir katliam-imha hareketi gerçekleştiriyor. Son dönemde Mêrdîn bölgesinde yoğunlaşan kontr-gerilla saldırıları, kitlesel katliamların provası olmaktadır. Tarihinin en zor günlerini yaşayan TC, gelişen gerilla saldırıları ve serîhildanlar karşısında, çaresizliğini, bitmişliğini katliamlarla ispatlamaktadır. Etrafı ateşle kuşatılan bir akrep çaresizlikten kendini nasıl zehirliyorsa, TC'nin durumu da öyledir. Yürüttüğü özel savaşta kullanmadığı araç, baş vurmadığı yöntem kalmadı. Son çarenin intihar eylemleri olduğunda karar kılmış ve bu nedenle her gün yeni katliamlar yapmaktadır.

TC subayları çoğu yerde halkımızı tehdit ederken, iki ay sonra görüşürüz demekteler. İki ay sonra nedir? Evet, bugün yapılan kontr-gerilla eylemleri iki ay sonranın bir provası mıdır? Tüm bu vahşet saldırıları gösteriyor ki, TC artık ölümle pençeleşiyor, bu pençeleşmede biraz olsun nefes alabilmek için yapmayacağı çılgınlık yoktur ve bu çılgınlığın hesabıyla iki ay sonra görüşürüz diyor. Düşman, gerillaya karşı çaresiz kaldığı için, kitle katliamlarını yaparak öc almak istiyor. Şunu açık belirtelim: TC'yi artık hiçbir güç kurtaramaz ve kurtaramadığı için de kendi mezarını kendisi kazıyor. TC'nin provasını yaptığı katliamlara karşı gerilla mücadelemiz daha da gelişecektir. Ve halkımızın muazzam serîhildanlarıyla 20. yüzyılın bu utanılası rejimini tarihin çöp sepetine atacak ve bağımsız birleşik demokratik Kürdistan'ı kuracaktır. Hiçbir güç haklı ve onurlu mücadelemizi durduramayacaktır.

Şemsettin Tek

Ali Erdem

13 çocuk babası Şemsettin Tek de özel tim kurbanı

23 Eylül günü Hezex'in Fîl köyünden Nisêbîn'e meyve satmak için gelen yurtsever Şemsettin Tek, kontr-gerilla tarafından katledildi.

Yurtsever kaynaklardan edindiğimiz bilgiye göre 26 yaşındaki 3 çocuk babası **Şemsettin Tek**, 23 Eylül günü Nisêbîn Hali'ne meyve satmak üzere gelir. Burada geçim kaynağı olan meyvelerini satmaya çalışırken kontr-gerilla elemanı bir şahıs tarafından 14'lü tabancayla vücudunun değişik yerlerine 8 kurşun sıkılarak katledilir.

Bu olay üzerine diğer Fîl köylülerinin kendilerine ne zaman sıra geleceği endişesiyle yaşadıkları gelen haberler arasında.

Kontr-gerilla Kosar'da da bir yurtseveri katletti

Faşist TC sömürgecileri çöküşe yaklaştıkça daha çok kudurganlaşarak yurtseverleri tek tek imha etmeye yönelmektedirler. Nisêbîn ve Hezex'ten sonra Kosar'da da bir yurtsever kontr-gerilla tarafından katledildi.

Edindiğimiz bilgilere göre olay şöyle gelişiyor:

29 Eylül günü bir kontr-gerilla timi Kosar(Kızıltepe)'ın Akçapınar mezrasına gelir. Kontr-gerilla timi önceden belirlemiş olduğu üzere **Ali Erdem** adlı yurtseverin babasının evine giderek Ali Erdem'in evde olup olmadığını sorar. Baba Mehmet Erdem'in net bir cevap vermemesi üzerine kızını ve komşularından birinin çocuğunu alarak Ali Erdem'in evine götürürler.

Ali Erdem, kontr-gerillanın kendisine yönelik bir komplo düzenlemek istediğini tahmin ettiğinden ilkin kapıyı açmaz. Ancak azgın mahluklar kapıyı kırarak Ali Erdem'i evinden çıkarırlar ve Nezir Temiz adlı köylünün evine götürerek burada kurşuna dizerler.

Olayda ayrıca Ali Erdem'in annesi Emine Erdem, Cemal Çiçek ve Buharê Temiz adlı köylülerde yaralanırlar.

Son dönemlerde kontr-gerilla eylemlerinin artması açık ki, tesadüf değildir. Bu, bizzat sömürgeci devletin daha da geliştirerek yaygınlaştırmaya çalıştığı bir imha yöntemidir. Bu tür olayların özellikle seçim öncesi bir süreçte yoğunlaştırılması yeni sürecin yönelimlerini de gözönüne sermektedir.

Çetelerin kaçırdığı köylü kayıp

Eylül ayı sonlarında Midyad'ın Kerşafê köyünden bir başka köye koyun götürmekte olan yurtsever bir köylü yolda çeteler tarafından durduruluyor. Sayıları 15 kadar olduğu bildirilen çetelerin *"Bizimle gel işin var"* diyerek yanlarına aldıkları yurtsever köylüden o günden bu yana haber alınamadığı belirtiliyor.

Gözaltılar, aile gözaltılarına dönüştürüldü

TC, seçim süreciyle birlikte devlet terörünü tırmandırıyor. Kontr-gerilla katliamları hergün biraz daha artarken, gözaltına alma olayları da yoğunlaşıyor. 27.09.1991 tarihinde Wan'da başlatılan operasyonda, yaşlı, genç, çocuk, kadın denmeden aileler tüm fertleriyle gözaltına alındılar. İHD yönetim kurulu üyesi Yusufhan Zorba ve ailesinden dört kişi, giyinmelerine bile izin verilmeden gece evden götürülerek karakolda işkenceye alınıyorlar. Aynı gece bir çok ev basılarak, 50 kadar yurtsever gözaltına alınır. Bu 50 kişi arasında evlerinden dövülerek götürülen 70 yaşındaki Şemsettin Koçak, 2 oğlu ve 1 kızı, 60 yaşındaki aile reisi Cemil Yacan ve iki oğlu da vardır. TC yaşadığı çözümsüzlüğün sonucu olarak toplumu meydana getiren temel taşlar kabul edilen ailelere yönelmektedir. İHD Van Şubesi yaptığı açıklamayla yapılan operasyonların tam anlamıyla birer vahşet örneği olduklarını vurguladı. Evlere gece yarısı zorla girilerek tüm aile mensupları yataklarından yarı çıplak bir durumda kaldırılıyorlar. Küçük çocukların bile sorgulandıkları belirtilmektedir.

Evet. TC, vahşetine her yönüyle daha da pekiştirerek devam etmekte, bir labirent içinde hergün biraz daha boğulurken eline geçirebildiği tüm insanlık değerlerini de yok etmektedir. Halkımızı gözaltına almalarla sindirmeye çalışan TC'nin çabaları, hakettiği sona gidişini hızlandırmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

Gözaltına alınanlar şunlardır:

Emine Aslan, Emine Aslan'ın misafiri (bayan), Yusufhan Zorba-İHD Yön. Kur. Üyesi, Eyüphan Zorba, M. Şirin Zorba, Muhittin Aksin, Şakir Kanat-İHD Üyesi, Teyiphan Zorba-İHD Üyesi, Seyfettin Zorba-İHD Üyesi, Cemal Koçak-İHD Üyesi, Şemsettin Koçak (70), Kemal Koçak, Kadir Koçak, Çuri Koçak (bayan), Cemal Koçak, Hüseyin Karakoyun, Şeyhmus Karakoyun, Senar Turgut (film yapımcısı), Cemil Yacan (60), Hadi Yacan, Hayrettin Yacan, Salih Bağı, Mehmet Kireç.

Yeni Ülke yine toplatıldı

Yeni Ülke gazetesinin toplatılması artık neredeyse gelenek haline geldi. İnsanlık düşmanı TC, yaptığı katliamların, sergilediği vahşetin kamuoyuna yansımaması için elinden gelen herşeyi yapıyor. Bu nedenle de gerçeklerin kamuoyuna ulaştırılmasını temel görev olarak algılayıp bu yönlü çaba içerisinde olan demokratik basın-yayın kurumlarını toplatma kararları ve cezai müeyyidelerle susturmaya çalışıyor. Demokratik basına yönelik baskılara karşı, burjuva basını da adeta şakşakçılık yapıyor, bu uygulamaları sessizliğiyle meşrulaştırıyor.

Gerçekçi haberciliği temel alan basını susturmaya yönelik uygulamaların yeni bir halkası Yeni Ülke gazetesine karşı hayata geçirildi. Böylece Yeni Ülke gazetesinin 49 sayısından 18'i toplatılmaya maruz kalmış oluyor.

DUYURU

Postakutusu numaramız değişmiştir. Yenisi şöyledir:

Postfach 10 15 31

Mihrîcana Govend û Muzîka Kurdistanê '91

Hannover *(Berxwedan)*: Kürdistan halkı her geçen gün hızla ERNK saflarında bütünleşmektedir. Kürdistan halkı, askeri ve siyasi ordulaşmada geliştiği gibi, sanat ve kültür alanında da gelişmesini sürdürmektedir.

HUNERKOM (Yekîtiya Hunermendên Welatparêzên Kurdistanê) kültür ve sanat çalışmalarının bir parçası olarak halkımızın müzik ve folklor alanındaki değerlerinin toparlanması, geliştirilmesi ve kamuoyuna tanıtılması amacıyla geleneksel Mihrîcana Govend û Muzîka Kurdistanê '91 (Kürdistan Folklor ve Müzik Festivali) düzenledi.

Sömürgeci hakim güçler tüm ulusal, kültürel değerlerimizi imhaya yönelmekle de kalmayıp kendine maletmeye çalışmaktalar. Sömürgeciler, İstanbul Belediyesi Konservatuvarı adı altında yıllarca uzmanlarını Kürdistan'a gönderip halk türkülerimizi Türkçeleştirmektedirler. Makamlar da Türk makamlarına uygun bir hale getirilmektedir. Bu türkülerin icrasında Kürt kökenli ses sanatçıları kullanılmaktadır. İzzet Altınmeşe, İbrahim Tatlıses vb. ses sanatçılarının kullanılmasının nedenine gelince: Kürt türkülerinin söylenmesine Kürtlerin gırtlak yapılarının daha elverişli olması, diğer bir nedeni ise Kürt müziğinin bu tür sanatçılar aracılığıyla Türkçe olarak söylenmesinin Türkleşme ve Türkleştirme çabalarına daha iyi hizmet etmesidir. Örneğin Mehmet Özbek gibi Türk halk müziği uzmanının derlemesini yaptığı "Beyaz Gül, Kırmızı Gül" ödül kazanmıştır. Bu türkü, yılın "Türk halk müziği parçası" seçilmiştir. Halbuki bu türkü Ozan Tahsîn Taha tarafından Kürtçe derlenip söylenmiştir. Folklora gelince; "Halk oyunlarını yaşatma ve yayma tesisi" adı altında büyük bir faaliyet yürütmekteler. Son yıllarda sömürgeci TC, Avrupa'nın çeşitli şehirlerinde yapılan yarışmalarda Kürt folkloru sayesinde büyük başarı elde etmiştir. Bu arada 1980 Ağustos'unda Fransa'nın Matka şehrinde çocuklar arasında yapılan yarışmada Türk çocukları, Kürdistanlı çocukların giyimini giyerek birinci olup ödül kazanmışlardır. 1975'te İspanya'nın Oviada kentinde yapılan yarışmada dünya folklor birincisi olmuşlardır. Yine 1978'de Fransa'nın Dijon kentinde birinci olmuşlardır. Moskova'da yapılan uluslararası yarışmada folklor ve halk türküleri dalında yine birinci olmuşlardır. Ve daha birçok yarışmalarda ödüller, madalyalar kazanmışlardır.

"Kürdistan Folklor ve Müzik Festivali" Almanya'nın Osnabrück kentinde HUNERKOM tarafından 28-29 Eylül tarihleri arasında düzenlendi. Mihrîcana, toplam 15 folklor ve 14 müzik grubu katıldı.

Devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşu ardından, mihrîcanın önemini belirten Kürtçe ve Türkçe siyasi konuşmalar yapıldı. Jüri heyetinin yerini almasıyla yarışmalar başladı. Mihrîcanın ilk gününde Avrupa'nın çeşitli alanlarından gelen folklor grupları Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden oyunlar sergilediler. Festivalin ikinci gününde ise müzik dalında katılan gruplar, kendi besteledikleri devrimci türküleri söylediler.

Folklor ve müzik gruplarından ilk üç sıraya giren gruplara kupalar verildi. Öte yandan HUNERKOM başarı belgesi de gruplara verildi. Dereceye giremeyen gruplara ise HUNERKOM tarafından hediyeler verildi. Derece alan gruplardan bir sözcü şu açıklamayı yaptı: *"Kürdistanlı sanatçılara büyük görevler düşmektedir. Bu görevlerin başlıcası sanat cephesini örgütleyip, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin hizmetine sunmaktır. Sanatçıları HUNERKOM bünyesinde örgütleyip kültürümüzü, sanatımızı geliştirmek ve dünyaya tanıtmak görevimizdir."*

Mihrîcan'a katılan müzik grupları:
(Derece sırasına göre)

1) **Hêzil** (İsveç)
2) **Serkeftin** (Frankfurt)
3) **Şoreş** (Avusturya)
4) **Serîhildan** (İsviçre)
5) **Cesûr** (Bielefeld)
Jiyan (Stuttgart)
6) **Berîvan** (Bonn)
Hêzil (Berlin)
Botan (Duisburg)
7) **Zîlan** (Hollanda)
8) **Amed** (Hannover)
9) **Serhedan** (Fransa)
10) **Welat** (Hamburg)
11) **Serîhildan** (Nürnberg)

Mihrîcan'a katılan folklor grupları:
(Derece sırasına göre)

1) **Sefkan** (İsviçre)
2) **Zîlan** (Hollanda)
3) **Serkeftin** (Frankfurt)
4) **Herekol** (İsveç)
5) **Welat** (Hamburg)
Ferat (Köln)
Cesûr (Bielefeld)
6) **Cûdî** (Fransa)
Berîvan (Bonn)
Serîhildan (İsviçre)
7) **Jiyan** (Stuttgart)
8) **Amed** (Hannover)
9) **Mezra Botan** (Stuttgart)
10) **Botan** (Berlin)
11) **Hêzil** (Duisburg)

Folklorda ilk üç dereceye giren gruplar:
1. **Sefkan** (İsviçre)
2. **Zîlan** (Hollanda)
3. **Serkeftin** (Frankfurt)

Müzikte ilk üç dereceye giren gruplar:
1. **Hêzil** (İsveç)
2. **Serkeftin** (Frankfurt)
3. **Şoreş** (Avusturya)

Mihrîcan birincisi Koma Sefkan folklor ekibi Foto: Berxwedan

Mihrîcan birincisi Koma Hêzil müzik ekibi Foto: Berxwedan

"Kürdistan'ı Özgürleştirme ve İnşa Kampanyası" ile dayanışma gecesi

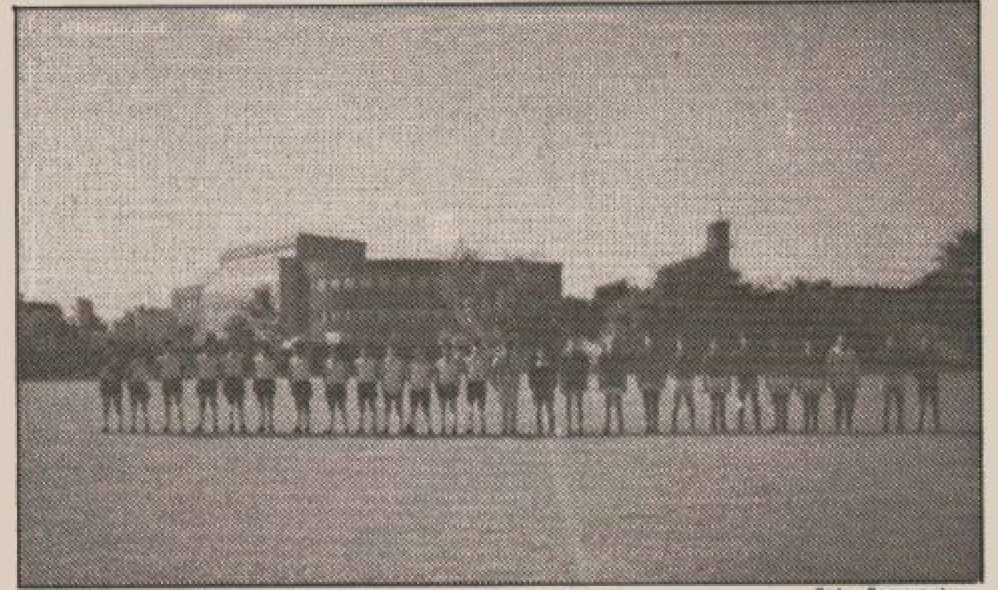
Hannover *(Berxwedan)*: Hannover YKWK Örgütü, 21 Eylül günü Salzgitter kentinde **"Kürdistan'ı Özgürleştirme ve İnşa Kampanyası"**nı güçlendirme amacıyla bir dayanışma gecesi gerçekleştirdi. Geceye 600 civarında Kürdistanlı yurtsever ve çeşitli halklardan ilericiler katıldılar.

Kürdistan ve dünya devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşu ardından gece özel bir programla başladı. Dönemin anlam ve önemini belirten Kürtçe ve Türkçe siyasi konuşmalar yapıldı.

Çocuk folklor grubu Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden oyunlar sergiledi ve sunulan skeç büyük bir ilgiyle izlendi. Ozan Şiyar ve Ozan Peywan'ın söyledikleri direnişçi marşlar beğeni kazanırken, Koma Amed folklor ve müzik grubu, Bielefeld'den Koma Cesûr müzik grubu Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden derledikleri folklor oyunları ve direnişçi marş ve türkülerle salonda bulunan kitleleri coşturdular.

Öte yandan Salzgitter alanında böylesi bir gecenin ilk kez düzenlenmiş olması, alandaki yurtsever kitle üzerinde büyük bir etki bıraktı. Gecedeki coşku, atılan gür sloganlar ve yoğun alkışlarla doruğa tırmanırken, kitleler adeta salonu terketmek istemediler. Geleneksel **"APO hate Hilwanê"** halayı eşliğinde gece sonuçlandırıldı.

TİKB, TKP-ML/TİKKO taraftarları dayanışmacı mesajlarını sundular.

14 Ağustos / Kopenhag: Ferad futbol takımı Foto: Berxwedan

Futbol karşılaşması

Kopenhag *(Berxwedan)*: 14 Ağustos günü Danimarka'nın Kopenhag kentinde 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümü dolayısıyla futbol karşılaşmaları gerçekleştirildi.

Devrim şehitleri anısına saygı duruşundan sonra, karşılaşacak futbol takımları kura ile belirlendi.

Finalist takımlar olarak Kopenhag'dan Ferad futbol takımı ile Yulland alanından karma futbol takımı karşılaştılar. Karşılaşan takımlar berabere kalınca, penaltı atışlarına geçildi. Penaltı sonucu Ferad futbol takımı, galip takım olarak ARGK ile Dayanışma Kupası'nı kazandı.

Karşılaşmaları Kürdistanlı yurtseverler büyük bir ilgiyle izlediler. Futbol karşılaşmaları büyük dostluk içinde geçerken, aynı zamanda yurtseverlerin birbirleriyle kaynaşması için bir vesile de oldu.

Kültür derneği açıldı

Ottowa *(Berxwedan)*: Kanada'nın Ottowa kentinde ERNK taraftarları Kürdistan Kültür Derneği'ni bir toplantıyla açtılar. Dernek açılışı, 15 Eylül 1991 tarihinde Kürdistanlı yurtseverlerin yoğun katılımıyla kutlandı.

Toplantı, Kürdistan'daki gelişmelerin varmış olduğu düzey, görev ve sorumluluklar kapsamındaki siyasi konuşmalar ardından kültürel etkinliklerle sürdürüldü.

Kürdistan'dan binlerce kilometre uzakta yaşayan Kürdistanlı yurtseverleri biraraya getirmeyi amaçlayan derneğin temsilcileri, çalışmalarını şöyle açıkladılar:

"Amacımız Kanada'da bulunan tüm Kürdistanlı yurtseverleri ve Türkiyeli demokrat dostları bilinçlendirmek, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle bağlarını canlı tutmak, Kürdistan'da gelişen mücadeleye katkı sunmak ve dayanışma içinde bulunmaktır. Ayrıca Kürt kültürünü, yaşamını, müziğini ve folklorünü çeşitli etkinliklerle tanıtmaktır. Kürt halkının yürüttüğü haklı savaşı kamuoyuna duyurmak ve dostlarını çoğaltmaktır."

Yoğun ilgi ve katılımla gerçekleşen toplantı, dernek yönetim kurulunun seçilmesiyle sonuçlandırıldı.

DUYURU

Koma Berxwedan, 20 Ekim günü Almanya'nın Bonn kentinde "Kürdistan'ı Özgürleştirme ve İnşa Kampanyası ile Dayanışma Konseri" düzenlemektedir.

Adres:
Beuel–Brückenform
Friedrich–Ebert Str. 17
5300 Bonn 3

Tarih: 20.10.1991
Saat: 13.00

Almanya'daki PKK davalarının açılışının 2. yıldönümünde, Düsseldorf'da tutuklu olarak yargılanmakta olan devrimcilerle yapılan röportaj

"Dava hakkında çözümleyici sözü Kürdistan halkının eylemi söyleyecektir!"

Berxwedan: *Ekim ayında mahkemenin ikinci yılı doluyor. Şimdiye kadar 160'dan fazla duruşma yapıldı. Daha ne kadar süreceğine ve ne zaman sonuçlanacağına ilişkin de henüz bir belirginlik yok. Dava kamuoyuna epeyce yansıdı. Ancak kısaca belirtir misiniz, Alman devleti bir PKK Davası açmaya neden gerek duydu?*

Cevap: Önce şu hususu belirtelim: Mahkeme ikinci yılını dolduruyor ama, dava iki yıldır sürdürülmüyor. Dava çok daha önce açıldı. İlk tutuklamalar 1988 yılının Şubat ayında başlatıldı. Hatta davanın açılması, soruşturmanın yürütülmeye başlanılması çok daha eskiye gider. Bu tarihi 1984 yılının ortası olarak belirtebiliriz. 1983 yılında PKK'yi tasfiye etmek amacıyla Avrupa'da geliştirilen bir komplo vardı. Her ne kadar bu komplo içteki güçler tarafından dayatılmışsa da, aslında komplocular Avrupa'nın çeşitli güçlerine ve istihbarat örgütlerine dayanıyorlardı. Tabii TC ile de bağlantı içindeydiler, Diyarbakır cezaevinde işkenceyle geliştirilmeye çalışılan ihanetin doğrudan uzantısı durumundaydılar. Hatta Türk sosyalşovenizmi ve Kürt işbirlikçiliğinin de yakın desteğine sahiptiler. Bütün bu güçlerin katıldığı ortak bir operasyonla PKK tasfiye edilmek, ulusal kurtuluş mücadelesi yürütemez hale getirilmek isteniyordu. İşte bu komployu PKK 1984 yılında tamamen etkisiz hale getirmeyi başardı. Ne zaman ki komplonun başarısızlığı kesinleşti ve 15 Ağustos 1984'te PKK silahlı direnişi başlattı, işte o zaman bu dava da yürütülmeye başlandı. Bir süre açıkça yapılmadı, TC'nin Kürdistan'daki silahlı direnişi ezebileceği umut edildi ve TC desteklenerek böyle bir sonuca ulaşılmaya çalışıldı. Ancak PKK'nin III. Kongresi'ni yapıp 1987 yılında silahlı direnişi daha da geliştirmesi, TC'nin Kürdistan'daki gerillayı ezemeyeceğini ortaya çıkardı. İşte bu durum karşısında gizli yürütülen soruşturma açık hale getirilmek, Almanya'daki bu dava açılarak PKK'ye karşı Avrupa çapında bir mücadele yürütülmek zorunda kalındı. Almanya'daki PKK davasının neden açıldığı kısaca böyle ifade edilebilir. PKK'yi tasfiye etme amacında içten dayatılan komplonun ve TC'nin yetersiz kaldığı noktada Avrupa devletleri ve Almanya devreye girmiştir. Sömürgeciliğin başarısız kaldığı noktada emperyalizm devreye girmiştir.

Bu açıdan, PKK davasını açan sadece Alman devleti değildir, bir bütün olarak NATO'dur. Olay TC'nin istemi üzerine NATO tarafından kararlaştırılıp planlandı ve çeşitli nedenlerden dolayı uygulaması Almanya'ya bırakıldı. Nitekim dava, TC sınırları dışında kalan tüm PKK güçlerini kapsıyor ve soruşturma bu kapsamda yürütülüyor. Şimdi açıkça görüyoruz ki, böyle bir davanın da PKK'yi tasfiye etmede yetersiz kalması sonucunda Kürdistan'a ABD ve Avrupa devletlerinin askerleri çıkarılmış, en stratejik yerlerden biri olan Girgê Amo(Silopi)'ye yerleştirilmiştir. Bunların hepsi birbirleriyle bağlantı içinde ve birbirinin devamı olan olaylardır.

Berxwedan: *Geçen iki yıllık süre içinde mahkemede ne gibi gelişmeler ve değişiklikler oldu? Bunların belli başlılarını kısaca belirtebilir misiniz?*

Cevap: Mahkemedeki değişiklikleri mahkemede olanlar belirlemiyor. Kürdistan'da yaşanan siyasal gelişmeler belirliyor. Tabii dünyadaki siyasal değişimin de önemli etkisi oluyor. Duruma bu çerçevede bakmak gerekiyor. Genelde dava açıldıktan, özelde mahkeme başlatıldıktan sonra günümüze kadar Kürdistan'da çok önemli olaylar, siyasal gelişmeler yaşandı. PKK daha da gelişti ve güçlendi; sadece Kürdistan'ın TC egemenliğindeki parçasında değil, tüm parçalardaki Kürt halkının kurtuluş umudu haline gelerek güç kazandı. Gerilla Kürdistan'ın her tarafına iyice yerleşti ve etkin bir savaş gücü haline geldi. Bugün kırsal alanı önemli ölçüde denetliyor, kasaba ve şehirlere hücum ediyor. 1990 yılı baharından beri serîhildan başladı ve halkın ayaklanma durumu gelişerek devam ediyor. Halk PKK'den yana, bağımsızlık ve özgürlükten yana tutumunu, TC'nin her türlü işkence ve katliamına rağmen açıkça ortaya koyuyur. Kürdistan'da her gün eylemli referandum yaşanıyor. Yine Körfez krizi ve savaşı oldu, Güney Kürdistan'daki halk ayaklandı ve tüm dünyanın dikkatini toplayan bir trajedi yaşandı. Bu gelişmeler Kürt halkının ulusal kurtuluşunu, bağımsız ve özgür olması sorununu tüm dünyanın gündemine oturttu. Uluslararası kamuoyunun dikkatini üzerinde topladı. Kısaca belirttiğimiz bu gelişmeler Alman devleti üzerinde muazzam bir siyasal baskı oluşturuyor. Alman toplumunun önemli bir kesimi Kürt halkının uğradığı soykırımdan acı duyuyor ve buna Alman devletinin de ortak olduğunu görüyor. Bu dava özellikle bu durumu açığa çıkarıyor.

Ayrıca geçen süreçte dünyada da çok önemli değişiklikler oldu. Varşova Paktı dağıldı, bu pakta üye devletlerde rejim değişiklikleri ortaya çıktı, eski dünya dengesi ortadan kalktı. Bu durum NATO'nun da eski fonksiyonunu önemli ölçüde kaybetmesine ve değişikliklere uğramasına yol açtı. İki Almanya birleşti ve Birleşik Almanya dünyanın önemli bir gücü haline geldi. Artık NATO devletleri eskisi gibi birlik oluşturamıyorlar, aralarındaki çelişkiler daha çok açığa çıkıyor ve her devlet kendi politikasını daha etkin hale getirmeye çalışıyor. Almanya'nın Ortadoğu'daki çıkarları önemli ve politikasını daha etkin hale getirmek istiyor. Tüm bunlar Kürt sorununa, PKK'ye ve dolayısıyla bu davaya ilişkin politikalara da yansıyor. Başta NATO kararıyla açılan dava, giderek daha çok Almanya'nın üstüne kaldı. TC daha çok ABD ile işbirliğine yanaşarak Avrupa'dan uzaklaştı. 1985'te en güçlü olan Almanya-TC ilişkileri 1990'da epeyce sorunlu hale geldi. Nitekim Körfez krizinde Türkiye'ye çevik kuvvet gönderme ve Türk ordusunun Güney Kürdistan'a saldırısı olaylarında Almanya'nın tutumu bu durumu açıkça ortaya koydu. Bütün bu gelişmeler de mahkemedeki durumu etkiledi.

Kısaca belirttiğimiz siyasal gelişmelere paralel olarak mahkemenin seyrinde de belli değişiklikler oldu. Biz tutukluları, salondan ayıran cam kafes kaldırıldı, tutuklulardan 12'si serbest bırakılarak geriye tutuklu olarak 4 kişi kaldı. Yani mahkeme kendine yeni bir yüz vermeye çalıştı. Başsavcılık, güvendiği üç "tanığından" birini, Hasan Doğan'ı mahkemede konuşturmaya cesaret bile edemedi. İkincisi olan Nusret Arslan'ın yalancı tanık olduğu, Başsavcılık tarafından ısmarlanmış ve TC tarafından da postalanmış bir kişi olduğu açığa çıktı ve sorgulama ortasından mahkemeden çekilmek zorunda kaldı. Sonuncusu Ali Çetiner'in ise Nusret Arslan'ın durumuna düşmesi olayı giderek yakınlaşıyor. Federal Başsavcılık bu durumun derin endişesini ve korkusunu yaşıyor. Alman devleti, Kürdistan'da ve dünyada yaşanan siyasal gelişmeler karşısında bu davayı yürütebilmekte ciddi biçimde zorlanıyor. Zaten bu davanın PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi üzerinde bir etkisinin kalmadığını kendisi de çok iyi görüyor.

Berxwedan: *PKK'ye karşı Alman ve Türk devletlerinin çok yönlü işbirliği içinde oldukları defalarca kamuoyuna da yansıdı. Bu işbirliği PKK Davası'na ne biçimde yansımaktadır?*

Cevap: Yukarda belirttik, sözümona baş tanıkları birlikte buluyor ve hazırlıyorlar. İlgili Alman kurumları soruşturmada elde ettikleri bilgileri TC'ye de verdiler ve böylece Türkiye ve Kürdistan'da çok sayıda insanın tutuklanıp işkence görmesine ve hatta **Derviş Sevgat** olayında görüldüğü gibi ölmesine yol açtılar. Biz tutukluları cezaevlerinde MİT elemanları da izlediler. Nitekim bunların bir kısmı açığa çıktı ve olay kanıtlandı. BKA yetkilileri bize, "Türkiye cezaevlerinde olsanız bundan daha iyi koşullarda mı olacaksınız?" dediler. Yani cezaevlerinde ve mahkemede Türkiye standartlarının uygulandığını böylece açığa vurmuş oldular. Şimdi de Türkiye istihbaratıyla ABD ve Avrupa devletlerinin istihbaratlarının PKK'ye karşı günlük danışma ve ortak hareket içinde olduklarını Türk devletinin yetkilileri açıkça söylüyorlar. Bunun dava açısından ne anlama geldiğini belirtmek herhalde gereksizdir.

Berxwedan: *Alman devletinin bu mahkemedeki temsilcileri sık sık PKK Davası'nın politik bir dava olmadığını tekrarlamak ihtiyacını duymaktadırlar. Siz bu konuda ne diyorsunuz?*

Cevap: Ne diyelim, söylenmesi gereken soruda zaten söyleniyor. Eğer politik dava değilse, o zaman neden sık sık politik dava olmadığını tekrarlamak ihtiyacını duyuyorlar? Belli ki politik dava olduğu için. Bu sözleriyle gerçeği gizlemeye çalışıyorlar. Yoksa o tür açıklamalar yapma ihtiyacını elbette duymazlar. Kürdistan'daki siyasal gelişmeler ve PKK'nin gelişimi kendilerini zorladığı için böyle davranmak zorunda kalıyorlar.

Berxwedan: *Bu davada "baş tanık" olarak dinletilenlerin "ikili-üçlü çalıştıkları" söylenmektedir. Daha açık söylersek, bunların "ajanlık" ilişkileri olduğu kamuoyuna da yansıdı. Bu konuda sizin belirtecekleriniz var mıdır?*

Cevap: Yaptıkları iş, onların ne olduklarını zaten açıkça gösteriyor. Bu tür düşkün insanlar, hemen hemen her toplumdan, özellikle geri bıraktırılmış toplumlardan çıkabiliyor. Kürt toplumunun yaşadığı bölünmüşlük, ağır sömürgecilik ve soykırım koşulları dikkate alınırsa, bu tür insanların ortaya çıkmasının nedenleri kolayca görülebilir. Bunlar düşkün insanlardır, bir tas çorbaya her türlü ulusal ve toplumsal değerlerini, kendi basit çıkarları için ulusal çıkarları rahatlıkla satabilirler. Zaten Kürdistan üzerindeki sömürgecilik, bu tür insan yapısına dayanarak yaşamaya çalışıyor. Köy koruculuğu, muhbirlik, ajanlık TC tarafından sürekli geliştirilmeye çalışılıyor. Biz bunları çok iyi biliyoruz. Bu tür insanlar üzerinde değil, Almanya gibi kendisine demokrat ve gelişmiş diyen güçlerin bu tür insanlara dayanarak iş yapmaya çalışan politikalarının anlamı ve niteliği üzerinde düşünüyoruz. O kişileri bu hale düşüren ve bu biçimde kullanmaya çalışan politikaların niteliğini iyi görmemiz gerekiyor.

Berxwedan: *Alman devleti sözde Kürt halkına karşı olmadığını ve "Kürt dostu" olduğunu söylemektedir. Fakat öte yandan Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini yürüten PKK'ye karşı Alman tarihinin en büyük "terörist davası"nı açtıklarını kendileri söylemektedirler. Alman devletinin PKK'yi Kürdistan halkından ayrı gösterme çabasındaki amaç nedir?*

Cevap: Biz mahkemede şunu söyledik: Bu davayı açanlar, PKK'yi merkez komitesinden, Kürt halkını PKK'den ve Kürdistan'ı da Kürt halkından koparmaya çalışıyorlar. Bu, emperyalist ve sömürgeei politikadır. TC'nin soykırım politikasının yürütülmesidir. PKK ise, bu politikanın bütün temelleriyle yok edilmesi hareketidir. PKK, Kürt halkının ulusal iradesini, bağımsız ve özgür iradeyi temsil ediyor. PKK'nin politikası ve eylemi, Kürt halkının ulusal iradesini ortaya çıkarıyor ve adım adım egemen kılıyor. PKK, Talabanî ve Barzanî gibi, "çekiç güç"ün iradesine dayanarak Saddam rejimiyle pazarlığa oturmuyor. Avrupa'nın çeşitli ülkelerine çöreklenen işbirlikçi güçler gibi, o devletlerin yönlendirmesine girmiyor. Kendisi Kürt halkının bağımsız gücünü ortaya çıkarıyor ve gücü oranında bağımsız ve eşit ilişki geliştiriyor. PKK'nin varlığı, Almanya ve diğer devletlerin Kürdistan'da işbirlikçiliği egemen kılma politikalarına hayat vermiyor. PKK'yi tasfiyeye yönelik çabalar, işte Kürt halkının ortaya çıkan bu özgür iradesini yok etmeyi, işbirlikçileri egemen kılarak Kürdistan'a ve Kürt toplumuna istenildiği gibi nüfuz edebilmeyi amaçlıyor.

Berxwedan: *Söylenenlerden, PKK'ye karşı açılan dava Kürt halkına karşı açılmış bir davadır sonucu ortaya çıkıyor. Kuşkusuz bunun genelde devrimcilik demokratik ve hatta sosyalistlikle de ilişkisi vardır. Dava bu düzeyi de ilgilendirmektedir. Burada tüm bu değerler yargılanmak istenmektedir. Bu durumda Avrupa'nın ilerici, demokrat ve sosyalist güçlerinin PKK davasını doğru algıladıkları ve gereken tavrı takındıkları söylenebilir mi? Aynı durum özelde Almanya için nasıldır?*

Cevap: Davanın niteliği üzerine belirtilenler doğru. Ne var ki, dünya genelinde bir sağ savrulmanın yaşandığını, ilericilik ve demokratlığın çarpıtılmaya çalışıldığını biliyoruz. Bunları dikkate almadan değerlendirme yapamayız. Ayrıca şu noktayı de belirtelim. Örneğin, Türkiye'de siyasal partilerin Kürt sorununa ilişkin politikaları yoktur, ortada bir devlet politikası vardır ve bütün partiler bu politikayı icra etmek zorundadır. Aynı durum Avrupa ülkeleri için de geçerlidir. Avrupa devletlerinin politikalarının, Kürdistan'ın bölünmesi ve sömürgeleştirilmesi üzerine şekillendiğini biliyoruz. Bu politika, şimdiye kadar esas olarak "insan haklarına saygı"dan öteye geçmemiştir. Avrupa'nın bütün siyasal partileri bu devlet politikası içinde kalmışlar, bu politikayı aşan PKK karşısında olumsuz tutum takınmışlardır. Ancak dünyadaki değişime ve Kürdistan'daki gelişmelere bağlı olarak, Yeşiller ve çeşitli sol partiler yavaş yavaş durumu kavramaya, devlet politikasını aşmaya, devlet politikalarını değiştirmek için çalışmaya ve buna bağlı olarak da PKK'ye karşı yeni yaklaşımlar geliştirmeye yönelmişlerdir. Bu yönelimin Kürdistan'daki gelişmelere bağlı olarak daha da hızlanacağına ve sağlıklı siyasal yaklaşımların ve bu temelde ilişkilerin gelişeceğine inanıyoruz. Devlet dışında olan sol güçler ise, oldukça dağınık ve zayıf bir durumda bulunuyorlar. Biz, bu davanın, PKK'den çok Almanya'daki demokrasinin durumuyla ilgili olduğunu söyledik. Nitekim böyledir de. Bunu, bu tür çevreler de böyle kabul ediyorlar. Genelde kendine demokrat ve aydın diyen kesimin tutumu devlet politikası dışına çıkmıyor, ancak çeşitli sol çevrelerin yakın ilgi ve desteğini gördük, onlara teşekkür ediyor ve dayanışmamızın daha da gelişmesini diliyoruz. Bunlar hem Almanya ve hem de Avrupa geneli için geçerlidir.

Berxwedan: *Mevcut gelişmeleri ortaya koydunuz. Kürdistan'da yaşanan gelişmelerin bu davayı etkisiz kıldığını, Alman devletinin zorlandığını söylediniz. O zaman Alman devleti hangi beklentilerle bu davayı sürdürmektedir? Onu buna zorlayan etkenler nelerdir?*

Cevap: Alman devletinin beklentisinden ziyade, eski politikası onu bu davayı sürdürmeye zorlamaktadır. Ayrıca, bu konuda ABD ve TC'nin politik baskılarını da unutmamak gerekir. Almanya böyle bir ortam içindedir. Beklentisi eski politikasına işlerlik kazandırabilme umududur. Ancak bunun sonuçsuzluğunu gördüğü için değişiklik yapmaya da çalışıyor. Fakat bu konuda netleşemiyor, aslında politikasızlığı yaşıyor şimdiki durumda. Onun için de kararsızdır ve belli kararlara varamıyor. Ayrıca yıllardan beri dünyaya ilan etmiş olduğu böyle bir davanın ağır yükü altındadır. Kendi itibarını da sarsmadan bu yükten kurtulabilmenin arayışı içinde olduğu seziliyor. Ancak bunlar elbette kendi sorunudur, yükün altına nasıl girdiyse öyle de çıkmak durumundadır. Fakat biz bir cümleyle şunu belirtelim: Davanın geleceğini Kürdistan'daki gelişmeler belirleyecek, dava hakkında çözümleyici sözü Kürt halkının eylemi söyleyecektir. Zaten günbegün söylüyor da.

“O saklanmak için delik arayan Kürdistan çocukları geride kaldı, şimdiki çocuklar vuruyor, düşmanın gözünü çıkarıyor”

Yurtsever bir Kürdistanlı olarak sizlere okyanuslar ötesi Kanada'dan devrimci selamlarımı yolluyor, tüm devrim şehitlerimizi saygı ile anıyorum. “Bijî Kurdistan”, “Bijî PKK”, “Bijî Serok APO” sloganlarımla sevgi ve özlemlerimi dile getirerek, sizlerle beraber olduğumu vurgulamak istiyorum.

Mektubuma başlarken, özellikle belirtmek istediğim şudur: Bu kadar uzaklarda olan bir yurtsever yayınları okuyarak neler yapabilir sorusunu cevaplandırmak istiyorum. Hala kendimi bir PKK sempatizanı görme hakkını kendimde bulamıyorum. Fakat şimdilik bu kutsal göreve kendimi hazırlamaya çalışıyorum. Çünkü, PKK sempatizanı olmak şerefi, ancak PKK öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelemizde gerçek yerimizi almakla olur. Mevcut durumda bu kutsallığı kendimde göremiyorum. Ancak ışık kaynaklarımız yayınlarımızın okuyucusuyum diyebilirim.

Bu sempatizanlığa layık olmak ancak PKK'nin güçlü önderliğine, ARGK ve ERNK'ye yakışır bir şekilde çalışmak, onların çizdiği yolda yürümek, vatana bağlı olmak ve vatanın komutanlarına saygılı olmak, onlara canla-başla hizmet etmek ile mümkün olabilir. Bu kutsal değerlere sahip bir kişi, ancak önderlerimizin gerçek sempatizanı olabilir.

Bir yıla yakın oldu **Berxwedan** ve **Serxwebûn**'û okuyorum. Yıllarca bu değerden ve haberleşme olanaklarından mahrum kaldım. Geçen yıl yayınlara abone oldum.

1975-76 ve daha sonraki yıllarda Muş'tayken hareketin uzaktan sempatizanıydım. O dönemlerde bölgede faşist ve cani MHP'lilerden, TC'nin polis ve askerlerinden geçilmiyordu. İnsanlarımız çile ve işkence içinde yaşıyordu. 12 Eylül faşist rejimi, birçok Kürdistanlı genç gibi beni de göç kervanına kattı. 1984 yılında yurtdışına çıktım ve hala da yurtdışındayım.

Ancak yurtseverliğim küçük yaşlarıma dayanır. Bu babamın yaşamı etkisiyle olmuştur. Babam imamdı. Faşist TC'ye askerlik yapmamak için Kürdistan'ın hemen hemen kaçmadığı bir bölgesi kalmamıştır. Kemalizmden nefret ediyordu. Çocukları olan bizleri TC'nin gazabından korumak inancıyla, düşman gördüğü ve nefret ettiği TC karşısında yurtsever duygularını gizli tutuyordu. İlkel-milliyetçi temelde olan bu duygularını bizden de saklı tutmaya çalışırdı. Annemle hep kavgalı olurdu ve kızdığında, “TC'ye askerlik yapacağıma ölürüm daha iyi” derdi. Sonunda köy muhtàrının arabuluculuğuyla faşist rejimin karakol komutanına bir teneke tere yağı ile bir kilo bal rüşvet verir. Rüşveti alan komutan, babamın evraklarına “çürüktür” ibaresini koyarak sorunu çözümler. Bu olayı hem annem hem de köy halkı hala anlatır.

Burada vurgulamak istediğim, babamı övmek değildir. Yağ, bal, un, odun ve benzerini yıllarca haraç ve rüşvet olarak alan, her türlü zor ve işkenceyi yoksul halkımıza reva görerek bugüne kadar kendini yaşatan faşist sömürgeciler hala kendini medeni yutturmaya, dünyayı aldatmaya çalışmasıdır. İçimde TC'ye olan kin ve nefret, işte o günlere dayanmaktadır. Sömürgeci, işgalci barbar rejim, bu çirkin karakteriyle Kürdistan'ın her alanına sahip olmaya çalıştı. Ben çocuk iken, köye gelen sömürgeci askerler, zulüm ve işkenceden başka bir şey yapmıyordu. Onlar köye geldiğinde başta erkekler, köy halkının çoğu dağlara çıkardı. Biz çocuklar mağaralarda saklanırdık, bu şekilde korunurduk. Askerler köyden ayrılınca, bizler de fareler gibi deliklerden çıkar köye geri giderdik.

Büyüklerimiz TC'nin canavarlığını, zulüm ve işkencelerini anlatırlardı. Suratları asık anlatırlardı ve “Ciğerimiz yanıyor, ax!.. Ne karşı koyan var ne de direnen”, “Bunlar hükümet, astığı astık, kestiği kestik” derlerdi. Binlerce Kürdistan çocuğu bu işkencelere şahit olmuş, bizzat yaşamıştır.

Ama şimdi: Tarihe bak, neler oluyor? Uyan bak, Kawa kalkmış Dahaklardan hesap soruyor. Kafasına vura vura, Kürdistan'ı kuruyor. Dağlardaki gerillasıyla elele köylerde, kentlerde Kürdistan halkı, yediden yetmişe sömürgeci devlete baş kaldırıyor; çoluk-çocuk, kadın-erkek, işçi-köylü sokaklara dökülüyor, zalimlerden hakkını soruyor, “Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur” diyor.

O saklanmak için delik arayan Kürdistan çocukları artık geride kaldılar. Kimse artık onları bir daha bulamayacaktır. Şimdi ellerinde taş, ellerinde sopa düşmanın üzerine yürüyen, düşmanını iyi tanıyan, işgalci ve çapul sürülerinden hesap soran Kürdistan çocukları vardır. Bu çocuklar vuruyor; özgürlük ve bağımsızlığı için düşmanın gözünü çıkarıyor. Partisini tanımış, öncüsünü seçmiş, savaş cephesinde tek yumruk olmuş, ordusuna güvenmiş ve gerilla birliklerine katılan bir gençlik var ki, balyozunu düşmanın kafasına indiriyor.

Bu gelişme bizim için dünyanın en büyük şerefi olmaktadır. (...) Yurtdışında ve ülkede benim gibi binlerce yurtsever var. En başta bunlara seslenmek istiyorum: Yayınlarımızı okuyun ve neler yapabileceğinize karar verin! Yayınlarımız her şeyden önce insana güç ve cesaret veren, bilim kaynaklarıdır. Kararmış gözlere ışık veriyorlar. Bize pırıl pırıl ışıklı bir dünyayı gösteriyorlar. Dünyadaki uzaklıkları yakınlaştırarak varlığımızı ve birliğimizi koruyorlar. Kaybettiklerimizi, yüzyıllarca peşinde olduklarımızı; yani şerefli insanlığımızı, asıl kimliğimizi bize gösteriyor ve kandırmak isteyenleri yere vuruyorlar. Ben tüm bu gerçekleri, okuduğum yayınlarımızdan öğrendim ve bugün bir şeyler yapmaya çalışıyorum.
(...)

Her Kürdistanlının üzerine düşen bazı görev ve sorumluluklar vardır. Yayınlarımızın okuyucuları da boş durmamalıdır. Serok APO, “Hiçbir şey yapamıyorsan, **bari düşmana bir taş at” diyor.** Taş atma zamanı çoktan gelmiştir. (...) Kişi olarak, yüzyıllardan beri iliklerimize kadar inen düşmanın korku ve kölelik zincirlerini kırarak, yerlerine azim, güven ve cesaretle birlikte güçlü olmayı yerleştirmeye çalışıyorum. Eskiden siyaset denildiğinde hep seyirci veya tarafsız kalırdım. Acaba ben de bir şey söyleyeyim mi diye, korka korka içimi kemirirdim. PKK'yi tanımakla ve şehitlerin yaşamından aldığım ilhamla, aslan cesareti edindim. (...)

Çelikten kuvvet ve cesaretin kaynağı yayınlarımızdan PKK'yi öğrenmeye ve bir yurtsever olarak elimden geleni yapmaya çalışıyorum. Birlik ve beraberliğin ışığı ve umudu, insanlık ailesinin özgürlük sembolü Partimiz PKK'nin, Önderliğimizin aydınlık görüşleriyle doludur yayınlarımız. Bu nedenle yayınlarımızı sürekli okuyalım. Bu denli güçlü olanaklarımız olduğu halde, çoğu kez kendimizi aldatmışız, olaylara seyirci kalmışız. Çoğu kez yanıbaşımızdaki arkadaşlarımızın, evimizin içinde akrabalarımızın yayınları okumamasına sessiz kalmışız, kendimiz de okumamış ve gerçeği anlamamışız. Halbuki, bu yayınlarımızı okuduğumuzda Partimiz PKK, Cephemiz ERNK ve Ordumuz ARGK'nin mücadelesini, ulusal kurtuluş mücadelemizin sorunlarını gözlerimiz önünde görecek ve çok şey öğrenmiş olacağız.
(...)

Kürdistan'ın kurtuluşu ve özgürlüğü için tarih bizden yanadır. Ulusal bağımsızlık için elimizden gelenin gerisinde kalmayalım! “Dem dema azadiyê ye.” İçimizde ve bizden olanlar PKK-ERNK-ARGK ve Serok APO'ya, sözlerine ve mücadelelerine kulak verelim! Gerillalarımızın sesini duyalım ve onlara layık birer yurtsever olalım! Bu onurlu namus kavgasında yerimizi alalım! Ulusal kurtuluşu**muz için Önderliğin çizdiği na**mus ve şeref yolunda, onurlu birer insan olmak için ilk adımlarımızı atalım! Bir Kürdistanlı olarak yılmadan, korkmadan bu doğrultuda elimizden gelen her türlü çaba ve çalışmayı önümüze alalım! Davamıza seyirci kalmayalım! Bu bize yakışmaz! Var gücümüzle, tüm olanaklarımızı seferber ederek öncülerimizin gösterdiği yolda hep birlikte elele yürüyelim!

14 Eylül 1991 / Kanada
Dilbirîn

Almanya'daki PKK davalarına son!

Federal Almanya Cumhuriyeti tarihinin en büyük kitlesel davası olarak bilinen “PKK Davası” 3. yılına girmektedir. Bu davanın hazırlıklarına 1987-1988 yıllarında başlanılmış ve bunun sonucu olarak 20'nin üzerinde yurtsever Kürt politikacısı tutuklanmış, yüzlerce insan sorgudan geçirilmiş, birçok ev, dernek, işyeri basılıp aranmış ve Almanya'da resmi olarak yayınlanan sayısız yayına el konularak daha sonra bunlar mahkemelerde belge olarak kullanılmıştır. Aynı süreç içerisinde Federal Almanya Başsavcılığı sansasyonel ve şişirme haberlerle kamuoyunda saldırılarını meşru göstermeye çalışmıştır. Kürdistan'da gün be gün daha da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi, emperyalizmin sadık uşağı TC'yi yenilgiye mahkum ederken, Almanya devleti de bu davayla TC'nin imdadına yetişmek istemiştir. Savcılığın “PKK Davası” için hazırladığı iddianame 12 Eylül askeri faşist cuntanın mahkemelerinde hazırlanan iddianamelerin aynısı olup bir çok konuda bu iddianamenin hazırlanışında TC savcılarından yardım alınmıştır. Kamuoyunda “pişmanlık yasası” olarak bilinen ve daha önce Türkiye'de denenen yasa Almanya'da ilk kez PKK davalarında uygulamaya konuldu.

Davayla ilgili 250 milyon DM'den fazla bir para fon olarak ayrılarak, kamuoyu önceden suçlamalar hakkında şartlandırılmaya çalışılmıştır.

Almanya Hükümeti bir yandan Körfez Savaşı'ndan sonra Kürt halkına karşı giriştiği katliamlardan dolayı Saddam Hüseyin'in yargılanmasını isterken, diğer yandan da Almanya'da birçok Kürt politikacı ve yurtseverin özel yasalarla (§ 129a) yargılanmasını sürdürmesi sinsice bir oyunun ve ikiyüzlülüğün en bariz örneğidir.

Almanya toprakları üzerinde yürütülen bu davanın siyasal amaçlı olduğu, 2 yıllık mahkeme süresi boyunca da ortaya çıkmıştır.

Savcılık, başta Lübnan olmak üzere birçok ülkede “suç” olaylarını bu mahkemede gündeme getirerek uluslararası hukuk ilkelerini çiğnemektedir.

Daha şimdiden davayı yürüten mahkeme heyeti bir çıkmazın içine girmiş ve kendilerini bundan kurtarma yollarını aramaktadırlar. Bunun için birçok yerdeki ek davalarla kendilerine manevra sahası açmaya çalışmaktadırlar. Bu tür davalarla ayrıca Almanya'da yasal faaliyet yürüten demokratik kitle örgütlerinin faaliyetleri yasaklanmak istenmekte ve mücadeleleri engelenmeye çalışılmaktadır.

Bu davanın açılışının 2. yılında her dürüst insanın görebileceği gibi mahkum edilmek istenen, dünyanın özgür ve mutlu halkları arasında yer almak isteyen Kürdistan halkı ve onun meşru mücadelesini veren PKK hareketidir.

Bunun için bu davaların açılışının 2. yılında tüm davalar derhal durdurulmalı, tutuklular derhal serbest bırakılmalıdır.

28 Eylül 1991

ERNK-Avrupa Örgütü, EKİM-YDK, TKP-Kıvılcım, TİKB-Taraftarları, TKP-ML Hareketi Almanya Yönetimi, KAWA-Almanya, Devrimci Dayanışma, Devrimci İşçi, TKP-B, TKP/ML, Kurtuluş Hareketi, TDKP-YDÖ

Hazırlan!

Hazırlan! Senin ışıl ışıl bakan gözlerinde bu halkın şafağını seyrediyorum. Ve inanıyorum ki, bu şafaktan yüzlerce şafak doğacak. Ancak unutma: Çiçeğin yanağını yıkayan çiğ tanesi, omuzunda nice fırtınalar taşımalıdır. İşte buna hazırlan!

İnanmış ve inandırılmış halkımızın şafak diye seyrettiği aydınlığın, hapishanelerden özgürlüğe sıçrayan büyük zafer olduğunu artık onlara haber ver! (...)

Sen hep böyle özgürlüğe susamış, halkımızın derdiyle direnerek yaşa. Önündeki nice zorluklar, hedefe ulaşmana engel oluyor. Oysa sen ateş içinde bir çiçek gibi yaşamaya, büyük inançlarınla bütün inançsız cellatları hiçe sayıp hedefine ulaştın. Şimdi sıra sende! İşte buna hazırlan!

Duydun mu? Tilkiler aslandan haraç almış, kargalar kekliğin yürüyüşüyle alay etmişler. “Efendi” kölesine hizmet ediyor, köle efendisine haraç veriyormuş. Belki inanmayacaklar, fakat sen onların gözündeki gafleti gözyaşınla silmeyi unutma! İşte buna hazırlan!

Düşüncesi nemlenmiş ve mücadeleyi ölümde vermeyi niyetlenmiş bir halkın bağrında sen, düşüncelerinden ateş damlayan bir gül goncası gibi açıl! Öyle bir gül goncası ki, gönlü dünde, gözü daima yarınlardadır. İşte buna hazırlan!

Dünyadaki kan ve kini yok etmek, ateş içinde değil yeşil bahçede yaşamak, zor da olsa olanaksız değildir. Demokrat olan insana düşen görev, özgürce yaşamak için bu mücadele için uğraş vermektir. İşte buna hazırlan!

Görev karanlıktan çıkıp aydınlık yarınlarda barış ve özgürlük içinde yaşamak isteyen halkımızın geleceği için çabadır. İşte buna hazırlan!

Ali Ekber / Dêrsim

Resmi konferansın gözardı etmeye çalıştığı Kürdistan sorunu, Kürdistan Komite'nin konferanslarıyla gündeme oturdu

AGİK Konferansı Moskova'da yapıldı

Baştarafı 1. sayfada

Toplantıya birer delegasyon grubuyla katılan ülkelerin görüşleri dışişleri bakanları tarafından dile getirildi. 10 Eylül'de resmen açılan Konferans'ta konuşan dışişleri bakanları, insan hak ve özgürlüklerine değinerek daha çok Avrupa'daki son durumlar üzerine yoğunlaştılar. Avrupa'daki azınlıkların sorunu, Sovyetler'deki son gelişmeler, Baltık ülkeleri ve Yugoslavya konuları ağırlık kısmını teşkil etti. Toplantıda kamuoyunun dikkatini en çok çeken, yorum ve tartışmalara neden olan Alman Dışişleri Bakanı Genscher'in konuşması oldu. Genscher yaptığı konuşmada bir ülkedeki insan hakları sorununu o ülkenin bir iç sorunu olarak ele almanın doğru olamayacağını, bir ülkede insan hakları ihlal ediliyorsa, bunun genelin bir sorunu olduğunu, AGİK olarak ona müdahale etmek gerektiğini belirtti. Diğer etkili konuşmalardan birini de 10 Eylül'de Avusturya Dışişleri Bakanı Dr. Alos yaparak, *"Ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı olmalıdır. Bu o topraklar üzerinde yaşayan diğer azınlıkların haklarıyla elele oluşmalıdır. Toplumların kendi gerçeklerine göre tanınmaları gerekmektedir. Örgütlenme ve kendi dillerini serbestçe konuşma hakkına sahip olmalıdır"* dedi.

İnsan haklarını çiğnemede şampiyonluğu kimseye kaptırmayan, onsekiz milyonluk Kürt halkını inkar eden ve Kürt halkı üzerinde her türlü baskı, şiddet ve katliamları katmerleştiren Türk devletinin görüşünü de, Türk Dışişleri Bakanı Safa Giray dile getirdi. 11 Eylül'de bir konuşma yapan Safa Giray, demokrasi ve insan hakları havarisi kesilerek çok partili sistemin nimetlerini dile getirdi. Safa Giray, Doğu Avrupa ülkelerinin tüm insan haklarına saygı göstermesini, diğer yandan göçmen işçilerin sorunlarının çözümü için bir toplantının yapılmasını, bunun kabül edilmesi halinde Türk devletinin buna ev sahipliği edeceğini belirtti. Son günlerde gelişmekte olan Türk ve İsrail ilişkilerini daha da geliştirmek için, beşyüz yıl önce Türkiye'ye kaçan Yahudilere kucak açtıklarını ve Türkiye'ye gelen Yahudilerin 500. yılını anmak için 1992'de Türkiye'de kutlamaların yapılacağını dile getirdi. Azınlıkların da dil ve kültürlerini geliştirmeleri gerektiğini; Bulgaristan'daki Türklere karşı son gelişmeleri memnuniyetle karşıladıklarını, Yunanistan'ın Türklere karşı iyi davranmadığını, durumlarının iyi olmadığını belirten S. Giray, terörizme karşı AGİK ülkelerinin işbirliği yapmalarını gerektiğini söyleyerek konuşmasını bitirdi.

Konferans boyunca Türk devletinin insan hakları ihlallerinin ve özellikle Kürt sorununda takındığı insanlıkdışı tutumun AGİK'e katılan ülkeler tarafından gözardı edildiği, bu hususta bir suskunluğun yaşandığı görüldü. Yunan delegasyonunun *"Kürtler hakkında neden suskun kalınıyor"* uyarısına rağmen, bu husustaki sessizlik devam etti.

16 Eylül'de bir konuşma yapan Yunan Dışişleri Bakanı Türk devletini ciddi bir şekilde eleştirdi. Yaptığı konuşmada, *"İnsan hakları ve temel özgürlükler barışın garantisidir, kendi içinde bulunan halkları tanımayan devlet başka halkları ve devletleri tanımada gerçekçi değildir"* dedi.

Konferans boyunca sessiz kalan Kıbrıs adına ise Dışişleri Bakanı George İacovou *"Bir çok AGİK ülkelerindeki azınlıkların durumu iyiden çok uzaktır. Fakat böyle bir durumu kullanarak başka ülkelerin topraklarına göz dikmek, hatta işgale yönelmek kabul edilemez. Bunu ikiyüzlü bir durum olarak karşılıyoruz. Bir devletin başka bir devletteki azınlığa yönelik tavrı kendi içindeki azınlıklara karşı olma tavrıyla izah edilemez"* dedi.

Toplantının açılışından sonra, toplantıya katılan ülkelerin delegasyonları 4 Ekim tarihine kadar çalışmalarını sürdürdüler. Azınlıklar ve insan hakları üzerinde yoğunlaşmalar oldu. Toplantılar boyunca söz alan değişik ülkelerin delegasyonları, Türk devletinin insan hakları konusunda iç açıcı bir durumda olmadığını belirttiler. 16 Eylül tarihinde bir konuşma yapan Yunan delegasyonu başkanı S. Stathaots *"Biz komşumuz Türkiye'deki insan haklarıyla ilgili endişelerimizi belirtmek isteriz. Helsinki Watch geçen Temmuz'da çıkardığı bir raporda Türkiye'deki insan hakları ihlallerinde bir artışın yaşandığını belirterek, Türkiye'nin bunları durdurması çağrısı yaptı. Aynı zamanda Af Örgütü'nün ve BM insan hakları ve azınlıkları koruma kuruluşlarının kara listelerinde yer almaktadır. Söz azınlıklara gelince Kürt halkıyla ilgili değişik devletler ve özellikle Alman Dışişleri bakanı tarafından dile getirilen endişeyi biz de paylaşıyoruz. Genscher, Kürtlere karşı düzenlenen askeri operasyonların uluslararası yasaların ve Helsinki Beyannamesi'nin ihlali olduğunu belirtmiştir. Değişik konular üzerinde duracak olan bu konferans baskı altındaki halkı kulak ardı etmemelidir"* dedi. 20 Eylül tarihinde ise Avusturya delegasyon başkanı Dr. Martin Vukowich tarafından yapılan konuşmada ise, *"Türk delegasyonu özellikle polis tarafından işlenen insan hakları ihlallerini durduracağını ve Türkiye parlamentosu ve parlamentoda bulunan partilerin bu hususta kararlı olduklarını dile getirdi. Ne yazık ki siyasi düşüncelerinden dolayı işkence etme ve cezaevlerindeki insanlara insanlık dışı muamele halen devam etmektedir"* denildi.

16 Eylül'de bir konuşma yapan ABD delegasyonu başkanı elçi Max Kampelman ise, Türkiye'ye yönelik konuşmasında, *"Polis baskısı ve işkence birbirinden ayrı değildir. Türkiye'de bu ve buna benzer şiddet olaylarının devlet eliyle yapılması da Türkiye'nin uluslararası seviyesini zedelemektedir"* dedi. Kampelman Türk devletinin tarihteki avukatı kesilerek, Türk devletinin insan haklarına saygılı davranmaya başladığını, bu hususta önemli adımlar attığını Kopenhag prensiplerine uyan Türk devletinin girişimlerini sevinçle karşıladıklarını belirtti.

AGİK Konferansı'na paralel olarak yürütülen toplantılara devleti olmayan halklar, uluslararası kuruluşlar, insan hakları kuruluşları da katıldı. Sayıları 70 civarında olan bu örgüt, kurum ve kuruluşlar değişik toplantılarla sorunlarını dile getirdiler.

16 Eylül / Moskova: ERNK taraftarları gösteride *Foto: Berxwedan*

AGİK Konferansı'nda Kürdistan'da insan hakları ihlalleri, Kürt halkının bugünkü durumu ve Kürdistan'da yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesi ERNK temsilcisi tarafından dile getirildi. Konferans'a resmi çağrılı olan Kürdistan Komite, Konferans boyunca Kürdistan sorununa ilişkin üç ayrı konferans düzenledi. Bunlardan ilki olan Kürdistan'da İnsan Hakları Konferansı'nda konuşan ERNK sözcüsü, Kürdistan'da PKK önderliğinde ulusal kurtuluş savaşı verildiğini, bunun Kürtlerin en meşru bir hakkı olduğunu, buna karşı Türk devletinin her türlü şiddet, baskı ve devlet terörüyle Kürt halkını imha etmeye çalıştığını vurguladı. Sözcü, *"Türk devleti dünyada benzeri olmayan bir vahşetle Kürt insanının dilini yasaklamakta, Kürt insanı katledilmekte, işkenceye alınmakta, zindanlara doldurulmaktadır. Soruşturma ve sorgulama yapılmadan infazlar gerçekleştirilmektedir. BM Türk devletinin yaptıklarına sessiz kalmaktadır. Bu durum TC'nin uygulamalarını daha da pervasızlaştırmasını ve cüretlenmesini beraber getirmektedir"* dedi. Yine konuşmasında askeri operasyonlar altında Kürt halkına yapılan vahşeti, keyfi gözaltına almaları, gözaltındaki işkenceleri ve işkencelerde öldürülenlerin isim listelerini, tutuklular için infaz yasasını çıkaran Türk devletinin Kürt tutuklu ve hükümlülerini hapishanelerde tuttuğunu, dayatılan köy koruculuğu sistemiyle yüzlerce köyün boşaltılıp yakıldığını, Kürdistan sorununu dile getiren demokratik kuruluşlara saldırıların yoğunlaştığını, demokratik kitle kuruluşları mensuplarının öldürüldüğünü, dil yasağının ve asimilasyonun şiddetli bir şekilde devam ettiğini, devlet terörünün günlük yaşamın bir parçası haline getirildiğini vurguladı. Basına yönelik saldırıları da şu şekilde dile getirdi: *"Kürt sorununun şu veya bu şekilde basında tartışılmasına müsade edilmiyor. Şiddetli bir sansür uygulanıyor. Yeni Ülke, Özgür Halk ve 2000'e Doğru dergileri sürekli toplanıyor. Mensupları baskı altındadır. Ülke Gazetesi 18 kez toplatıldı. Özgür Halk dergisinin bürosu güvenlik güçleri tarafından bombalandı. Muhabirleri gözaltına alındı, bayiilerde satılması engelleniyor. Kürt sorununu dile getirdiği için on yıl hapiste yatırılan Dr. İsmail Beşikçi, Ağustos ayında yazmış olduğu 'Ortadoğu'da Devlet Terörü' kitabından dolayı tekrar tutuklandı. Devletin resmi ideolojisine hizmet etmeyen her türlü basın ve yayın Türkiye'de yasaklanmış durumdadır."*

Kürdistan Komite'nin düzenlediği "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözümü" konulu 2. konferansta konuşan ERNK sözcüsü, Türkiye'de 18 milyona yakın Kürdün yaşadığını, Türk devletinin bunların varlığını dahi kabul etmeyerek inkar ettiğini, tarih boyunca Osmanlılar döneminden başlayıp günümüze kadar baskı, şiddet ve katliamların periyodik olarak sürdüğünü, direnişlerin kanla bastırıldığını, göç, sürgün, asimilasyon ve jenosidin içiçe kullanılarak Kürdistan halkının imha edilmeye çalışıldığını dile getirdi. 1970'lerin sonlarında kurulan PKK önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelesi verildiğini, 15 Ağustos 1984'te silahlı mücadelenin başladığını ve bu mücadelenin kesintisiz sürdüğünü kaydeden ERNK sözcüsü şöyle devam etti: *"1990 baharıyla birlikte verilen silahlı mücadele halk serhildanlarıyla bütünleşmiş bulunuyor. Bugün Kürdistan'da yürüttüğümüz silahlı mücadeleye paralel olarak şehirlerde de halk kitleleri mücadelemizi destekliyor. Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarını protesto etmek, dağda verilen gerilla savaşını desteklemek üzere, esnaf kepenk kapatıyor, işçi işi bırakıyor, öğrenci okula gitmiyor, halk karakol ve devlet binalarına saldırıyor. Kitlesel açlık grevleri gerçekleştiriliyor. Kürdistan halkı özgürlük ve bağımsızlığı için savaşıyor. Buna tahammül edemeyen Türk devleti, Kürdistan halkının meşru ve haklı talebine devlet terörüyle yanıt veriyor. Türk devleti politik çözüme yanaşmadığı gibi tek çözümün terörle olacağını hesaplayarak Kürt halkına şiddet uyguluyor. Kürt halkının sorununun TC'nin yaptığı inkar, saldırganlık ve devlet terörü mantığıyla çözüme kavuşmayacağı açıktır. Kürt halkı kendi insani ve temel haklarını korumak, varlığını sürdürmek, köleliğe son vermek için son derece meşru ve insani bir mücadele veriyor. Ulusların kendi kaderini tayin etme hakkını tanımayan Türk devletinin bu tutumu ulusların kendi kaderini tayin etme hakkından yana olan tüm güçler tarafından mahkum edilmeli ve Kürt halkının bu meşru mücadelesi desteklenmelidir."* ERNK sözcüsü, TC'nin savaş kurallarına uymadığını da vurguladı.

Kürdistan Komite'nin, "Kürt Dili, Tarihi ve Kültürü" adlı 3. konferansına konuşmacı olarak katılan Sovyet Kürtlerinden Kürdistan tarihi uzmanı Prof. Şeref Aşiri, Kürdistan tarihi üzerine bir konuşma yaptı. Prof. Aşiri konuşmasında; Kürt halkının Ortadoğu'nun en eski halklarından biri olduğunu, tarihinin milattan önce 3.000 yıllarına dayandığını, bugün üzerinde yaşadığı İran, Irak, Suriye ve Türkiye alanlarında birçok devlet kurduğunu, sürekli direnen bir halk olduğunu dile getirdi. Kürt dili üzerine bir konuşma yapan Sovyet Kürtlerinden Prof. Ordîxanê Celîl ise, Kürt dilinin zengin bir dil olduğunu örneklerle açıkladı. Kürt kültürü üzerine bir konuşma yapan Sovyet Kürtlerinden As. Çerkezê Reş de konuşmasında; zengin bir kültüre sahip olan Kürtlerin istila, işgal, katliam ve sürgünlere rağmen yok edilemediğini, aksine varlığını günümüze değin sürdürdüğünü, Kürdistan'ı işgal eden birçok işgalci gücün, Kürt kültürünün tesirinde kalarak Kürtler içerisinde eridiğini dile getirdi. Aynı konferansta söz alan ERNK temsilcisi de Kürt aydınlarına düşen görevler üzerinde durdu. Toplantı sonunda, toplantıya katılan delegasyonlara soru ve değerlendirmeleri için söz hakkı verildi.

Konferansı izleyen ve konferansa dört kişilik bir ekip olarak katılan ve Türk devletinin tezini savunmayla görevli bu ekipten ilk söz alan Prof. Türkkaya Ataöv, *"Yayınlarınız ve konuşmalarınız tek taraflıdır. Türkiye'de insan hakları vardır. Geçmişte bazı haksızlıklar yapılmıştır. Bugün ise Türkiye'de Kürtçe serbesttir. Kürtçe gazete çıkıyor. İbrahim Tatlıses Özal'ın yanında Kürtçe türkü söylüyor. Söylediğiniz gibi eğer Türkler bu kadar kötüyse neden Irak'tan kaçan Kürtler Türk devletine sığınıyor? Kürtler, Türklerle asırlar-*

dır beraber yaşamıştır. Sevr Antlaşması İngilizlerin petrol için yaptıkları bir antlaşmadır. Türkiye Kürtlere iyi davrandığı gibi, özellikle Kürtlerin yaşadığı alanlar olarak söylenen yerde büyük külfetlere mal olan GAP projesi halkın refahı için gerçekleşmiştir. Kürtlere bazı haksızlıklar yapılmıştır, bunu ben de eleştiriyorum" diyerek gerçekleri saptırmaya ve resmi TC politikasını savunmaya çalıştı. Prof. Ataöv'den sonra Türk delegasyonundan söz alan Prof. Doğu Ergil de, *"Devletimiz Kürt politikasında yanlışlar yaptı, bunları tasvip etmediğimi belirtmek istiyorum"* diyerek şu soruları sordu:

– *"Kürdistan diye bir yer var mı, bu terimi kim kullanıyor?"*

– *Kürtler otuz milyon var mı?"*

– *Neden hep Türkiye'ye saldırıyorsunuz, İran, Irak ve Suriye'ye neden saldırmıyorsunuz?"*

– *Türkler iyi değilse Halepçe ve son Körfez Savaşı sonrasında Kürtler neden Türklere geldiler?"*

– *Bağımsızlık diyorsunuz, silahlı mücadeleyi bırakın biz de devletimizi ikna edelim, 3. bir taraf olarak size yardımcı olalım. Dil, kültür vs. haklarınızı versinler. Bu hususta ne diyorsunuz?"*

– *Neden silahlı mücadeleden başka birşey düşünmüyorsunuz; diyaloğa açık değil misiniz?"*

Soruları yanıtlayan ERNK sözcüsü, Türkiye'nin inkarcı bir politika izlediğini, Kürt halkının inkarını bir milli politika haline getirdiğini ve sorunu devlet terörüyle çözmeye çalıştığını belirtti. Sözcü, Türk devletinin devlet terörünü uygulamada ısrarlı olduğunu, diyaloğa TC'nin kapalı olduğunu, bu hususta daha önce PKK'nin serbest örgütlenme temelindeki bir referanduma da var olduğunu tüm dünya kamuoyuna basın aracılığıyla açıklandığını, bunun karşısında dönemin başbakanı Yıldırım Akbulut'un Türkiye'de yaşayan herkesin Türk olmak mecburiyetinde olduğu tarzındaki yanıtıyla inkar politikasını sürdürdüğünü, *"PKK'nin kökünü kazıyacağız"* diyerek terörde ısrarlı olduğunu beyan etti.

ERNK temsilcisi konuşmasını; *"PKK bugün silahlı mücadele veriyorsa, bunun tek sorumlusu Türk devletidir. PKK'nin silahlı mücadeleden başka hiçbir alternatifi yoktur. PKK politik çözüme, diyaloğa açıktır, silahlı mücadeleyi de hiçbir zaman bir fetiş haline getirmemiştir. Her türlü meşru haklarını gaspeden Türk devletine karşı bir mücadele vermektedir. PKK önderliğindeki Kürdistan halkı, bağımsızlık mücadelesi vererek kendi kaderini kendi tayin etmek istiyor. Bağımsızlık temelinden bir taviz vermemiz mümkün değildir"* diyerek noktaladı.

Sovyetler'de yaşayan Kürtler de 16 Eylül günü, Türk devletinin Kürt halkına yönelik saldırılarını protesto etmek için 50 kişiye yakın bir grupla AGİK Konferansı'nın yapıldığı salonun önünde bir gösteri yaptı. Ellerinde ERNK bayrakları, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın posterlerini taşıyan göstericiler, AGİK Delegasyonları'na, basın ve kamuoyuna yönelik bir bildiri dağıttılar. "Biz Sovyetlerdeki ERNK taraftarları olarak" diye başlayan bildiride, şu somut istemler sıralanıyordu:

"1– Kürdistan'ı işgal altında tutan Türk ordusu derhal çekilmelidir,

2– Kürdistan'da insan hakları ihlallerine son verilmelidir,

3– Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarını yerinde incelemek üzere AGİK bünyesinde bir heyet Kürdistan'a giderek, yerinde incelemeler yapmalıdır,

4– Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarını protesto ediyoruz."

"ERNK Sovyet Taraftarları" imzalı bildiri AGİK delegasyonuna ve basına dağıtıldı. Çok sayıda basın mensubu ve AGİK delegasyonunun izlediği gösteri, üç saat sürdü ve olaysız bir şekilde sonuçlandı.

4 Eylül'de başlayan AGİK Konferansı 4 Ekim 1991'de sona erdi. Konferans sonuç bildirgesinde AGİK insan hakları mekanizmasının güçlendirilmesi doğrultusunda karar alındı. Sonuç bildirgesinde yer alan diğer önemli kararlardan bazıları şunlardır:

"AGİK üyesi ülke delegasyonlarıyla ilişkiye geçen kişiler, örgütler, kurum ve kuruluşlara karşı hiçbir karşı saldırıda bulunulamaz.

– *Delegasyonlar sorunlarla ilgili raporlar hazırlayıp aynı zamanda sorunun yaşandığı ülkeye sorunun çözümü için öneri getirebilirler.*

– *Polis yasasının uygulanması hakimin kontrolünde olmalıdır. Haksız yere darbe yiyen kişiler, tazminat isteme hakkına sahiptirler.*

AGİK'e üye ülkelerde yasadışında hiç kimsenin özgürlüğü kısıtlanamaz, yakalanan her kimse anladığı dilde suçları hakkında aydınlatılacaktır.

– *Yakalanan her kişi en kısa zamanda yasa tarafından belirlenmiş kişilerin önüne çıkartılmalı.*

– *Gözaltına alınan herkesin durumu ve nerede olduğu hakkında, onun istediği kişiler bilgilendirilmelidir.*

– *Hiç kimse tutuklu haldeyken suçlu olduğunu kabule zorlanmamalı, kendini suçlamaya veya başkaları hakkında şahitlik yapmaya zorlanmamalıdır.*

– *Tutuklu kişiye işkence edilemez.*

– *Üye ülkeler fikir belirleme, ilişki, basın, bilgi toplama hakkını tanımalıdırlar.*

– *Sıkıyönetim ortamı demokrasiyi zedelemeye yönelik kullanılmamalıdır. Aynı zamanda insan hakları ile ilgili uluslararası anlaşmaları zedeleyecek nitelikte olmamalıdır. Sıkıyönetim uluslararası hukuk kurallarına uygun düşmelidir. Sıkıyönetim tarafından alınan kararlar, ırk, köken, toplumsal köken ve din arasında ayrımcılık yapmamalı, ırkçı olmamalıdır. Sıkıyönetim döneminde üye ülkeler, sıkıyönetime karşı olan fikirlere, tartışmalara baskı yapamaz, gazetecilere-basın mensuplarına baskı yapmamalıdır.*

– *AGİK'e üye ülkeler savaş ortamında görev yapan basın mensuplarını korumalı, kaybolmaları durumunda arama çalışmalarına yardımcı olmalıdır.*

– *AGİK'e üye ülkeler entellektüel, aydın ve kültürel yaşamını demokrasinin bir parçası olarak görmelidir.*

– *AGİK'e üye ülkeler, AGİK'in diğer konferanslarında, azınlıklara ilişkin alınan kararlara saygılı olmalıdır."*

KAMUOYUNA

Geçmişten bu yana Türkiye'de kanayan bir yara olarak cezaevleri sorunu vardır. Ve bu sorun halen de kendisini şiddetle hissettirmektedir. Türkiye'yi yönetenlerin kafa yapılarının nasıl olduğunu fazlaca irdelemeye gerek yoktur. Bu gerçeği görme arzusunda olanların, gözlerini yaşadığımız yerlere çevirmeleri yeterlidir.

12 Eylül askeri faşizminin biz tutsaklar üzerinde estirdiği terör ve yüzkızartıcı tutumu, hem halkımız hem de dünya kamuoyu çok yakından bilmektedir. Türkiye'nin mevcut gerçekleri sürdüğü müddetçe yönetime karşı olan halk muhalefeti de olacaktır. Bu arada elbette cezaevleri de boş kalmayacaktır. 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün cezaevlerine yönelik özel politikaları yetmiyormuş gibi, şimdi de "anti-terör" yani devlet terörü yasasını çıkardılar. Daha da meşru bir zeminde saldırı yapabilmeyi sağlamak için yasa üzerine yasa çıkartmaktadırlar. Son çıkartılan "terör" yasasıyla, biz cezaevlerindeki devrimciler üzerinde baskılar yoğunlaştırılmak istenmektedir.

Bugün çokça "demokrasiye geçtik" teraneleri yapanlar, "çağ atlatanlar", halkımıza ve kamuoyuna insan haklarından bahsederek vaaz verenlerin yaptıkları, yalan ve demagojiyi aşmamaktadır. Gerçekler hiçbir şekilde karartılamaz, gizlenemez. Devletin uyguladığı terör, Kürdistan'ın dağlarında, şehirlerin varoşlarında, işkencehanelerde ve cezaevlerinde sürmektedir. Kısacası hayatın her alanında uygulanmaktadır.

Cezaevlerinde bulunan biz devrimcilerin yaşamımıza yönelik saldırılar hiçbir zaman ortadan kalkmadı. Sorunlara yeni sorunlar eklendi. Bundan sonra da bunların kalkması, sorunların yok edilmesi devletin varlığıyla çelişeceği için sözkonusu olmayacaktır.

Malatya Cezaevi'nde bulunan biz tutsaklar yargılanmak üzere Malatya DGM'sine gidip-gelmek durumundayız. Doğal olarak en uygun ortamda savunmamızı yapma hakkına sahip olmamız gerekir. Yasal olarak da yargılanma sürecinde bulunduğumuzdan, bu hak, yani uygun ortamın sağlanması yasalarca tanınmıştır. Bırakalım uygun ortamın sağlanmasını, mahkemelere gidiş-gelişlerde can güvenliğimiz dahi yoktur. Sözümona bizlerin güvenliğinden sorumlu bulunan dış güvenlik askerleri, bizlere şiddet uygulayanların ta kendileridirler. Dış güvenlikten sorumlu subay ve askerler burada resmen terör estirmektedirler. Son 4-5 aydır mahkemelere gidip-gelmek durumunda olan arkadaşlarımız geri dönüşlerinde kan-revan içinde getirilmektedirler. 20'ye yakın arkadaşımız muhtelif yerlerinden dipçik ve copla yaralandılar. Bir arkadaşımızın dipçikle kaşı patlatıldı, keza yine başka bir arkadaşımızın dipçik darbeleri sonucu protez olan gözü parçalandı. Dipçik darbesi veya cop darbesi protez olan göze değil de sağlam olanına da isabet edebilirdi. Burada kafa, ayak ve kollardan yaralananlardan bahsetmiyoruz dahi, böylesi işkencelere maruz kalan arkadaşlarımızın doktor raporları cezaevinde mevcuttur.

Temsilcilerimizin bu sorunları defalarca cezaevi idaresine bildirilmelerine rağmen hiçbir sonuç alınamamıştır. Bu konuda çeşitli mercilere de başvurularımız olmuştur. Bu tür sorunlar devam ettikçe ve olumsuz gelişmeler sürerse doğal olarak bunun sorumlusu bizler olmayacağız.

Mahkeme mahalinde de bulunduğumuz ortam çağdışıdır. Sabah erkenden mahkemeye götürülen arkadaşlarımız, küçük ve daracık bir hücrede akşama kadar bekletilmektedirler. Durum böyle olunca doğal olarak yeme, içme ve tuvalet gibi sorunlarımız olacaktır. Yeme, içme ihtiyaçlarımız karşılanmadığı gibi, tuvalete dahi götürülmüyoruz. Tuvalete gitmek isteyenler kelepçelerle götürülüp, orada dahi kelepçeleri çıkartılmamaktadır. Bu tutum, insanlıkdışı bir tutumdur, insanlara işkence etmektir. Avukatlarımızla mahkeme sonrası veya öncesi görüşmemiz en doğal ve gerekli ihtiyacımız iken her türlü sorun yaratılarak görüşmemiz engellenmektedir. Buradaki tutum ve amaç çok açıktır. Amaç; bizlerin ceza almalarına yardım etmek ve savunmalarımızı engellemektir. Bugüne kadar mahkemeye rahatlıkla kalem-kağıt vb. götürülürken, yine keyfi bir tutumla askerlerce yasak konulmuştur. Askerler bizlerin kağıt ve kalemini yasaklamakla yükümlü olamazlar, onların görevi dış güvenliği sağlamaktır. Yoksa mahkemede siyasi savunma yapıp-yapmamayışımız askerleri ilgilendirmez ve siyasi savunma sonrasında bizlere saldırma hakkını da kendinlerinde göremezler. Bu, otomatikmen savunmamıza yönelik bir saldırıdır. Eğer siyasi savunmamızda suç unsuru varsa bu ancak mahkemeyi ilgilendirir.

Burada yaşadıklarımız elbette askerlerle de sınırlı değildir. Birçok talebimiz için açlık grevleri yapmış ve en insani ihtiyaçlarımızın karşılanmasını istemiştik. Sonuç olarak, cezaevi idaresince taleplerimizin çoğunun karşılanacağına dair söz almıştık. Yaşanan ve gelinen süreçte cezaevi idaresi, yavaş yavaş bazı haklarımızı gaspetmiş ve bu gaspetme mantığını sürdürmektedir. Açlık grevinde anlaşmalarımız üzerine, görüş yerlerimizin daha uygun hale getirilmesi ve cam bölmelerin kaldırılması veya camlara delik açılması kabul edilmesine karşın hiçbir pratik adım atılmamıştır. Bugüne kadar içeri alınan sebze türü şeyler, cezaevi idaresinin keyfi tutumuyla yasaklanmıştır. Bu politikalar sürdüğü müddetçe, sorunların çıkması kaçınılmaz hale gelecektir. Zaten beslenme olarak hiçbir olanağa sahip bulunmuyoruz. Bununla birlikte bizlere ayrılan iaşe bedelleri yetmemektedir. Ayrıca iaşe bedellerinin nasıl kullanıldığı ise şüphelidir. Çünkü, sabahları kokmuş zeytin ve çay, öğlenleri bulgur pilavı, pişmemiş nohut vb. ile, akşamları ise, çorba-bulgur veya ayran ve turşu ile beslenme politikası sürdürülmektedir. Kokmuş zeytin, bulgur pilavı ile kim nasıl ve nereye kadar beslenebilir ve yaşayabilir? Tutuklular olarak bizler doğal olarak bundan hoşnut değiliz ve iaşe bedellerinin nasıl kullanıldığını bilme hakkına sahibiz. Burada sözkonusu olan bizlerin yaşamı ve sağlığıdır. Bu tür politikalar geçmişte çok açık biçimde hayata geçirilmiştir. O zamanlar bizleri fiziki, psikolojik olarak yok etme çabası güdenler, bugün ise hem psikolojik ve hem de adım adım yok etme mantığı gütmektedirler. İaşe paralarının tarafımıza verilmesi talebimiz idarece geri çevrilmiştir. Bizler, iaşe paraları verilmek istenmiyorsa, mutfak denetiminin tarafımıza verilmesini istediğimizde ise bu da reddedilmiştir. Demek ki, bu durumdan rahatsız olanlar çıkarlarının kaybedilmesinden korkmaktadırlar. İaşe paraları tarafımıza verilse, idarenin beslenme politikasının üç katı kalitede beslenme yaratabileceğimiz bir gerçektir ve bunu idareye de anlattık, onlar da bilmektedirler.

Sonuç olarak; bizler bu tür politikaları kabul etmiyoruz ve etmeyeceğiz de. Bizlere karşı hem cezaevi idaresince geliştirilen yaklaşım ve yasakçı zihniyetleri, politikaları ve hem de dış güvenlikle sorumlu askerleri kamuoyuna teşhir etmekten çekinmeyeceğiz. Ve insanca yaşam mücadelemizi her zorluğa karşı sürdüreceğiz.

30 Ağustos 1991
Malatya Cezaevi
TKP–ML, TDKP,
PKK, Devrimci Sol,
THKP–C(Acilciler),
KAWA, KUK
Davaları Tutsakları

Destpêk di rûpela dawiyê de

mayînê re perçe perçe bû. Komsêrek û 2 polîsên ku di navgînê de bûn bi birînên xedar birîndar bûn.

Piştî birîndarkirina polîsan leşker û polîsên dagîrkeran har bûn û hinek kesên sivîl girtin bin çavan.

Gêrîlla di navbera Dih û Şirnexê de êrîşek bir ser kerwanê leşkerî yê dijminî

Roja 30'ê Îlonê di navbera Şirnex û Dihê de yekeniyên ARGK êrîşek birin ser kerwanê leşkerî yê dijminî. Navgînên leşkerî yên dagîrkeran bi rokêt û çekên otomatîkî hatin beregullebaran kirin.

Di encama vê libaziyê de ji hêzên dijminî 3 leşker hatin kuştin, sitvanek, 2 serbaz û 6 segman jî bi birînên xedar birîndar ketin.

Di êrîşên li ser qereqolan de 23 leşkerên dijminî hatin kuştin, bi dehan jî birîndar bûn

Yek ji deverên ku hêzên me yên şoreşger lê kutanên giran li dijminî didin, herêma Dihê ye. Di êrîş, kemîn û sabotajên ku yekeniyên ARGK li herêma Dihê pêk anîn de, ji hêzên dijminî 22 leşker hatine kuştin û bi dehan leşker jî hatin birîndar kirin.

Roja 26'ê Îlonê yekeniyeke dijminî gava ji operasyonê dizivirî, li nêzîkê gundê Ebas, ku qereqola wan jî li vî gundî bi cih e, kete kemîna ku hêzên ARGK danîbûn. Di vê kemînê de bi gulleyên şervanên ARGK 10 leşker mirin û gelek jî birîndar bûn.

Roja 28'ê Îlonê yekeniyên ARGK, li gundekî Dihê yê din, hêzên dijminî xistin kemînê. Li gor nûçeyên ku gihiştine destên me ji leşkerên ku li qereqola Aslanbaylar diman 7 kes hatin kuştin û 6 kes jî birîndar ketin.

Roja 13'ê Îlonê jî li gundê Avalê, ku girêdayî Dihê ye, leşkerên dijminî pêli mayînên ku şervanên ARGK di kozikên wan de danîbûn kirin û leşkerekî dijminî mir, 12 leşker jî birîndar bûn.

Di nijdên li ser gundên Xizxêrê de koma cerdevanan hat belav kirin

Roja 2'ê Cotmehê yekeniyên ARGK girtin ser gundê Dêrkinê ku girêdayî Xizxêrê (Şirvanê) ye. Piştî ku gêrîllayan temamê gund girtin bin kontrola xwe, berê xwe dan mişraqên cerdevanan û 7 malên parêzkarên gundan şewûtandin. Di êrîşê de cerdevanek jî bi mirinê hate ceza kirin.

Li gundê Newala Bêşê, ku giradayî Berwariyê ye, du navgînên dijminî ji hêla gêrîllayên ARGK ve hatin şewûtandin.

Di êrîşên li ser gundên li herêma Qûbînê de 2 sîxur bi mirinê hatin ceza kirin

Roja 3'ê Cotmehê yekeniyên ARGK êrîşek birin ser gundê Ridwanê ku girêdayî Qûbînê (Beşirî) ye. Ev gund, gundê niwêngerê (endamê parlamantê) ji ANAPê Şêx Kutbettîn Hamîdî ye.

Şervanên ARGK berê agir berdan petrola Şêx û şewûtandin. Piştre jî berê xwe dan mişraqa hevkarên dijminî ku di "oda gund" de diciviyan û ev der weke navenda îxbarkirina welatparêzan bi kar dihanîn.

Di êrîşê de mixtarê gundê Ridwanê Zekî Konak jî, ji ber sûcên wî bi mirinê hat ceza kirin.

Li gor ku tê gotin par jî wî mixtarî Ali Agal û du hevalên wî yên pê re îxbar kiribû û bibû sedema şehîdbûna wan.

Roja 5'ê Cotmehê gêrîllayên ARGK êrîş birin ser qopaniya Aransê, ku girêdayî Qûbînê ye. Gêrîlla di vê êrîşê de sîxurê nasbar Salih Ertaş girtin û bi xwe re birin. Ev kes berê jî çend caran ji bo ku dev ji îxanetê berde ji aliyê gêrîlla ve hatibû îhtar (xeberdar kirin, înzar) kirin. Lê piştî ku dev ji nokeriya xwe berneda û sûcên wî giran bûn, bi mirinê hate ceza kirin.

Bê guman, çi kesê ziyanê bigihîne gelê Kurdistanê û têkoşerên serxwebûn û azadiyê wê bê ceza nemîne.

Avakarê Geliyê Qesaban serekê belediya Sêrtê yê kevin Mahmut Celepoglu bi mirinê hat ceza kirin

Serekê belediya Sêrtê yê berê, endamê DYP Mahmut Celepoglu roja 11'ê Cotmehê ji hêla grupeke şervanên ARGK ve bi mirinê hat ceza kirin.

Di dema ku rojnameya me wê di çapê keve de agahî gihiştin me ku kurê vî kesê bêbext Cengiz Celepoglu jî, ji bo ku dixwest bersiva gulleyên şervanên ARGK bide, bû hedefa gulleyan.

Mahmut Celepoglu bi xedarî birîndar bû û rakirin nexweşxaneyê, li wir mir.

Mahmut Celepoglu bi rastî jî heya niha çend caran mirin heq kiribû! Ji ber ku cendekên gêrîllayên şehîd di bin berpirsiyariya vî rûreşî de, avêtibûn Geliyê Qesaban.

Gêrîllayan cara sêwemîn êrîş birin ser Misricê

Gêrîllayên ARGK di nava du mehan de sê caran êrîş birin ser Misricê ku girêdayî Sêrtê ye. Weke ku tê bîranîn di dawiya Tîrmehê û rojên pîrozkirina hilgavtina 15'ê Tebaxê de yekeniyên ARGK êrîşên xurt biribûn ser Misricê û gelek ziyan dabûn hêzên dijmin.

Gêrîllayên leheng, êvara 29'ê Îlonê cara sêwemîn êrîş birine ser navenda Misricê. Yekeniyên ARGK saet li dora 20.00'ê êvarê ji çend aliyan ve girtin ser bajêr û bajar bi tevayî xistin bin kontrola xwe. Weke her carê vê carê jî hedefên gêrîllayan ên pêşemîn sazî û avahiyên dewleta dagîrker ên fermî û leşkerî bûn. Avahiyên ku hêzên dewleta faşist lê diman û avahiya ku amirê polîsan lê dima bi rokêt û çekên otomatîkî hatine rûxandin. Di wê hengavê de yekeniyeke ARGK jî berê xwe da mala qameqam, avahiya qonaxa hikumetê û avahiyên saziyên dewletê yên fermî bi rokêt û çekên otomatîkî beregullebaran kirin.

Li gor nûçeyên ku nûçevanên rojnameya me gihandine me, di encama vê êrîşê de ziyaneke mezin gihaye dijmin. Serbanê mala qameqam jî batiye rûxandin.

Gêrîllayan qederê du saet û nîvan li aliyekî li dijmin dan û li aliyê din jî ji bo şêniyên bajêr bangeşiya (propaganda) şoreşê kirin û piştre bê ziyan jî bajêr kişiyan. Piştî êrîşa şervanên serxwebûn û azadiyê dijminê bizdonek êrîş birin ser malên welatparêzan û Cemal Ecer, Naîf Polat, Abdullah Polat, Aydin Durmaz, Edip Ayebe, Ekrem Akman û welatparêzekî bi navê Hasan girtin bin çavan.

Şêniyê Kerboranê bersiv da banga gêrîllayên ARGK: Li Kerboranê partiyên dewleta Tirk biryara belavkirina xwe dan

Bê guman e, ku li Kurdistanê pêşveçûneke konevanî ya herî piçûk jî bi hîkariya (tesîra) têkoşîna gêrîlla têt afirandin. Ev rastî, careke din jî bi mînakên(nimûne) ku li Kerboranê hatine jiyandin derkete holê.

Êvara 4'ê Cotmehê gêrîllayên ARGK êrîşek birin ser navenda Kerboranê. Di encama vê êrîşê de, saziyên dewleta Tirk ên fermî bi çekên otomatîkî û rokêtan hatine beregullebaran kirin. Li gora agahiyên ku gihiştine me avahiyên qonaxa hikumetê, mala qameqam û avahiya lîseyê (bekelorya) duçarê ziyanên mezin bûne. Di vê livbaziyê de çi ziyan negihaye gêrîllayên ARGK. Di dermafê kuştî û birîndarên dijmin de çi agahî negihaye destên me, ji ber ku dijmin weke her carê vê carê jî ziyana xwe veşart.

Piştî vê livbaziyê bi du rojan, ango roja 6'ê Cotmehê li navenda bajarê Kerboranê, Civîneke girseyî hate çêkirin. Di civînê de digel welatparêzan gelek kesên ku heya niha di nava partiyên saziya dewleta Tirk de cih digirtin jî beşdar bûn. Di civînê de li ser pêşerojê munaqaşe û gotûbêj hate kirin û şêniyê bajêr biryar stand, ku ji niha û pêve hemû şaxên partiyên saziya dewleta Tirk belav bike û ji îradeya ERNK re amade be.

Ev biryar bi xwe jî nîşana gav bi gav ji Kurdistanê derxistina hemû saziyên dagîrkeran e. Êdî ne hêzên dagîrkeran ên leşkerî û ne jî yên konevanî dikarin li Kurdistanê bimînin û gelê me bi belên (wadên) sexte bixapînin.

Di êrîşên li ser êrdima Çewlikê, Aznapert û Dara Hênê de 3 serbaz, 19 leşker û polîsek hatin kuştin

Li êrdima Çewlikê livbaziyên gêrîlla xurttir dibin. Tevlî ku bi sedan leşkerên dewleta dagîrker di herêmê de ne û dikevine operasyonan, şervanên ARGK her roj livbaziyên pêt û bihêztir li kewara qezencê dinivîsinin. Êrîşên ku gêrîllayan roja yekê Cotmehê birin ser Aznapert û Dara Hênê jî yê yekê bi hêsanî didine xuyanî kirin.

Roja 1'ê Cotmehê gêrîllayên ARGK girtine ser navenda Aznapertê. Li gor nûçeyên ku nûçevanên rojnameya me gihandine me, yekeniyên ARGK tevayî qezayê girtin bin kontrola xwe û berê xwe didin sazî û karderiyên fermî yên dagîrkeran û beregullebaran dikin. Di livbaziyê de pozberiyek jî di navbara hêzên dagîrker û yekeniyên ARGK de derdikeve û ji hêzên dijmin 2 serbaz û 10 segman têne kuştin, gelek jî birîndar dikevin.

Eynî rojê yekeniyeke ARGK êrîş dike ser navenda Dara Hênê. Di vê êrîşê de jî avahiyên sazî û karderiyên fermî weke hedef têne girtin. Digel ziyana dijmin a diravî 9 segman û polîsekî dagîrkeran hatin kuştin û hejmareke mezin jî birîndar ketin.

Di her du livbaziyan de jî çi ziyana yekeniyên ARGK tune ye.

Di êrîşa çûyî ser Heskîfê de leşkerên dijmin bizdiyan

Gêrîllayên ARGK roja 5'ê Cotmehê jî girtin ser navenda Heskîfê. Heskîf yek ji bajarên Kurdan ê herî kevn e û bi afirînekên xwe yên dîrokî nasdar e. Ev bajarê me yê xwedî çand û dîroka giring jî bi livbaziyên ARGK, gav bi gav ber bi azadiyê ve diçe.

Roja 5'ê Cotmehê yekeniyên ARGK êrîş birin ser navenda qezayê, qereqola cendirmeyan û biryargeha leşkerî ya hêzên dewleta faşist bi rokêt û çekên otomatîkî hatin beregullebaran kirin. Li gor nûçeyên ku gihiştine destê me gelek kuştî û birîndarên dijmin hene.

Karbidestên dewleta Tirk di daxuyaniya xwe de bi tenê behsa leşkerekî kuştî kirin. Lê hema ji şêniyên bajêr çi kes bi vê yekê bawer nebû. Livbaziya gêrîllayên leheng qedera saetekê dom kir.

Ji şêniyên bajêr hin kesên ku livbazî bi çavên xwe dîtibûn weha digotin: *"Leşkerên dijmin bizdiyabûn. Bibû qare-qara wan û diqîriyan. Hinekan ji leşkeran xwe bê serî û çav ji qereqolê diavêtin derve û xwe bêdeng li erdê pan dikirin. Bi rastî ziravikên wan qetiyabûn."*

Di êrîşa çûyî ser Bêdlîs-Reşadiyê de qereqola dijmin hate tune kirin

Yek ji deverên ku livbaziyên girseyî û gêrîlla bi hev re û yek li du ya din têne meşandin herêma Bêdlîsê ye. Bi taybetî jî piştî Kongreya PKK ya IV a Netewî, di hilgavtina 1991'ê de livbaziyên gêrîlla li herêma Bêdlîsê jî bi hêztir bûn û otorîteya ARGK xurttir bû. Digel livbaziyên girseyî êrîşên li ser bajaran jî her diçe zêde dibin.

Roja 6'ê Cotmehê yekeniyên ARGK êrîş birine ser Reşadiyeyê ku qezaya Bêdlîsê ye. Di encama êrîşê de qereqola cendirmeyan tevlî leşkerên têde hate tunekirin. Her çiqas dijminê faşist xwest ziyana xwe veşêre jî şêniyên qezayê dibêjin tu kesek ji yên di qereqolê de zindî nemaye.

DÊRSIM/ÇEWLIK/MÛŞ

Li êrdima Dêrsimê gêrîllayên ARGK lêdanên bi tesîr li hêzên dijmin dixin. Lê çi heyf, ku nûçeyên şer ji êrdima Dêrsimê ji bi hêsanî nagihîjin me. Ew tişt ji bo deverên Kurdistanê yên din jî weha ye.

Nûçeyên ji êrdima Dêrsimê çiqas kêm bin jî bi qasî ku gihiştine destê me ev in:

Pozberiya ku piştî êrîşa li ser Mêzgerê derket du rojan berdewam kir

Roja 27'ê Îlonê yekeniyên ARGK girtin ser navenda Mêzgerê (Mazgirt). Ew girêdayî Dêrsimê ye. Di êrîşê de gêrîllayan berê xwe dan saziyên dewleta faşîst ên fermî û gelek ji wan beregullebaran kirin.

Piştî êrîşa li ser navenda qezayê di navbera yekeniyên ARGK û hêzên dijmin ên ku dixwestin gêrîlla bişopînin de pozberî derket. Pozberiyan du rojan dom kir û ji hêzên dijmin gelek leşker hatin kuştin û birîndar kirin, laşê du leşkeran bi çav hatine dîtin.

Di vê pozberiyê de ji yekeniyên ARGK şervanek sivik birîndar bû ye.

Êrîşa li ser Kanîreş-gundê Çermê: Gêrîlla dest danî ser çekên 10 cerdevanan

Çewlik *(Berxwedan)*: Roja 28'ê Îlonê gêrîllayên ARGK girtin ser gundê Çermê, ku girêdayî Çewlik-Kanîreşê ye. Yekeniyên ARGK berî ku bikevin nava gund der û dora gund bi girtine bin kontrola xwe.

Di encama livbaziyê de gêrîllayan dest dan ser çekên 10 paêzkarên gundan û ji şêniyê gund re jî weha gotin: *"Divê hûn nehêlin kesek ji gundê wê rahêje çeka dijmin. Ev îxanetî ye. Me ji we re behsa wateya parêzkariya gundan kir. Li xwe xwedî derên..."*

Bi vê livbaziyê re li gundê Çermê parêzkarên gundan nemane.

Di pozberiya li êrdima Derxas-Zixakê de ziyana dijmin gelek e

Mûş *(Berxwedan)*: Roja 1'ê Cotmehê li nêzîkê gundê Zixakê, ku girêdayî Haskoyê ye, di navbera hêzên dagîrkeran û yekeniyên ARGK de pozberiyek derket.

Di wê pozberiyê de ziyan û wendabûneke gelekî mezin gihaye hêza dijmin a mêtinger. Mîna her demê dijmin ziyana xwe veşartî hîşt û tu agahî di derbarê vê livbaziyê de, ji hêla kuştî û birîndaran ve negihane me. Lê di encama berxwedana di vê livbaziyê de, 2 şervanên ARGK bi qehremanî şehîd ketin. Yek ji wan her du şehîdan ji Kurdistana başûr e, yê din jî ji gundê Boryanê ku girêdayî Norşînê ye, navê wî **Seyfetullah YARGI** ye.

AMED

Di kemîna li Pasûrê de, kerwanekî dijmin hate tune kirin

Amed/Farqîn *(Berxwedan)*: Roja 6'ê Cotmehê yekeniyên ARGK li nêzîkê gundê Hêlînê ku girêdayî Pasûrê ye, kemînek li pêşiya kerwanekî leşkerî yê bi 3 cemseyan, vedan û ew tunekirin. Her weha leşkerên ku di cemseyan de bûn jî, bi tevayî hatine kuştin. Leşkerên qereqola Hêlînê hatine hawara kerwanê leşkerî, şervanên ARGK li dijî wan jî ketine şer, şer heya 7'ê Cotmehê berdewam kir. Çendî dijmin hejmara kuştiyên xwe û ziyana ku di şer de dîtî veşartibe jî, dîsa her kesî dizanî ku lêdaneke mezin xwariye. Ji ber ku ziyan nehate veşartin, bi hindikî du kuştî û du birîndarên xwe anîne ziman.

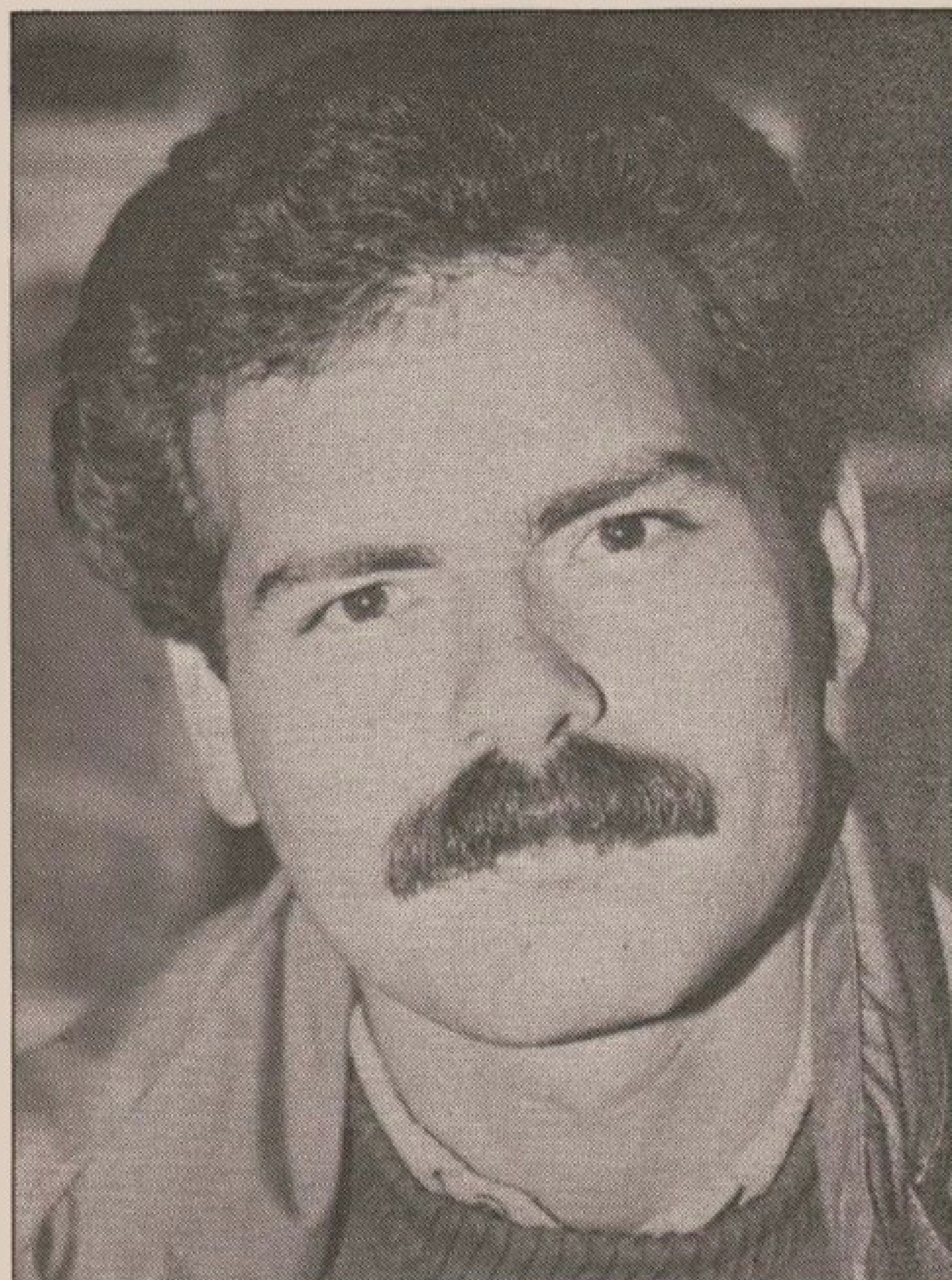
Bi hezaran kes tevlî xwepêşdana şîna şehîd Habîp bûn

Berî demekê li Germavê ku girêdayî Çewlikê ye, pozberiyek di navbera gêrîllayên ARGK û hêzên dijmin de derketibû. Di wê pozberiyê de şervanekî ARGK bi navê **Habîp BEYAZTAŞ** şehîd ketibû. Di dema veşartina cendekê şehîd de, 7-8 hezar welatparêz bi şîna wî re dimeşin û şehîdê xwe bi durûşmeyên şoreşgerî vedişerin.

Sembolê rewşenbîrî û şoreşgeriyê rêheval

Seydo ALA (Mûrad)

"Mirovê bê welat rûmeta wî nîne. Parastina welat parastina rûmet û jiyanê ye..."

Şehîd jiyan in, jiyana bê mirin şehîd in
Şehîd rewan in, rewana pak her tim şehîd in
Gulên azadiyê wan bi xwîna xwe bişkivandin
Şev hilanîn wan ji bo me roja zer xemilandin
Lew dîroka rast û durust li vê jînê şehîd in!

Her kevir û zinarek navê şehîd li ser e
Her guleke xemilandî laşê şehîd li ber e
Ew l' hember dijminê me kendal û him çeper e
Şehîd jiyan in, jiyana bê mirin şehîd in
Şehîd rewan in, rewana pak her tim şehîd in!

Kurdistan bi xwîna wan bû niştimanê nemiran
Milletê Kurd tev digel hev li ser riya hogiran
Dimrin, dijîn ew ji bo xwe hildigrin barê giran
Şehîd jiyan in, jiyana bê mirin şehîd in
Şehîd rewan in, rewana pak her tim şehîd in!

Em li ser riya şehîdan soz û peymanan didin
Venagerin, namirin em can ji bo jînê didin
Meşa me ta serxwebûnê, ala bilind hildidin
Şehîd jiyan in, jiyana bê mirin şehîd in
Şehîd rewan in, rewana pak her tim şehîd in!

Di derbarê şehîdan de mirov dikare çi bibêje û çi binivîse? Di derbarê şehîdan de nivîsok dikare çi derîne holê û çawa dikare wan bîne ziman? Dema ku mirov li bersivên van pirsan ên rast bigere, bê guman wê nikaribe bi hêsanî bibîne. Gelo, çima mirov nikare pirsan bibersivîne? Ev pirs bi xwe jî hewceyê bersivekê ye.

Di dîroka gelan de, her weha di tevgerên netewî yên şoreşgerî û rizgarîxwaz de, yên ku rolên bingehîn û herî dîrokî lîstine berî her kesî şehîd in. Ên ku riya tarî ronî kirine û rewana xwe pêşkêşî azadiyê kirine şehîd in. Ên ku ji serxwebûn û serkevtinê re bûne pird (pire, koprî) û barên giran ên bindestan hilgirtine ser milên xwe, dîsa şehîd in. Kin were gotin, di rêveçûna gelên bindest de şehîd sembolên jiyana nuh û hêviya berbanga serkevtinê ne. Ji lew re û ji ber gelek egerên din, ku mirov nikare bi çend hevokan verêse û şîrove bike, şehîd mirovê herî bilind, rûmetdar... û bi nirx in.

Li ser rûyê gerdûnê, xwîna ciwanan mîna lehî, lêmişt, çem û cobaran heriqî ye. Bi mîlyonan kesan hebûn û canê xwe li dijî dagîrkeriyê pêşkêş kirine, welatên xwe bi xwîna xwe ya paqij ji bin nîr û sitema dijmin û mêtingeran rizgar kirine. Ev rastiyên ku li jor hatine ziman dîrokekê berçav dikin. Dîroka ku tu caran zordestî nikare bi serkeve, rastiya ku heya bindest xwînê pêşkêş dikin, wê serdestiya zordaran li dawiyê têkbiçe, çendî rê dirêj be, çiqasî li ser wê riyê tûk û kelem hebin... û çendî hêza neyar xurt û tunde be, wê li dawiyê bindest rabine ser piyan, stêra wan narije û ji ezmanan nayê xwar. Ev stêrên geş jî şehîd in, şehîdên azadiyê ne, rewanpakên rizgariyê ne, nemirên heya ebed in.

Mîna hemû gelên cîhanê yên bindest, gelê me jî di dîrokê de gelek şehîd pêşkêş kirine, bi hejmarên pir bilind ciwanan xwîna xwe rijandine. Kin were gotin em dikarin bibêjin, dîroka gelê Kurd dîroka şehîdan e, Kurdistan bi xwe jî destana şehîdan e, efsaneya lehengî û qehremaniya şehîdan e. Lê çi mixabin! Piranî şehîdên me ne ji bo me bûne, ne ji bo avakirina welatekî Kurdan bûne, ne ji bo xwe bûne. Xwîna me, xwîna wan ciwana ku di qehremaniyê de afirandiyar bûne, her tim û tim ji bo dijminan bû ye, ji bo jiyana dijminan bû ye. Belê, dîrok şahid û çavdêr e. Di bin gelek navan de dijmin em xapandine, bi gelek lîstokan em di nava dafên xwe de mîna kolan jiyandine û li dawiyê em ji bona wan bûne her tişt. Lehengiya me ji bo parastina jiyan û destelatiya dijmin bûye. Ji lewre, gelek lehengên dîrokî niha ji neteweyên din têne jimartin, rastî ne weha ye, lê hema wan tu îspat ku Kurdayetiya wan didirikîne li dû xwe nehîştine. Bi dehan kesên weha hene, bi hezaran ji bo biyaniyan xwîna xwe rijandine û heya niha wenda mane. Sedema ku dibêjin "Kurd leşkerên xelkê ne" jî ji ber vê yekê tê. Bi kurtî em dikarin bibêjin, xwîna ku hatî rijandin ji bo bilindkirina payên biyaniyan bû ye, ji bo avakirina mal, avahî û binyada neyar û dagîrkeran bû ye.

Dîsa jî, rêz û rûmeta şehîdan, tevî ku xwîna wan ne ji bo doza gelê Kurd bû ye, bilind e. Heya ku navê wî şehîd e, wê her û her nemir be, wê her û her di dilê neteweyê xwe de mîna guleke bişkivandî bimîne.

Lê hema niha çerxa gerdûnê mîna berê nagere, êdî dem dema me ye, dema xwedîderketina li neteweyekî serbixwe û azad e.

Ji gelê Kurd û Kurdistanê re dîrokeke nuh afirandin. Ev dîrok; dîroka gelê Kurd bi xwe ye, dîroka ku bi xwe wê diafirîne, dîroka qehremaniya ji bo xwe ye. Bi derketina tevgera rizgariya netewa Kurdistan a hemdemî re, kerwanê şehîdan jî bi cure û şêweyekî nuh û çak derkete holê. kerwanê şehîdên serxwebûn û azadiyê hate afirandin. Ev kerwan, di dîrokê de, bi meşeke nuh destpêkiriye. Kerwanê şehîdên di bin seroketiya PKK de, di bin seroketiya Serok APO de. Şehîdên vî kerwanî ji bo xwe xwîna xwe dilop bi dilop pêşkêş dikin, ji bo gelê xwe bi hemû derfetan amadeyî cangoriyê ne, ji bo gelê xwe heya dawiyê fedakar û qehraman in. Şehîdên vî kerwanî di çavên dijminan de dibin qilçix û tûka mirinê. Jiyana me li me vedigerînin û bê mirin koça xwe bar dikin. Serokê me dibêje: **"Jiyana rast şehîd bi xwe ne!"** Tu caran ev nayê înkarkirin. Ji zindiyan bêtir şehîd jiyanê temsîl dikin, ji ber ku şehîd jiyana gelê Kurd a mirî vedijînin, şehîd jiyan in.

Rastiyek heye, ku mirov nikare jê bireve, yan jiyan an jî mirin! Kesê ku dixwaze bijî divê bitêkoşe, divê serê xwe bilind bike û weha biqîre: "Ez namirim! Ez hîn li ser vê riyê me, ez bi biryar im, ez li ser biryara şoreşê me, ku civaka me ji koletiyê rizgar dike..." Mirov bi vî awahî û bi vê biryarê dikare bimeşe.

Yek ji van qehraman û xwedan biryarên dîrokî, rêhevalê nemir **Seydo ALA (Mûrad)** e.

Mîna hemû şoreşgerên me yên din, rêheval **Mûrad** jî ji bo xwe ji rewşa ku têde dijiya rizgar bike, li riyeke xelasiyê geriya. Li riya ku wî û gelê wî rizgar dike geriya. Gelek derfet di dest wî de hebûn, lê wî xwest van derfetên di dest xwe de, di xizmeta welat de bikar bîne.

Rêheval **Mûrad** li Mabatan ku girêdayî Efrînê ye (Kurdistana başûrê-rojava) hate dinyayê û çavên xwe li jiyanê vekirin. Di nava baskên malbateke rewşenbîr de mezin bû. Hîna ew biçûk bû, têkiliyên malbata wî bi polîtîkê re hebû. Ji lew re ji zarokiya xwe ve nasayî polîtîk û rewşenbîriyê bû.

Di sala 1970'î de xwendina xwe ya destpêkê, her weha xwendina navîn û bekeloriya (1982) li Mabatan derbas kir û dawî anî.

Di 6.01.1983'an de mîna gelek ciwanên me ku diçin li derveyî welat dixwînin, rêheval **Mûrad** jî berê xwe da Tirkiyê û xwe gihande Enqereyê. Li Enqereyê di "Fakulteya Zanyariyê" de şaxê Endîzyariya Kîmawî de cih girt.

Di sala 1985'an de dîsa berê xwe da welêt û li xaka rûmetdar vegeriya. Ji ber gelek egeran nikaribû xwendina xwe li zanîngeha Enqereyê temam bike.

Sala 1985'an, xwe gihande Lubnanê. Di sala 1986'an de li zanîngeha Beyrûtê-Fakulteya Ekonomîkî, dest bi xwendinê kir. Lê ji ber ku nasayî tevgera rizgariya netewa Kurdistan bû, xwendina xwe nebire serî.

Sala 1987'an bi şêweyekî profesyonal tevlî xebatê bû û cîhê xwe di nava kadroyên profesyonal de girt. Piştî wê xwegihandinê rêheval **Mûrad**, ji bo birêvebirina xebatê li êrdima Efrînê, bi greveke rêkxistinî vedigere welêt.

Li welat jî, bi wê xwîngermî û fedekariya xwe cihekî bilind di xebatê de digre. Heval **Mûrad** ji kadroyên pêşemîn bû, yên ku xebat li wê êrdimê birêve dibirin û tovên tevgera şoreşgerî diçandin. Di nava ciwan û rewşenbîran de roleke gelekî mezin û hêja lîst, rola rewşenbîran çiye, dikarin çi bikin, çawa di nava girsên gel de dikarin rola xwe bilîzin, dihanî ziman û rewşenbîriya şoreşgerî bi wan dida naskirin.

Bi têkiliyên xwe yên şoreşgerî û bi morala xwe ya her demê bilind, niştimanperwer û ciwanên xwîngerm li dora xwe dicivandin û civîn ji wan re çêdikirin. Di wê xebatê de û di nava wan têkiliyên xwe yên bi gel re de, baş têderxist ku gelê bê welat çendî paya wî nizm û daketî ye. Di raporeke xwe de weha ji Partiyê re dinivîse: *"Ez gihiştime bîr û baweriyeke gelekî bilind ku, kesê bê welat û welatê wî dagîrkirî be di çavên cîhanê de mirov nayê hesibandin. Jiyana wî bê naverok û wate ye, jiyaneke vala ye. Heke ev kes jî rûmet û hebûna xwe ji destên dijmin rizgar neke, ew ne mirov e... Bi vê bîr û baweriyê ez tevlî mirovahiya hemdemî, ku Partiya Karkerên Kurdistan û Serok APO seroketiya wê dikin, bûm... Ji ber ku ez bi bîr û bawerî û viyan xwe pêşkêşî xebatê dikim, ez ê heya dawiyê girêdayî nexşeya partiyê bim..."*

Belê, bi rastî jî rêheval **Mûrad** heya nefesa xwe ya dawiyê girêdayî biryar û soza xwe bû. Tu caran ji mirinê netirsiya û bi wê cegermendiya xwe tevlî kerwanê nemiran bû.

Bi wê morala xwe ya bilind, bi wî devê xwe yê her demê li ken û bi wê dilsozî û dilpakiya xwe, mîna ku nemir Mûrad di dilê gel de cih girtibû, her weha di dilê hevalan de jî cihekî bi rûmet girt. Dema ku nûçeya derbasbûna wî bo qada şer hat, gelek hevalan hêstirên şabûnê barandin.

Bi her kesekî re kêmasî hene, dema ku xebat hebe wê şasî jî derkevin. Lê ya pêwîst ew e ku mirov roj bi roj wan kêmasiyan hilîne û kesbûneke heya dawiyê şoreşger ji xwe biafirîne. Rêheval **Mûrad** gelekî li ser vê babatê rawestiya. Kêlî bi kêlî li dijî kêmasiyên xwe di şer de bû. Di raporeke xwe de weha dinivîse:

"Rast e, kêmasiyên min hene. Lê hema ez bawer im, ev li pêşiya xebata min nabine kelem... Ez amade me ji bo her kar û xebata ku partî li gora min dibîne..."

Di havîna 1990'î de, hêviya heval **Mûrad** a jiyanê pêk hat. Di vê demsalê de berê xwe da qada cenga şoreşgerî, sînorên çêkirî derbas kirin... û bû bazekî gêrîlla.

Li başûrê-rojava, di nava grûpeke gêrîlla de bû şêr û pilingekî bi hêrs. Xaka welatê xwe gav bi gav dipîvand û diparast. Bê tirs û newêrîn çeka xwe hildida ser milê xwe û digeriya.

Ji aliyekî bi leşkerî û ji aliyê din ve bi polîtîkî, hevalên xwe pêşve dibirin.

Di 30.11.1990'î de û di encama berxwedaneke bilind de li dijî hêzên dagîrker ên "xurt", rêheval **Mûrad** heya dilopa xwîna xwe ya dawiyê di şer de egîd derket û rewan pak bû.

Em, bi hemû karînên xwe soz didin tevayî şehîdên xwe, soz didin wan rewanpak û nemiran, ku jiyana xwe ji bo hebûna me kirine xelat û bê dudilî pêşkêş kirin, em ê heya dawiyê girêdayî rêç û şopa wan bin.

Hevalên tifingê

DAXUYANIYA AVAKIRINA LIQÊ YEKÎTIYA REWŞENBÎRÊN WELATPARÊZÊN KURDISTAN-YRWK LI BERLÎNÊ

Weke pir caran di vê demê de jî, dijminên gelê me êrîşên giran û bi hemû şêweyan tînin ser welatê me. Ev welatê xweş û dewlemend ji 30 mîlyon Kurd re kirine zindaneke mezin. Her roj bi hezaran caran pê li mafên me yên netewî û mirovî dikin. Bi pîvan û mêzînên wan heya hebûna me jî qedexe ye; em tune ne. Dixwazin kultur û keleporên me wêran, afrandêrên me tune bikin, daku armanca me ji bo Kurdistaneke serbixwe û azad neçe ser. Di bin van mercan de jiyana mirovên me gelek tal û dijwar e.

Lê gelê Kurd, ev gelê ku dîroka wî ji ketin û rabûnan hatiye ristin; ev gelê ku bi mîlyonan zarokên xwe kirine cangoriyên azadiyê, îroj jî, ji bo serxwebûn û azadiya xwe serî hildaye û berxwedan û serhildaneke lehengî nîşan dide. Di vê berxwedanê de, pêwîst e, yekîtiya me ya netewî pêk bê, ji ber ku tenê bi yekîtiya me ya netewî gelê me wê bikaribe Kurdistana dagîrkirî ji nav lepên dijminên kirêt derxîne û rizgar bike.

Pêwîst e, her mirovekî Kurd cihê xwe li anegora rewş û karînên xwe di berxwedan û serhildana netewî de bigre.

Bi vê dilgermiyê, piştî pir hevdîtin û civînan hin rewşenbîrên Kurd li Berlînê biryar dan, ku liqekî **"Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan-YRWK"** li vî bajarî jî ava bikin. Di 29.09.1991'ê de Liq hate avakirin. Piştî avakirina vî liqî em hêvî dikin, ku em bikaribin piçûkbarekî ji barê giran ê gelê xwe bidine ser milên xwe. Bi vê bîr û baweriyê em dest bi karê xwe dikin û dixwazin bi hev re, bi şêweyekî çaktir di xebata rewşenbîrî de beşdar bibin.

Ji bo çalakiyên rewşenbîrî heya niha çend komikên kar hatine sazkirin, daku kar û barên me firehtir û baş pêş ve biçin. Ev komik ev in: **1. Komika Ziman, 2. Komika Ragihandinê (Radyo-TV), 3. Komika Semînaran, 4. Komika perwerdeyî, 5. Komika Ferhengê, 6. Komika Dîrokname.** Em bang li hemû ronakbîrên Kurd li Berlînê dikin, ku bibin endamên Liqê **"Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan"** an jî bi xebatên xwe yên rewşenbîrî di komikan de beşdar bin. Her weha em bang dikin hemû rewşenbîrên Kurd li dervayê welat, ku hevkarî û yekîtiya rewşenbîrî di nav xwe de pêk bînin. Ger em yekîtiyeke xurt li dervayê welat bidozînin, em ê bikaribin bandora xwe bigihînin rewşenbîrên Kurd li Kurdistanê jî û em ê bi hev re xebata ronakbîrî hê baştir pêş ve bibin. Em ê karibin dengê xwe hê xurt û bilind bikin.

Pêwîst e, kar û berhemên rewşenbîran bibin mal û milkê netewa Kurd giştî û bigîjin destê hemû gelên cîhanê.

Gelek kar û lêkolînên zanistî, çi di warên ziman, çand, dîrok û bêjeyê Kurdî de û çi di warên aborî, civakî û ramyarî de pêwîst in. Divê rewşenbîrên Kurd vî kar û barî hildin ser milên xwe.

Bijî yekîtiya me ya netewî!
Bijî Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan (YRWK)!

30.09.1991
YRWK - Liqê Berlînê

Nameyeke Gêrîlla

Gelê Kurdistanê

Merheleya ku em îro têde ne, wezîfeyên pir mezin dide ser milên me. Dema em têda ne, dema naskirina dost û dijminan e. Heke mirov baş lê binêrê, îro dost û dijmin ji hev hatine veqetandin. Dijmin mirovên dost ji xwe re kirine hedef. Kuştin, girtin, talan û mejokdariyê li ser wan dimeşîne û dixwaze van li ser gelê me tim bigerîne.

Lê mirov lê binêre, dê bibîne ku dijmin vê kedxwariyê bi zanabûn li ser gelê me dimeşîne û bi giranî jî bi destê xayinên di nava me de. Mirovên xayin û xwefiroş, ewqasî adî ne ku, di riya pîsitiyê de bi dijmin ve girêdayî ne. Heya dereceya dawiyê li hemberê şerê me ne û li dijî netewê me daxwazên dijmin pêk tînin.

Gelek nimûneyên xayintiyê hene. Li Stewrê 14 serokên gelê me bi destê xayinekî şehîd ketin. Li Mehsertê gundê Omeriyan, li Xirbê Kevir çar rêhevalên serleşker bi vî rengî hatin kuştin. Nimûne pir in. Li Stewrê gundê Mamikan serokekî me, hevalê Xemgîn, birîndar ketibû. Kesekî bi pênc pere nedikir, agahî gihand faşîstên Tirkan û bi rengê ticaretê ixbara wî kir. Belê ji bo 100 hezar Lîreyên Tirkî, li ser şoreşgeran ticaretê dikin. Paşê heval hate kuştin û şehîd ket.

Ji hêla din ve, gava li gundekî mirovek xayin be û xebatê ji dijmin re bike, gundî tev bêçare dimînin, ji ber ku ji îxbara wî ditirsin. Tê dîtin ku kesên weha xebatên dijmin dimeşînin, lê dostên me yên welatperwer wezîfeya xwe rast pêk naynin. Çawa dibe ku mirovek dikare di gundekî de xerabiyê bi hezaran însanan bike? Diyar e, ku xebat ji aliyê dostan ve ne rast tê meşandin.

Îro wezîfeya ku dikeve ser milê millet ew e, ku mecalê nedin xayinan. Heya divê silavê jî li wan nekin. Divê jiyan li wan were tengkirin. Divê gel xwe bigihîne merheleyeke weha, ku gel bi xwe serokatiya şoreşê bide meşandin. Ew fikrên kevin ji bo vê xatirê divê ji ser xwe werin avêtin. Tiştek bila bi menfeatên şexsî ve neyên girêdan. Bi vî rengî em dikarin Tirkê faşist ji nava xwe derêxin û li ser riya ku PKK ji me re daniye, xwîna şehîdan ronak bikin, tim pêş ve herin.

Gelek mirovên me yên di vê riyê de hene. Hinek jî hene hincetan derdixînin. Lê dîsa jî hêviya me bi însanên me mezin e. Hêvî bi xebatê ve girêdayî ne. Ger bi vî rengî xebat hebe serkeftin jî wê hebe, nebe ixaneta mezin wê çêbibe.

Bijî yekîtiya gelê Kurdistanê!
Bimirin xayintî û xwefiroşî!

3.31.1991
Zekî
Ji êrdima sêwemîn-Mêrdîn

Raman û mizgîn di serîhildana Diyarbekirê de

Mehemed Çelkî

Tevgera azadîxwaza Kurdî li bakurê Kurdistanê ji sala 1990'î û vir ve wer çerxan û guherîneke nû û mezin û wate da bi xwe ve dîtiye û heta diçit ji pêngavên fireh û pîroz berepêş ve dihavêjit. Bi vê çendê jî tirs û lerzeka bê hempa ketiye dilê dagîrkerên Kurdistanê û kela zorê û dagîrkeriyê ji rih û rîşala înaye lerzîn û hejandin.

Ev guherîna erînî (îcabî) ne ji valehî û bi xwekirî (efewî) peyda bûye, wekî gelek nivîserên wijdanmirî û ji rastiya dûr û kirêgirtî girtiyên dagîrker û dijminên Kurd û Kurdistanê di rojname û govarên xwe de bê sinçî belav kirin û rastî awejû kirin.

Bi geşbûna şerê çekdarî li ser çiyayên bilind ên Kurdistanê di 15.08.1984'an de li hemberî dewleta dagîrker a Tirk û rojane pêşmergeyên (gêrîllayên) qehreman dastanên lehengiyê bi xwîna xwe ya geş bi pîtên (tîpên) zêrîn li laperên (rûpel) dîroka pir xwîna gelê Kurdistanê dinivîsînin. Çirîska hêviya serxwebûn û azadiyê di dilê gelê Kurd de rohn û geş kir. Lew bi tevayî li hawîr pêşengê xwe kom bûye û govenda xebatê germ û şarandiye.

Serîhildana bihara 1990'î rista tirsandin, teror, çewsandin, zagon û rêsayên dewleta Tirk ên hovane qetand.

Dengvedana serîhildanê di dezgehên ragehandinê yên cîhanê de bi şêweyeke berfireh hate belav kirinê û gotarên hilbijarte bûn, hatine terxankirin û ev rûdane kete ber bas û vekolînê û rastiya mafdariya doza Kurd bû ser pişka kêşên Rojhilata Navîn ên mayn (mane) bê çarekirî û çaverêy çarekirinê. Ne tenê di rojnamegeriya cîhanê de bi şêweyeke berfireh hate belavkirinê, belku heta di rojnameyên bê abrûyên dewleta faşîst de jî hate belavkirin û tirs û lerzr a dewletê ji vê serhildanê xuya kir û heta rojnameyekê nivîsî bû "şoreşa dar û beran Kurdistan jî vegirt". Hêmaye bû serhildana şoreşa Filistînê!

Lê cihê dax û mixabinê ye ev rûdana hinde girîng û kêm wêne û êkane (hetahingê) di rojnamegeriya Kurdî de wekî pêdivî nehate belavkirin û nekete ber bas û lêkolînê, mafê hejî yê wê nehate dan û pend û wanên jê bêne girtin bo serhildanên bên (yên nûrûbden) û kêşana revaya cemawerê Kurd bo nav govenda berxwedan û raperînê û karemercên dikevine ser milê rojnamevanê Kurd di van rûdanên dîrokî de û gelek xalên dî yên fer hatibane rohnkirin û şîrovekirin.

Dibe hindek ji wan bêjin: "Em serbixwe ne û bê layenîn û şêweyê rêkxistinî nadeyne rojnamên xwe..." Lê eve behane ne û xwe qayîlkirin û sergirêdan e, bi dezî yên xav û xwe xapandin e.

Mîna tête zanîn û niyasîn rolê rojnamegeriyê di civatê de çavdêrîkirina rûdana ye. Çi ramyarî (konevanî) bin an jî cîvakî bin, û gihandina van bûyeraye bi awayekê rast û durust û rastiya wê rûdanê bigehite xwendevanî û bê dest têwerdana naveroka rûdanê ye û hildane bo rohnkirin û şîrovekirina layenên hepen û berze li ber reya giştiya navxoyî û derve. Bi vê çendê rolê hişyarkirin û rastî rohnkirin û handanê dilîzit.

Ev bêdengiya rojnamegeriya Kurdî li ast rûdanên girîng û dîrokî li bakurê Kurdistanê gundehaka netewiya gelek mezin e. Erê li Kurdistana dagîrkirî gel û wê rûdanên çilo rûbiden?

Di têkoşîna netewan de rêkxistin rolê xwe dileyzit bo teyarkirin û serkêşîkirin û handanê. Îro jî li bakurê Kurdistanê Partiya Karkerên Kurdistan-PKK vê rola dîrokî dilîzit.

Dewleta dagîrker, rêşke gorgên "atatirkî!"

Beramberî vê lêhmişta raperînê bê deng nerawesta û wekî her car hovîtiya xwe dubare kir û şûrê zagonên xwe yên jengargirtî û terorê weşand û hovane ber bi cemawerê serî hildayê sivîl û bê çek, bizebir û zeng û hemî rengên daplûsin, serkutkirin û lêdanê li dijî cemawerê xweragirê Mêrdîn û Nisêbîn û Cizîrê bikarînan.

Bo demekê karî serîhildan hate rawestandin. Lê dengvedana vê serîhildanê li her çar aliyên Kurdistana dagîrkirî belav bû û bû paldereke bi hêz, bû kêşana tevaya cemawerî li dijî sîtem û çewsandina netewî û çînî ya bi ser gelê me de hatiye sepandin.

Hez û vîna serxwebûn û azadiyê li dilê gelê me de mîna volkaneke xurt û bi hêz li bin pêyêt dagîrkerên dawleta Tirk peqî, li kela berxwedan û xweragiriyê li Ameda berxwedan û şoreş lê bûye karê rojane. Zarok û law û pîr û jin mîna dîwarekê bi asinî darêtî bi êk dest li ber sîngê faşîstên mirovkuj rabû kerb û kîna xwe ya pîroz darête ser dijmina mîna birûsiyek tîj deng di goma sîngê dagîrkeran de teqand û dîwarê xapînokiya demokratiya wê ya bi hezar renga her û tête boyekirinê rûyê rast ê wê rêjîmê bo tevaya raya cîhanî xuya kir û çi car "rêşkên gurga nabine hevgorên berxa" wesa jî neviyên atatirkî nabine demokratxwaz.

"Cemawer avakerê dîrokê ye" (Gotineke Marx e) û di pêvajok û vegohêzên girîng ên dîrokê de rola serekî dileyzît û biryar, biryara cemawerî ye.

Di dîroka bizava Kurdî de heta niha pûte nedaye cemawerî û li pêşbirkê yê rûdanan de cihê hejiyê wî nehate diyarkirin û her dem li kinarê rûdanê ne liv hiştiye ne jî tepisîn û xupan û mergesat û şikestinên giran û pir kovanî mîna nexweşiyeka giran û bêçare sîmayê bizava Kurdî girtibû.

Lê îro di bin pêşengiya Partiya Karkerên Kurdistan - PKK de guherîneka çînayetî ya nû û serdemî êxiste rêrewa şoreşa Kurdistanê, ne tenê bi pişbestina mikum û xurist, bi cemawerê Kurd ve û kêşana wî bo nav qada xebat û têkoşînê. Belku hemû layenên dî yên fer di rêveçûna şoreşê de digrin. Mîna hîmên bingehînên şoreşê ew jî çînayetiya pêkhatiya serkerdatiya şoreşê ye. Xaleka pir girîng e û heta nuke (niha) cihê wê vala bû. Û ser kirdatiya xêlekî û teskbîn û bêhnteg û berjewendperest serkirdatiya cemawerê Kurd dikir, şoreş ji şikestinekê bo êka dî dikêşa û gelê me dikire qurbanê berjewendên xwe. Mirov dikarit deq û deq bêjit bi xwesteka gelê me dileyzitin û gelek ji wan heta îro jî pê dileyzin û bûne daredestên dewletên dagîrker û pêşiya hêzên dagîrkera ketine û hêrişî şoreşa Kurdistanê dikin.

Ger çavekî li dîroka tevgerên azadîxwaz ên cîhanê bigerînin dê li ser birawestin bi hûrbîn, dê gehîne hindek raman û wateyên girîng li serhildanên cemawerê Kurd ê nerev û berxwedankar li hember sîtema dagîrkera bo me wê xuya bin û bibine palpişt bo ronîkirina gelek layenên nepen û hinda. Bo nimûne: Gelek dîrokzan li wê baweriyê ne û dibêjin "şoreşa 1905 meşiq û rahênan û xweamadekirin bo biserkeftina şoreşa Oktobera 1917 a pîroz".

Bi sedan sal in Kurdistan li bin destê dagîrkera de dinalit û roj bi rojê zilm û zor û çewsandin zêde dibit û heta gehiştiye radêdan bi hebûna wî ya netewî nekin û nexişên ji holê rakirinê bo hetine nexişkirin û bikarînan. Wê nebît gelê me beramberî vê siyaseta negirîs û pîs û çepel destberday re westabît. Nexêr her dem berxwdaye û bi xwîna sor a gencên xwe yên dilsoz laperên dîroka cangoriyê afirandiye.

Ev e carek din jî gelê me bi giştî çîn û rexên xwe ve serî hilda û çi hêz nikarit pêşî li lêşawa xwesteka serxwebûn û azadiyê li dilê pengiyê gelê me birawestit.

Serhildanên Cizîr, Nisêbîn, Mêrdîn û Diyarbekirê parsenga hêza di navbera tevgera azadîxwaza Kurdî û hêzên dewleta dagîrker hate têkdan û dijmin êxiste di guman û rewşeka tengezar, nexişe û pîlanên wî ketine bin solên cemawerê Cizîr, Nisêbîn, Mêrdîn û Diyarbekirê de.

Van serhildanan gelek raman û wate û mizgîn bi xwe re hilgirtine û çirîskên şoreşa seranserî ya cemawerî ne. Bi awayekê weha ku Kurdistan mîna bombeyeka demdiyarkirî wê bi demeke nêzîk li bin pê û lingên dagîrkeran de biteqit û pêlên kîna cemawerê û têhniyê serbestiyê wê xaka Kurdistanê ji gemara dagîrkeran bişot û paqij bikit.

Di dîroka bizava azadîxwaza Kurdî de ji serhildana Diyarbekirê wê bête hejmartin ji qonaxa destpêk a nû ya şoreşa Kurdî bi rengê cemawerî û piştgirtina şerê çekdarî. Bi xurtbûna şerê çekdarî li çiya û baniyên Kurdistanê giyaneke xurt û bi hêz didite cemawerî û baweriya serkeftinê di dilî de geş diket.

02.08.1991

Çand * Pîşe * Wêje

Kurte-lêkolîneke rexnevanî li ser pirtûka "Kela Dimdimê" ya "Jan Dost"

-I-

JAN DOST

WEŞANÊN REWŞEN

M. Nebo

Di Nîsana vê salê de, **"Weşanên Rewşen"** berhemeke torevanî ya nuh, deranî ronahiyê. Bi derketina vê berhemê re, **"Weşanên Rewşen"** di rêveçûna xwe ya çapemenî de, digihêje rêza heftemîn. Bi rastî heke mirov temenê **"Kovara REWŞEN"** ê kin û kurt binirxîne, bê guman wê rastiyekê derîne holê, li gora vê rêveçûna ku destpêk tê jimartin, gaveke pîroz û ciwan e. Ji lew re xurtkirin û bicihkirina vê gavavêtinê, ji her rewşenbîrê Kurd ê niştimanperwer re, delamet û karguzariyek e.

Ev berhema ku em ê nêrîn û bîr û baweriyên xwe, di derbarê naveroka wê de bidin, **"Kela Dimdimê"** ye.

"Kela Dimdimê"; ji hêla nivîskarekî ciwan, ku berhema xwe ya yekemîn pêşkêşî gelê xwe, niştiman û niştecihê xwe dike, hatiye nivîsandin. Ev nivîskar (Jan Dost); di malbateke ku bi toreyê re mijûl dibe de, afirî ye. Bi zanyariya bav û diya xwe ya ku helbestên Jan Dost serrast dikirin, hatiye strandin. Ji lew re, berî ku em vê destana helbestî birûpelînin, rastê wêneyên torevanî û wişeyên ku, tenê di hevokên wêjeyî de tên bikaranîn dihên. Belê, di Kurdistanê de, pîrejinên weha jî hene, ku dikarin helbest û hozanan binirxînin.

Pirtûka di nava destên me de, ji 166 rûpelan amade bû ye. Bûyereke ku di dîroka Kurdistanê de, gelekî sergevaz û bi nav û deng e dihêne ziman. Berxwedana Çengzêrînê leheng, parêzkar û avakarê Kela Dimdimê, ku bi rastî semboleke xweragirtin û qehremaniyê ye, dertîne ber çavan. Berhem bi gelek bûyeran hatiye beşkirin. Mîna senaryoyekê, ji gelek aliyan ve, bûyerê şanî dike û bi hev ve girê dide.

Heke xwendevan rê bidin, tika dikim, berî derbasî nava destanê bibim, hinekî li ser rola pênûska ku bûye sedema afirandina gelek berhem û nivîsan birawestim. Ez dikarim bibêjim, her çendî ku serikê(pozikê) xamê bi çûk e jî, lê dîsa dîrokeke bi sedsalan ji nifş û neviyan re dihêle. Ji ber vê yekê me got em hindekî, nirx û rola wê bînin ziman.

Dema ku em pirseke bi vê nolê "nivîsok çî ye?" derînin holê, bê guman wê di dermafê wateya wê de gelek nêrîn û bîr û bawerî, xwe di warê gotûbêjê de şanî bikin. Wê hinde kes bibêjin nivîsok ziman e. Mirov dikare bi nivîsokê, dilê xwe veke û daxwazên xwe verêse. Wê hinek jî bibêjin, nivîsok destikek e, digel peydakirina sûdan, ziyanê jî peyda dike. Her çawa ku roleke pêşverû dilîze, weha roleke paşverû jî dilîze. Ji lew re divê nivîsok bi haydarî û bi zanebûn were bikaranîn. Heke mirov nizanibe bixebitîne, bervajî pêşveçûna civaka xwe û ne li gora daxwazên girsên gelê xwe nekêşîne, hingê wê ziyanê bigihêjîne civakê. Bi kurtî, heke armancên gel û daxwazên wî verêse û bîne ziman, ew nivîsoka di rêveçûna xwe de bi serdikeve û heya ku jê were sûd û fêdeyan digihîne civakê.

Bi rastî jî weha ye. Nivîsok di her qad û cihên jiyanê de, bûye ziman û ji bo pêkanîna delametekê bikarhatî ye. Çi ji bo armancên girseyî dibe û çi jî ji bo yên kesanî. Kin were gotin, nivîsok bûye zimanê jiyanê.

Ev e wateya nivîsokê ya rastînî. Di tevgera rizgariya netewan de, rola tifingê dilîze û lîstiye jî. Dibe birûsk û bi hêrsa xwe tariya şevê diçirîne. Bi wî pozikê xwe yê bi çûk, digel tifingê di eniya çanda şoreşgerî de, dibe bomba û bi dagîrkeran ve diteqe. Artêşeke hêzdar ji xwe ditirsîne û mîna xençera zihêrkirî xwe di kezeba dijmin û neyaran de diçikîne. Di vê derbarê de hozanvanê Çîlî yê mirovhez **P. Nerûda**, wateya helbestê ku her weha pênivîsê jî berhembêz dike, weha tîne ziman:

Helbest;
Çi ne ku nebin,
Dilopên xunavê
Çi ne ku nebin, ji bo vê şevê
Çi ne ku nebin, ji bo vê rojê
Nebin ji bo vê berbangê...

Belê, mirov dikare bibêje ku, têkiliyeke diyalektîkî di navbera nivîsok û pêşveçûna civakê de heye. Çima? Nivîsok, dahînan, nivîsar, raman û civaka mirovahiyê bi hev ve girêdayî ne. Tu carî mirov nikare wan ji hev cuda bike. Her yek ji van, çi rola xwe ya negatîvî bilîze û ci jî pozîtîvî bilîze, mîna neynok û goşt digel hevûdin dijîn.

Bi rastî jî, heke nivîsoka nivîskar ji bo hêstirên di çavên sêwiyan de be, ne ji bo nalîna welatê birîndar û ceger peritî be, ne ji bo hawar û fîxana perîşan û bindestan be, ne ji bo berbanga serxwebûnê be... bê guman ew nivîsok mîna şiveke hişk e, bi kêrî tiştekî nayê û tu sûdê pêşkêş nake. Ji lew re û bê gotûbêj divê xama xamevan ji bo gel be. Li hêleke din jî, nivîsok berhem û pêmaya gel a dîrokî diparêze. Gelo, giranbuhabûn û payenizmiya nivîskar bi çi ve girêdayî ye? Em dixwazin di derbarê vê pirsê de gotineke nivîsevan û hozanvanê Sovyetî yê bi nav û deng û sergevaz **Pûşkîn (1799-1837)** bînin bîra xwe: *"Ez wêneya xwe di nava rêzikên nivîsar û hozanên xwe de dibînim... Nivîsarên min bîr û bawerî, wêne û ramanên min berçav dikin... Nivîsoka min ramana min e..."* Ev tê çi wateyê? Anku yê ku bixwaze Pûşkîn binase bila berhem û nivîsarên wî bixwîne. Di bin her tîpekê de, wêneyeke wî heye. Mirov dikare vê gotina Pûşkîn ji xwe re bike nimûne û pê kesbûn û nivîsarên nivîsevanan binirxîne.

Bi kurtî nivîsok mîna çekekê ye. Heke tu nizanibî wê çekê bikarbînî, wê tu bi xwe ve biteqînî. Hingê tu ziyanê digihînî xwe û derdora xwe. An jî wê ew çeka ji dijmin re bibe piştevanek û li dijî gelê te bikar were. Lewma divê mirov hay ji xwe hebe û bizanibe tifingê biteqîne. Divê bi tifingê nelîze, bav û kalên me digotin: "Tifing ne lîsk e". Her weha divê bi nivîsokê jî nelîze, "nivîsok jî ne lîsk e". Heke derfetên te tune ne ku tu wê têxî xizmeta gel, baştir e ku ziyanê peyda nekî.

Bi vê pêşgotina kurt, ku me têde hinekî li ser wateya nivîsok û nivîsarê daxuyanî çêkir, em dixwazin ji nuh ve derbasî nava **"Kela Dimdimê"** bibin. Li gora derfetên xwe wê binirxînin û di bin dûrbîna rexneyê re derbas bikin.

Rojnemavanek ji hozanvanê Lunbanî yê bi nav û deng dipirse: *"Dibêjin tu rexneyan nepejirînî. Gelo, rast e?"* **Xelîl Hawî** weha dibersivîne: *"Belê, ji ber ku rexne li cem me (ango li cem nivîskarên Ereb) ne nirxandina nivîsarê ye. Lê pîşangekirina nivîskar e. Li gora ku ez dizanim, rexnekirin, ·ronahîkirina wê ye, li pêşiya nivîskar. Li cem me, mebesta rexnekirinê birînkirina nivîskar e. Lewma ez rexneyên weha napejirînim..."*

Hozanvan Xelîl Hawî bi vê bersiva xwe rastiyekê dertîne holê. Çî ye ev rastî? Du cure rexne hene: 1- Rexneya avakar. 2- Rexneya ne avakar. Bawer dikim, ev her du cure ji hêla her kesî ve aşkere ne, ne hewce ye ku em wateya wan ji xwendevana re verêsin. Mebesta me jî ji nirxandina vê pirtûkê ew e, ku em bikaribin ji nêzîk ve naveroka pirtûkê bi xwendevanan bidin nasdan.

Berî her tiştî em dixwazin xuya bikin ku, Jan Dost, pirtûka xwe diyarî şehîd û şoreşgerên serxwebûn û azadiya Kurdistanê kiriye.

Dom dike

ÇÎROKEKE GELÊRÎ

"Rovî nabe şêr"

Diljan

Rojekê şêr li nav daristanê digeriya, dît ku roviyek dike kazekaz, şêr giha bara wî û got: Ha mamê rovî ji ber çi tu dikî kazekaz? Rovî serê xwe rakire jor, li dora xwe temaşe kir, dît ku şêr e yê vê pirsê jê dike. Ji tirsan ziman di dêv de û gulok û got: Pa... pa.. padîşahê min! Tu halê min rebenî dibînî, ev çend roj in ho ye halê min. Ji birçan dikim kazekaz...

Şêr gotê: Tu xeman nexwe mamê rovî, ji îro pêde tu hevalbendê minî, lê şertekî min heye. Rovî got: Ka fermû bêje padîşahê min. Şer got: Dema ku bû şev û ez raketim, te dît ku kerwanê candaran borîn, delameta te ew e ku tu min ji xew rakî. Rovî got: Bes ev e şertê te padîşahê min! Gelek hêsan e, ez dikarim bi rihetî pêkbînin.

Dinya dibe êvar û hemû candar diçûn cem çîliyên xwe. Dinya kep dibe, şêr serê xwe danî û raza. Rovî jî li cem şêr palda xewa wî nayê ji berçîna, ma li benda kerwên çendekî, piştre dengê rep-repa lingê dewaran bihîst û bi tirs bang kir: Padîşahê min... padîşahê min! Rabe va kerwan hat. Şêr bi hêrs ji xew rabû û got: Çawa ye rengê çavê min... ha mam?! Rovî gotê: Çavê te wekî pelotek agirê sor e padîşahê min.

Û dûvre gotê: Çi li mûyên laşê min hatiye? Rovî gotê: Her mûyek ji laşê te nola xencerekiye. Û pêre şêr guvşek da xwe, wekî gulleya ku ji devê tivingê derkeve berê xwe da kerwên.

Rovî li benda wî çendekî ma pêre dî ku şêr va tê û kelaxek di devê wî de ye. Şêr hate ba rovî, kelax danî jêr û got: Rovî fermû bixwe, metirse.

Kar û îşê rovî bûbû şiyarkirina şêr. Roj bi roj rovî dihat guhartin û zexm dibû.

Lê rojekê rovî serê xwe berda fikara û raman dibû, ji xwe re digot: Çima ez jî nola şêr xwe nakim padîşah û hevalbendekî bo xwe nabînim? Rovî rabû xwe ji şêr dizî, bi best û deşt û newalan ket û li cem çemekî dît ku roviyek dike kazekaz, rabû berê xwe da rovî çû ba wî û got: Ha birazî! Ji bo çi tu dikî kazekaz û hewar?

Rovî got: Rovî tu min dibînî ji birça hatim helakê... û tu dizanî jîn pir dijwar e. Yê ne xurt be nikare li vê dinyayê bijî.

Mamê rovî got: Tu xeman meke birazî, ji îro pêde nema te dihêlim birçî.

Rovî got: Ma tu çi dikarî bikî Mamê rovî, tu jî nola min bê xêr û şepirzayî, rojekê têrî dehan birçiyî.

Mamê rovî got: Ez dibêjim tu xeman meke, delameta te ew e ku çaxa ez raketim û te dî kerwan hatin, tê min ji xew rakî, yên din li min. Rovî got: Baş e.

Dem dibû çaxê razanê û dinya bêpêj dibû. Mamê rovî serê xwe berda xewê. Roviyê din ma şiyar. Li benda kerwên çendekî ma. Piştre dengê zorzora dewaran bihîst û bi lez bang kir: Mamê rovî rabe, rabe va kerwan hat. Rovî bi hêrs rabû ji xew û gotê: "Ha birazî çavên min çewa ne? Rovî got: Çavên te wek ên min in mam. Mamê rovî got: Na ne wilo bêje, bêje çavên te wek ên şêr in Rovî got: Wek ên şêr in. Paşê got: Dûva min çawa ye birazî? Rovî got: Serê dûva te sipî ye mam, nola yê min e. M. Rovî got: Na... na... wilo nebêje, bêje her mûyek yê wî wekî xencerekiye. Rovî got: Her mûyek wekî xencerekî ye. Pêre M. Rovî mîna şêr guvşek da xwe, berê xwe da kerwên. Roviyê din li benda wî ma... kerwan tev borîn û rovî nehat. Piştre dît ku fîryadek tê û dibê: Birazî... ha birazî were min... vî kerwanî ez perçiqandim hestiyek di laşê min de sax nema ye... ez nikarim rabim ser piyê xwe...

Rastî jî tucarî rovî nabe şêr.

Weha di dîroka jiyana gelê me de jî, gelekan nola rovî xwestin û dixwazin bi kar û barê şêr rabin. Lê bila qenc bawerkin ku çawa rovî di bin lingê dewaran de hate perçiqandin, ew kesên weha jî wê di bin piyên gelê Kurdistanê de bêne perçiqandin. Ji ber ku gelê Kurd raman û bîrdoziya şoreşê bi temamî fehim kiriye, îro gel bi serok û partî ye.

Enîşka Rêzimanî

S. Biçûk

Xeleka -VI-

Berdewama hejmara derbasbûyî

3- Dem (Çax): Di zimanê Kurdî de sê çaxên bingehîn hene.

a: Dema niha (Nihok), ev jî sê çax in: Xweber, Dirêj û Pêşro.

b: Dema bê (Mand, Pêşeroj), ev jî sê çax in: Wê bê, Bê guman û Bê gumanê dûr.

c: Dema berê (Buhêrk), ev jî çar çax in: Nêzîk, Dûr, Dirêj û Berî niha.

Ji van demên bingehîn û pêve jî demên egerî (hekeyî, şertî, mercî) jî hene, ew jî ev in:

a: Lavij û nihayê lavij.

b: Bijok û nihayê bijok.

c: Guman û nihayê guman.

Di zimanê Kurdî de dema fermanî (kotekî, emir) jî heye. Karê **"Kirrîn"** ku rayê dema berê ji vî karî **"Kirrî"** ye û rayê dema niha **"Kirr"**.

1- Nihok: Kar li ber çavên mirov pêktê. Nihok jî sê beş in:

A- Nihokê xweber: Kar ji nuh ve pêk tê, yan jî hêj bi temamî pêk nehatiye.

Nimûne:
Ez dikirrim, Em dikirrin
Tu dikirrî, Hûn dikirrin
Ew dikirre, Ew dikirrin

B- Nihokê dirêj: Kar di niha de pêk tê, lê hîkariya (tesîra) wî dewam dike, yan jî nîv pêk hatiye û nîvê din jî wê pêk bê.

Nimûne:
Ezî dikirrim, Emî dikirrin
Tuyî dikirrî, Hûnî dikirrin
Ewî dikirre, Ewî dikirrin

C- Nihokê pêşro: Kar hîn pêk nehatiye, eger di niha de pêk were jî bûyereke din pê ve girêdayî ye û dibe ku pêk bê yan jî pêk neyê.

Nimûne:
Ez bikirrim, Em bikirrin
Tu bikirrî, Hûn bikirrin
Ew bikirre, Ew bikirrin

2- Mand (Dema were): Kar pêk nehatiye, lê wê di dema bê de, di paşrojê de pêk bê.

a- Mandê wê bê: Kar wê di paşrojê de pêk bê, lê dibe ku pêk neyê jî.

Nimûne:
Ez ê bikirrim, Em ê bikirrin
Tu yê bikirrî, Hûn ê bikirrin
Ew ê bikirre, Ew ê bikirrin

b- Mandê bê guman: Bê guman wê kar di paşrojê de pêk bê.

Nimûne:
Ez dê bikirrim, Em dê bikirrin
Tu dê bikirrî, Hûn dê bikirrin
Ew dê bikirre, Ew dê bikirrin

c- Mandê bê gumanê dûr: Wê bê guman kar di paşrojê de pêk bê, lê di demeke hinekî dûr de.

Nimûne:
Ez wê bikirrim, Em wê bikirrin
Tu wê bikirrî, Hûn wê bikirrin
Ew wê bikirre, Ew wê bikirrin

3- Dema berê buhurtî (Buhêrk): Di demeke rabûyî de (buhurtî de) kar pêk hatiye û demek di ser re derbas bûye.

a- Buhêrkê nêzîk: Demeke kurt di ser pêkanîna kar re derbas bûye.

Nimûne:
Min kirrî, Me kirrî
Te kirrî, We kirrî
Wî (wê) kirrî, Wan kirrî

b- Buhêrkê dûr: Demeke dirêj di ser pêkanîna kar re derbas bûye.

Nimûne:
Min kirrî bû, Me kirrî bû
Te kirrî bû, We kirrî bû
Wî (wê) kirrî bû, Wan kirrî bû

c- Buhêrkê dirêj: Di dema berê de kar pêk hatiye, lê hîkariya wî (tasîra wî) demeke dirêj dewam kiriye.

Nimûne:
Min dikirrî, Me dikirrî
Te dikirrî, We dikirrî
Wî (Wê) dikirrî, Wan dikirrî

d- Buhêrkê berî niha: Di dema berê de kar pêk hatiye, lê hîkariya xwe diavêje dema niha jî, yan jî ew karê di dema berê de pêk hatî, niha jî dewam dike.

Nimûne:
Min kirriye, Me kirriye
Te kirriye, We kirriye
Wî (wê) kirriye, Wan kirriye

4- Ferman (Kotekî, Emir): Mirov kesekî dike bin kotekê (zorê) ji bo bi karekî rabe.

Nimûne:
Tu bikirre
Hûn bikirrin
Em bikirrin

5- Demên egerî (hekeyî, mercî, şertî):

a- Lavij: Di şûn pêkanîna kar de wê mercek (şertek) pêk bê.

Nimûne:
Min bikirriya, Me bikirriya
Te bikirriya, We bikirriya
Wî (Wê) bikirriya, Wan bikirriya

b- Nihayê lavij: Pêkanîna kar bi mercekî ve girêdayî ye.

Nimûne:
Min ê bikirriya, Me yê bikirriya
Te yê bikirriya, We yê bikirriya
Wî (Wê) yê bikirriya, Wan ê bikirriya

c- Bijoke: Eger kar pêk bê wê baş be, ji ber ku mercekî din pêk tîne.

Nimûne:
Min kirrî bûwa, Me kirrî bûwa
Te kirrî bûwa, We kirrî bûwa
Wî (Wê) kirrî bûwa, Wan kirrî bûwa

d- Nihayê bijoke: Mercek heye ku pêk bê baş e, ji ber ku pêkanîna kar pê ve girêdayî ye.

Nimûne:
Min ê kirrî bûwa, Me yê kirrî bûwa
Te yê kirrî bûwa, We yê kirrî bûwa
Wî (Wê) yê kirrî bûwa, Wan ê kirrî bûwa.

6- Guman: Mirov dikeve gumanê, ka kar pêk hatî ye an na, dibe ku pêk hatibe û dibe ku pêk nehatibe jî.

Nimûne:
Min kirrî be, Me kirrî be
Te kirrî be, We kirrî be
Wî (Wê) kirrî be, Wan kirrî be

7- Nihayê guman: Mirov texmîn dike, ku niha kar pêk hatibe.

Nimûne:
Min ê kirrî be, Me yê kirrî be
Te yê kirrî be, We yê kirrî be
Wî(Wê) yê kirrîbe, Wan ê kirrî be

Di xeleka bê de (Komên Karan)

HUNERKOM

konserteke hunerî ji bo piştgiriya kampanya *"Azadî û Avakirina Kurdistanê"* çêdike

Bonn *(Berxwedan):* HUNERKOM; yek ji wan saziyên hunerî yên ku, di nava tevgera rizgariya netewa Kurdistan de, cihekî gelekî girîng û pêwîst girtine ye. Li hember wan saziyên hunerî yên ku tevgereke dij-şoreşgerî bi rê ve dibin û mîna destikên şerê taybetî derdikevine holê, Hunerkom bi hemû derfetên xwe di rêveçûneke giran de ye.

Di vê eniya şer, eniya hunerî de, Hunerkom hunerê ji bo serxwebûn û azadiya Kurdistanê bikartîne. Anku huner jî di şerê gelî yê demdirêj de, dikare mîna xençerên tûj û dirrind di sînga dijminan de were daçikandin. Huner ne ji bo hunerê ye, huner ji bo Kurdistaneke serbixwe û gelekî azad e. Hunerkom, bi vê bîr û baweriyê, bi hemû îmkanên xwe di şer de ye.

Belê, divê û zor pêwîst e, ku di vê koçbera dîrokî ya çarenivîsî de çand, pîşe û toreya me ya kelepor were parastin. Grev û delameta ku Hunerkom pêktîne jî ev e.

Ji dema damezirandina xwe ve û heya niha, Hunerkomê bi sedan şevên piştgiriyê û cejnên netewî pîroz kirine. Di derbarê vê yekê de ev sazî di piştgiriya şoreşê de bûye hîm û hêzeke xurt.

Ji bo piştgiriya bi **"Kampanya Azadî û Avakirina Kurdistanê"** re jî, wê **HUNERKOM** di 20.10.1991'ê de Konserteke hunerî ya dewlemend li Bonnê çê bike. Hemû niştimanperwer û dostên gelê Kurd dikarin beşdarî şevê bibin û bi tevlîbûna xwe şeva piştgiriya bi serxwebûna Kurdistanê re dewlemend û şên bikin.

Navnîşan:

Beuel-Brückenforum
Friedrich-Ebert Str. 17
5300 Bonn 3

FERHENGOK

Biwar: Bi aram, Xwedî hedar, Bi sebir û semax.
Biwardin: Çûn, Derbasbûn.
Biwêj: Helbestvan, Ristevan, (Şaîr).
Biyaban: Çol, Berrî, Beyar.
Bî: Dara biyê, Jina mêrê wê mirî.
Bîber: Îsot.
Bîrbir: Zaniyar, Nasyar, Pênas, Zane (Mudrik)
Bîranîn: Bûyereke kevin mirov di mêjiyê xwede vedigerîne, (Zîkra)
Bîrkirin: Mirov bûyerekê ji bîr dike, nikare di mêjiyê xwe de vegerîne (Jibîrkirin).
Bîrdoz: Dîtyar, (Îdeolojî, Nezeriye).
Bîr: Cihê fam û nasînê di mêjî de, Hêza nasîn û vegerandina tiştên derbasbûyî, (Zakîre), Bîra avê, Çala avê.
Bîvîre: Nexweşê li ber mirinê, Yê ku sekeratê dike.
Bîrname: Bîranînên nivîsandî, (Mûzekerak).
Bîrsa: Mentiq.
Bîro: Akzîmar, Nexweşiyeke çermî.
Bîmar: Nexweş.
Bîmaristan: Nexweşxane, Nexweşgeh, Xestexane.
Bîn: Are, demeke rawestandinê, Bêhnvedan, Bêhna (Bîna) tisstekî.
Bînayî: Bînin, Çav, Dîtin.
Bîstek: Demeke kin, Bîhnek.
Bîbî: Bîbîlank, Vekirina çav.
Bîrov: Nexweşiyeke çermî ye.
Bûtçe: Di salê de dewlet carekê hatin û derdanê xwe yên diravî dide ber hev (Mîzaniye).
Bûra: Birayê jina yekî, (Sehir).
Bûjen: (Madde, Unsur).

Lêdanên gêrîlla yên li dijminî dikevin dibin serdestiya otorîteya rizgarîxwaziya netewî

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 135
15 Cotmeh 1991
Buha 2.50 DM

Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

ÇOLAMERG

Li navenda Elkê pozberî: 11 leşkerên dijminî hatin kuştin

Baş tê zanîn ku, dewleta Tirk hewl dide xwe ku livbaziyên ku ji hêla ARGK ve tên kirin veşêre û nehêle kes pê bihese. Heta ku bêçare nemîne behs nake. Gava behs dike jî, ziyana xwe heta ji dest bê kêm nîşan dide.

Pozberiya ku li Elkê di navbera yekeniyên ARGK û hêzên dijminî derket ji bo vê nimûneyeke piçûk e.

Li gora nûçeyên ku gihiştine destê me, yekeniyên ARGK, di pozberiya, ku roja 2'ê Cotmehê, li Elkê di navbera hêzên dijminî û gêrîllayan de derket de ziyaneke mezin gihandin hêzên dijminê faşist. Di encama pozberiyê de ji hêzên dagîrker 11 kes hatin kuştin û 30 kes jî bi xedarî birîndar ketin.

Lêdana ku gêrîlla li Çelê li dijminî da, rejîma faşîst hejand

Çolamerg/Amed *(Berxwedan)*: Roja 7'ê Cotmehê hêzên me yên rizgarîxwaz bi tabûreke gêrîlla êrîşek birin ser tabûreke hêzên dijminî ya li nêzîkê gundê Erîşê, ku girêdayî Çelê ye, hatibû bi cih kirin. Di encama êrîşê de sitvanek (yuzbaşi) û 28 segman (leşkerên piyade) hatin kuştin û gelek jî hatin birîndar kirin û li derveyî qada şer man.

Vê livbaziyê hikariyeke gelekî mezin li ser dijminî kir. Ji ber ku karbidestên dewleta Tirk mîna heştirmê serê xwe dixînin nava xuliyê û naxwazin qonaxa ku şerê serxwebûn û azadiya Kurdistanê lê ye bibînin an jî bihêlin awira giştî bibîne. Livbazî, di hemû rojnameyan de, di manşetê de hate weşandin û plan û hîlebaziya dewleta Tirk ser û bin bû.

Di êrîşê de topên hawan, roket, çekên otomatîkî û giran hatin bikaranîn. Leşkerên dijminî di qereqol û kozikên li dora qereqolê de hatin kuştin.

Dagîrkeran di eşkerekirina xwe de gotin tenê 11 segmanên me hatine kuştin. Lê hejmara rast 29 kes in.

Serokê ERNK Abdullah OCALAN dibêje:

Mafê nokeran çi ye

Em dîroka gelê xwe ji nuh ve bi xwînê dinivîsin, rûpelên dîrokê yên kevin diqetînin û yên nuh vedikin. Rûpelên em vedikin, rûpelên serkevtinê ne, rûpelên serfirazî û serbilindiya gelê Kurd in.

Di rûpelên em vedikin de heya dawiyê fîdekarî, jîrî, lehengî û egîdî hene; heya dawiyê demokratî, wekhevî û sosyalîzmeya zanistî ya ku rûmeta mirovahiyê diparêze hene. Her kesek vê rastiyê bi hesanî dibîne; tu kes nikare vê înkar bike, ji xwe nikare were înkarkirin jî.

Me barê bi mîlyonan mirovan daye ser milên xwe. Ji bo em gelê Kurd, ku heya niha bê jiyan hatiye hiştin, ji qirkirin û vebirandinan rizgar bikin; roj bi roj, kêlî bi kêlî em li beramberê mirinê di şer de ne. Lewma em di nava berf, baran, serma û seqemê de ne; birçîbûn, têhnbûn (tîbûn) û dijwariyan dikin para xwe. Rastiya me ev e. Tu caran em nikarin ji ber vê rastiya xwe birevin û bibêjin, ev ne rastiya me ye.

Gava mirov bixwaze neteweyekî bi jiyan bike, divê mirov barên herî giran hilde ser milên xwe, bêhtirî her kesekî dijwariyan bijî û gelê xwe li ser pişta xwe mezin bike. Nabe ku mirov xwe li ser pişta gelê xwe mezin bike. Lê mixabim; heya niha ew kesên ku xwe "serok" dîtine, xwestine xwe li ser pişta gel mezin bikin. Lê belê rastiya serokatiyê ew e, ku mirov her kesê ji nava rêzên gel bike serok û di her gav-avêtinekê de serokekî nuh biafirîne. Em bi xwe, bi vê bîr û baweriyê gihiştine raddeya niha û xebata me li ser vê bingehê xurt û bilind bûye.

Li kêleka serketinên ku em li dijî dijmin pêktînin, em dibînin ku hinek peya û nokerên dijminan jî ji nava me derdikevin. Lê em dibêjin, ev tiştekî normal e. Ji nava hemû tevgerên şoreşgerî yên cihanê kesên weha derketine. Sedema yekemîn ku nehiştiye gelê Kurd bibe xwedanê dewleteke serbixwe, ji hebûna xayîn û sîxûran e.

Di vê dawiyê de çend kesên noker, ku heya ava hestûyên xwe girêdayê dijminan in, ji nava rêzên me reviyan û xwe gihandin dijminan. Niha jî bi profesyonelî ji dijmin re dixebitin; û vî karê xwe eşkere dikin. Divê dijminên hundirî yên weha, berî her kesekî werin paqij kirin û gelê me tu caran rê nede wan. Ew li şûna dijminan di nava me de cih digirin û bi navê me li dijî şoreşa me derdikevin. Xayînên weha ji dijminan bêhtir ziyan û zirarê didin peyda kirin. Pêwîste ku gelê me wan baş nasbike, wan bê tirs di binê piyên xwe de biperçiqîne.

Di destpêka rabûna me de jî xayînên weha derketin. Dijmin pişta xwe dabû ber wan. Lê dîsa jî me ew ji holê hilanîn. Girînge ku nokerên ji vê rojê pêve jî werin hilanîn. Hilanîna wan, berî her kesekî delameta gelê Kurd e, ji ber ku berî her kesekî gelê Kurd ji xayînan ziyanên mezin dibîne.

BÊDLÎS

Ji bo şehîd Seyfullah YARGI li Norşînê du rojan kar sekinî

Bêdlîs/Wan *(Berxwedan)*: Ji bo şehîd **Seyfullah YARGI**, ku roja 1'ê Cotmehê di pozberiya li nêzîkê gundê Haskoy(Gundekî Mûşê ye) de şehîd ketibû, li Norşînê du rojan şîn(sêlûn) hate kirin. Di wan du rojan de, li qezayê kar bi tevayî hate rawestandin.

Dikandaran dikanên xwe girtin. Du roj û du şevan hêzên dagîrker di nava panîk û bizdaneke giran de jiyan. Di van du rojên şînê de gêrîllayan jî bi şev li çiyayên Norşînê agir dadidan û piştgiriya şêniyê bajêr dikirin.

Nûçevanê rojnameya me di rojên şînê de li Wanê bû û weha çêla Norşînê dikir:

"Şehîd Seyfullah YARGI ku girsên gel li benda hanîna cinazê wî bûn ji gundê Boryanê bû û du sal in, şervanê ARGK ye..."

"... Ber bi êvarê kerwanê ku cinaze dihanî xuya bû. Ji Norşînê jî kerwanek çû pêşiya wan. Bi yekbûna her du kerwanan hejmara navgînan zêde bû û dirêjahiya konvoyê (kerwan) gihişte çend kîlometreyan. Bi tûtandina navgînan re şêniyê bajêr jî sloganên **'Bijî PKK!', 'Bijî ARGK!'** *û* **'Bijî Kurdistan!'** *dibangîn."*

"... Kerwanê navgînan çiqas ji gund nêzîk dibû hejmara beşdaran jî zêde dibû. Hemû kesan bi hev re weha bang dikirin: 'Şehîdên me bê mirin in. Yek şehîd be, em ê sedan bi rêkin...' Piştre em çûne cem dayîka şehîd û serxsaxiya wê kir. Dayîka şehîd weha bersiva me da: 'Bila welat xweş be. Ez ê çima bigirîm. Ez gelek kêfxweş im ku min kurê xwe di riya şeref û rûmetê de şehîd da. Wî di nava kerwanê şehîdan de cihê xwe girt..!' Piştî çend kêliyan dayîka bi bawer çixina (buxçeya) xwe vekir, jê destmalên kesk û sor û zer derxistin û bi ser şehîd de kirin."

Roja 2 û 3'ê Cotmehê li Norşîne dibistan û saziyên fermî tev girtî bûn.

Wêne: Berxwedan

Êrîşên diçin ser gundan dom dikin

Li Tûxê ku qeza Bêdlîsê ye, hejmara nijdên li ser gundan zêde dibin. Êrîşên gêrîllayên ARGK bi taybetî jî diçin ser gundên ku parêzkarên gundan lê hene, wan hîna çekên dewleta faşist lê paşve venegerandine û dest didin ser çekên wan. Êdî xuya dibe ku, di pêşerojê de çi kesê ku dest ji çeka dijminî bernedaye nayê efû kirin.

Di êrîşa ku gêrîllayan di dawiya meha Îlonê de biribûn ser gundê Gernê, şervanên serxwebûn û azadiyê dest dan ser çekên 8 parêzkarên gundan.

Di eynî demê de li gundê Salih du hevkarên dijminî bi mirinê hatine ceza kirin.

Li Mòtkiyê jî sixurekî bi navê Şirîn bi mirinê hate ceza kirin.

Li nêzîkê Tûxê sabotajek çû ser trênekê

Di rojên meha Îlonê yên dawiyê de, yekeniyeke ARGK, li nêzîkê Tûxê kemîn danî pêşiya trêneke ku ber bi rojava ve diçû. Gelek vagonên trênê hatin şewûtandin. Polîsek û makînîstê trênê, ku xwestin bi çekê bersiva êrîşa gêrîlla bidin bi xedarî birîndar bûn.

Di livbaziyê de ziyana dagîrkeran a diravî giran e.

SÊRT

Di pozberiya li gundê Gilîndorê de helîkopterek li erdê hat xistin, gelek leşker û cerdevan hatin kuştin

Sêrt/Şirnex/Êlih *(Berxwedan)*: Li gundê Gilîndorê ku girêdayî Şirnexê ye, roja 28'ê Îlonê di navbera yekeniyên ARGK û hêzên dijminî de pozberiyek derket. Di encama pozberiyê de 3 cerdevan hatin kuştin û helîkoptereke dijminî tevlî kesên têde hate tunekirin.

Gundê Gilîndorê berî du salan ji hêla dijminê dagîrker ve bi zorê hatibû vala kirin, hîn jî vala ye. Gundiyên wî gundî tenê tên dexl û zadê xwe didin hev û diçin.

Roja 28'ê Îlonê jî grûpeke gundiyan beramberî êrîşa cerdevanan dimîne, gelek ji gundiyan ji hêla cerdevanan û lêdanan dixun. Cerdevan dixwazin nehêlin gundî dexla xwe bidin hev. Bûyer bi vî awahî dest pê dike.

Piştre cerdevan gundiyan dixin pêşiya xwe û dibine gund. Lê gava ku dikevine nava gund ji hêla gêrîllayan ve têne rawestandin. Parêzkarên gundan, ku hejmara wan qasî 30 kesî bû bi gêrîllayan re dikevine pozberiyê. 3 parêzkar têne kuştin.

Hêzên dagîrker bi pozberiyê dihesin û bi komando, tîmên taybetî û helîkopteran diçine hawara parêzkarên gundan.

Pozberî hîn girantir dibe û helîkopterek tevlî kesên tedê, ji hêla gêrîllayan ve tê tune kirin.

Li gor ku nûçevanên me dibêjin, pozberî şev û rojekê berdewam kiriye û jî dijminî gelek kes hatine kuştin.

Di kozika leşkerên qereqola Derşevê de bombe peqî: Bi kêmasî 4 leşkerên dijminî hatin kuştin

Roja 2'ê Cotmehê li gundê Derşevê, ku li Çiyayê Gebarê ye û girêdayî Şirnexê ye, gêrîllayên ARGK di kozika leşkerên dijminî de kemînek danîn.

Kemîn di kurtedema ku leşkerên nobedar têne guhertin de, di kozika 4 leşkeran de tê danîn. Leşker çawa dikevin kozîkê bombe pê ve diteqin û tev dimirin.

Gêrîlla êrîş bire ser navgîna cerdevanan: 2 mirî û gelek birîndar hene

Gêrîllayên ARGK êrîşek birin ser trektora, ku parêzkarên gundan ên gundê Cefanê, dibirine gundê Gilîndorê.

Gêrîlla agahdar dibin ku parêzkarên gundan ên gundê Cefanê, bi trektorê ji bo ku bi hêzên dijminî re tevlî operasyonê bibin, ber bi gundê Gilîndorê ve diçin. Gêrîlla li ser vê agahdariyê êrîş dikin trektora parêzkarên gundan û 2 kesan bi mirinê ceza dikin, gelekan jî birîndar dikin. Livbazî roja 30 Îlonê çêbû ye.

Li navenda Şirnexê navgîna polîsan di ser mayîna gêrîlla re derbas bû

Roja 5'ê Cotmehê, li navenda Şirnexê navgîneke polîsan pêli mayîneke ku şervanên ARGK danî bûn kir. Navgîn bi teqandina

Dûmahîk di rûpela 19'an de